

ΧΑΡΟΚΟΠΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

ΤΜΗΜΑ ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΛΟΓΙΑΣ

Της Φοιτήτριας: Μαθιάσου Στυλιανής

Α.Μ: 9901

Θέμα Πτυχιακής:

Η Μέση Τεχνική Εκπαίδευση στην Καλλιθέα:

Η Σιβιτανίδειος

Δημόσια Σχολή Τεχνών και Επαγγελματιών

Επιβλέπουσα Καθηγήτρια: Κ. Κουτρούμπα

Μέλη: Ε. Γεωργιτσογιάννη & Ε. Θεοδοροπούλου

ΑΘΗΝΑ

2004

ΙΣΤΟΡΙΚΟ:

«...Ιδρύθηκε, χωρίς αναβολή, στην Αθήνα κατά το υπόδειγμα των ομοίων σχολών που λειτουργούν στις προηγμένες χώρες στην τέχνη και τη βιομηχανία « Σχολή Τεχνών και Επαγγελμάτων» που φέρει την επιγραφή, «Σχολή Τεχνών και Επαγγελμάτων» που ιδρύθηκε από τους αδερφούς Βασίλειο και Λοΐζο Σιβιτανίδη από την Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου...»

{Απόσπασμα από το βιβλίο του Α.Ηλιάδη, Δημιουργία Τεχνικής Εκπαιδεύσεως εν Ελλάδι: Σιβιτανίδειος Κληρονομία, Αθήνα 1926}

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ιστορικό.....	Σελ.2
Πρόλογος	Σελ.7
Εισαγωγή.....	Σελ.8
Κεφάλαιο 1.....	Σελ.10
Η ιστορία της Τεχνικής και Επαγγελματικής Εκπαίδευσης στην Ελλάδα	Σελ.10
1.1 Εισαγωγή.....	Σελ.10
1.2 Η Περίοδος Από το 1828 έως τα Μέσα της Δεκαετίας του 1900.....	Σελ.10
1.3 Η Εκπαιδευτική Μεταρρύθμιση του 1929.....	Σελ.12
1.4 Η Περίοδος από τη Δικτατορία του Μεταξά (1936) ως το 1957.....	Σελ.13
1.5 Από το 1958 έως το 1974.....	Σελ.14
1.5.1 Η Κατάσταση στην Ελλάδα.....	Σελ.14
1.5.2 Η Μέση Τεχνική & Επαγ/τική Εκπ/ση σε Διάφορες Χώρες της Ευρώπης: Αγγλία- Γαλλία- Σουηδία- Ρωσία κατά την ίδια περίοδο.....	Σελ.15
1.6 Η περίοδος από το 1974(Μεταπολίτευση)έως το 1977(Εκπ/κη Μεταρ/ση).....	Σελ.18
1.5 Οι μεταρρυθμίσεις της δεκαετίας του '80.....	Σελ.19
1.6 Οι Εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις του 1992.....	Σελ.20
Κεφάλαιο 2.....	Σελ.21
Η Σιβιτανίδειος Δημόσια Σχολή Τεχνών και Επαγγελμάτων:	
Συνοπτική Ιστορική Εξέλιξη.....	Σελ.21
2.1 Ο Ιδρυτής.....	Σελ.21
2.2 Η Σχολή.....	Σελ.22
2.3 Τα Τμήματα της Σιβιτανιδείου Σχολής.....	Σελ.23
2.2.3.A. Εισαγωγή.....	Σελ.23
2.2.3.B. Χρονικές Περίοδοι & Τμήματα.....	Σελ.24
Κεφάλαιο 3.....	Σελ.42
Η Θέση της Τεχνικής και Επαγγελματικής Εκπαίδευσης Στην Ευρωπαϊκή Ένωση - Η Εξέλιξη της στην Ελλάδα και ο Ρόλος της Σιβιτανιδείου Δημόσιας Σχολής Τεχνών και Επαγγελμάτων σε αυτή την Διαδικασία.....	Σελ.42
3.1 Εισαγωγή.....	Σελ.42
3.2 Μέση Τεχνική Επαγγελματική Εκπαίδευση και Ευρωπαϊκή Ένωση.....	Σελ.43
3.2.1 Εισαγωγή.....	Σελ.43
3.2.2 Η Δομή της Δευτε/μιας Τεχνικής – Επαγγελ/κης Εκπ/σης σε Ορισμένες Χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης:Γαλλία- Γερμανία- Ιρλανδία & Ιταλία...Σελ.44	
3.3 Τεχνική Επαγγελματική Εκπαίδευση και Ελλάδα.....	Σελ.48
3.3.1 Εισαγωγή.....	Σελ.48
3.3.2 Κινήσεις Εκσυγχρονισμού και Αναβάθμισης της Τεχνικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης στη Ελλάδα.....	Σελ.49
3.4.Ποσοτική Σύγκριση για τον Αριθμό των Τ.Ε.Α - Τ.Ε.Ε και Σ.Ε.Κ στην Ελλάδα κατά τα Σχολικά Έτη 1999-2000 & 2002-2003.....	Σελ.55
3.5 Ποσοτικά Δεδομένα που αφορούν στο Μαθητικό Δυναμικό των Τ.Ε.Α και Τ.Ε.Σ για τα Έτη 1986-1991 και των Τ.Ε.Ε και των Τ.Ε.Σ από το 1999 έως το 2003.....	Σελ.57
3.6. Η Εξέλιξη της Τεχνικής και Επαγγελματικής Εκπαίδευσης μέσα από την Εξέλιξη των Τομέων και των Ειδικοτήτων της Σιβιτανιδείου Σχολής.....	Σελ.59
3.6.1 Εισαγωγή.....	Σελ.59

3.6.2. Συγκριτική Παρουσίαση των Ωρολογίων Προγραμμάτων - Αναλογίες Ωρών για Μαθήματα Γενικής Παιδείας & Ειδικοτήτων από το 1985 έως Σήμερα.....	Σελ.59
3.6.3 Σιβιτανίδειος Δημόσια Σχολή Τεχνών & Επαγγελματών & Εσπερινά Τ.Ε.Ε.....	Σελ.66
3.6.4 Εκσυγχρονισμός Ωρολογίων Προγραμμάτων & Ειδικοτήτων της Σιβιτανιδείου - Εισαγωγή Χρήσης Η/Υ σε Διάφορες Ειδικότητες.....	Σελ.67
3.6.5 Απαιτήσεις της Αγοράς Εργασίας σε Εργατικό Δυναμικό & Αλλαγές Ειδικοτήτων της Σχολής ανάλογα με τις Ανάγκες της.....	Σελ.70
3.6.6. Αναλογίες Τμημάτων - Μαθητών – Καθηγητών για τα έτη 1929-1930 & 1999-2000.....	Σελ.71
3.6.7 Παρουσίαση του Αριθμού Επισκεπτών στην Βιβλιοθήκη της Σιβιτανιδείου από τον Μάρτιο του 2001 έως Μάιο του 2002.....	Σελ.72
3.6.8 Σχολιασμός 3 ^{ου} Κεφαλαίου.....	Σελ.73

Κεφάλαιο 4. **Σελ.75**

Αποτελέσματα της Έρευνας που έγινε σε Μαθητές της Σ.Α.Σ.Τ.Ε **–Συμπεράσματα και Σχολιασμός..... Σελ.75**

4.1 Σκοπός Εκπόνησης της Έρευνας.....	Σελ.75
4.2 Μεθοδολογική Προσέγγιση.....	Σελ.75
4.3 Περιγραφή Ερωτηματολογίου.....	Σελ.76
4.4 Μεθοδολογία Έρευνας.....	Σελ.77
4.4.1 Περιγραφική Στατιστική.....	Σελ.78
4.5 Έλεγχοι Υποθέσεων & Πίνακες Διπλής Εισόδου.....	Σελ.88
4.5.1 Θεωρητική Προσέγγιση.....	Σελ.88
4.5.2. Έλεγχοι Υποθέσεων και Πίνακες Διπλής Εισόδου.....	Σελ.89

Κεφάλαιο 5. **Σελ.99**

Συμπεράσματα Έρευνας και Προτάσεις..... Σελ.99

5.1 Σύντομη Περίληψη των Αποτελεσμάτων της Εργασίας (Θεωρητικού και Ερευνητικού Κομματιού)	Σελ.99
5.2 Αναλυτική Παρουσίαση των Συμπερασμάτων της Εργασίας	Σελ.100
5.3 Επίλογος.....	Σελ.108
5.4 Προτάσεις.....	Σελ.109

Ευρετήριο Πινάκων & Διαγραμμάτων **Σελ.4**

Κεφάλαιο 2.

➤ Πίνακας 2.3.1.	Σελ.27
➤ Πίνακας 2.3.2.	Σελ.29
➤ Πίνακας 2.3.3.	Σελ.29
➤ Πίνακας 2.3.4.	Σελ.30
➤ Πίνακας 2.3.5.	Σελ.30
➤ Πίνακας 2.3.6.	Σελ.31
➤ Πίνακας 2.3.7.	Σελ.39
➤ Πίνακας 2.3.8.	Σελ.39

➤ Πίνακας 2.3.9.	Σελ.40
➤ Πίνακας 2.3.10.	Σελ.41
➤ Πίνακας 2.3.11.	Σελ.41

Κεφάλαιο 3.

➤ Πίνακας 3.3.2.1.	Σελ.50
➤ Πίνακας 3.3.2.2.	Σελ.52
➤ Πίνακας 3.3.2.3.	Σελ.53
➤ Διάγραμμα 3.4.1.	Σελ.55
➤ Διάγραμμα 3.5.1.	Σελ.57
➤ Διάγραμμα 3.5.2.	Σελ.58
➤ Πίνακας 3.6.2.1.	Σελ.60
➤ Πίνακας 3.6.2.3.	Σελ.61
➤ Πίνακας 3.6.2.4.	Σελ.62
➤ Πίνακας 3.6.2.5.	Σελ.64
➤ Πίνακας 3.6.2.6.	Σελ.65
➤ Πίνακας 3.6.2.7.	Σελ.65
➤ Πίνακας 3.6.3.1.	Σελ.67
➤ Πίνακας 3.6.4.1.	Σελ.68
➤ Πίνακας 3.6.4.2.	Σελ.69
➤ Πίνακας 3.6.4.2.	Σελ.70
➤ Πίνακας 3.6.6.1.	Σελ.72
➤ Πίνακας 3.6.7.1.	Σελ.73

Κεφάλαιο 4.

➤ Διάγραμμα 4.4.1.1.	Σελ.78
➤ Διάγραμμα 4.4.1.2.	Σελ.79
➤ Διάγραμμα 4.4.1.3.	Σελ.79
➤ Πίνακας 4.4.1.1.	Σελ.81
➤ Διάγραμμα 4.4.1.4.	Σελ.81
➤ Διάγραμμα 4.4.1.5.	Σελ.82
➤ Διάγραμμα 4.4.1.6.	Σελ.82
➤ Διάγραμμα 4.4.1.7.	Σελ.83
➤ Διάγραμμα 4.4.1.8.	Σελ.84
➤ Διάγραμμα 4.4.1.9.	Σελ.84

➤ Διάγραμμα 4.4.1.10.	Σελ.85
➤ Διάγραμμα 4.4.1.11.	Σελ.86
➤ Διάγραμμα 4.4.1.12.	Σελ.87
➤ Διάγραμμα 4.4.1.13.	Σελ.87
➤ Διάγραμμα 4.4.1.14.	Σελ.88
➤ Πίνακας 4.5.2.1.	Σελ.90
➤ Πίνακας 4.5.2.2.	Σελ.91
➤ Πίνακας 4.5.2.3.	Σελ.92
➤ Πίνακας 4.5.2.4.	Σελ.93
➤ Πίνακας 4.5.2.5.	Σελ.94
➤ Πίνακας 4.5.2.6.	Σελ.94
➤ Πίνακας 4.5.2.7.	Σελ.95
➤ Πίνακας 4.5.2.8.	Σελ.96
➤ Πίνακας 4.5.2.9.	Σελ.96
➤ Πίνακας 4.5.2.10.	Σελ.97
➤ Πίνακας 4.5.2.11.	Σελ.99
➤ Πίνακας 4.5.2.12.	Σελ.99

Κεφάλαιο 5.

➤ Πίνακας 5.1.	Σελ.101
➤ Πίνακας 5.2.	Σελ.101
➤ Πίνακας 5.3.	Σελ.102
➤ Πίνακας 5.4.	Σελ.103
➤ Πίνακας 5.5.	Σελ.105
➤ Πίνακας 5.6.	Σελ.106

Ελληνόγλωσση Βιβλιογραφία

Σελ.111

Ξενόγλωσση Βιβλιογραφία

Σελ.114

Πηγές

Σελ.115

Παράρτημα

Σελ.117

Ερωτηματολόγια

Σελ.118

Ερωτηματολόγιο Μαθητών

Σελ. 119

Ερωτηματολόγιο για τη Σιβιτανίδειο Σχολή (2000)

Σελ. 125

Νομοθετικό Διάταγμα

Σελ.128

Φωτογραφίες

Σελ.134

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Σκοπός της εργασίας αυτής, είναι να δούμε, μέσα από μία αντικειμενική και πολύπλευρη ματιά, το αν και κατά πόσο, η «Σιβιτανίδειος Δημόσια Σχολή Τεχνών και Επαγγελμάτων», ανταποκρίνεται στις συνεχείς αλλαγές, στις απαιτήσεις αλλά και στις προκλήσεις, μιας συνεχώς εξελισσόμενης αγοράς εργασίας, όπως αυτή της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπου η χώρα μας πρέπει να αντιπαρατεθεί με Κράτη Μέλη τα οποία έχουν κάνει τεράστια βήματα στον τομέα της εξειδίκευσης, σε ότι αφορά στην Τεχνική και Επαγγελματική Εκπαίδευση.

Πρέπει να αναφερθεί ότι, η συλλογή των στοιχείων για την εργασία αυτή δεν ήταν εύκολη υπόθεση διότι υπήρχε έλλειψη πληροφοριών, οι οποίες αφορούσαν στην εξέλιξη των διαφόρων τομέων και των ειδικοτήτων της Σχολής, για τις περιόδους λειτουργίας της από το 1950 έως το 1985 και από το 1988 έως το 1999 και τα οποία δεν κατέστη δυνατόν να ευρεθούν στα πλαίσια της έρευνας αυτής. Ακόμα, ήταν πολύ δύσκολο να αντληθούν πληροφορίες για το ιστορικό κομμάτι της εργασίας αφού, ορισμένα βιβλία ήταν πολύ δύσκολο να βρεθούν, μιας και δεν υπήρχαν στις περισσότερες από τις βιβλιοθήκες όπου αναζητήθηκαν.

Επιπλέον, θεωρείται σκόπιμο να αναφερθεί και το γεγονός ότι υπήρξε μεγάλη καθυστέρηση στη συλλογή πληροφοριών μέσω ερωτηματολογίου που θα μοιραζόταν στους μαθητές του Β΄ Κύκλου Σπουδών αφού, η συγκεκριμένη προσπάθεια, αντιμετωπίστηκε με σκεπτικισμό από μέλη της διοίκησης της Σιβιτανιδείου.

Ιδιαίτερες ευχαριστίες οφείλονται σε όλους όσους συνέβαλαν στην ολοκλήρωση της εργασίας αυτής, βοηθώντας πρόθυμα στην συλλογή πληροφοριών. Μεταξύ αυτών: ο πρώην Γενικός Διευθυντής της Σιβιτανιδείου Σχολής κ. Μπακογιάννης, ο Αναπληρωτής Γενικός Διευθυντής της Σχολής κ. Κοτονιάς, η Προϊσταμένη όλων των Γραμματειών κ. Νάγια, οι Διευθυντές και Υποδιευθυντές των πέντε Τ.Ε.Ε της Σιβιτανιδείου, η κ. Παλαιογιώργου από το γραφείο Διασύνδεσης της Σ.Δ.Σ.Τ.Ε., η κ. Μαυριανού από τη βιβλιοθήκη της Σχολής, ο κ. Αναγνώστου από τη Διεύθυνση Σπουδών Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης (Τμήμα Β΄) στα Καμίνια Πειραιά, καθώς και οι καθηγήτριες του Χαροκοπείου Πανεπιστημίου, κ. Κουτρούμπα, κ. Γεωργιτσογιάννη και κ. Θεοδοροπούλου.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στα πλαίσια της πολιτικής που αναπτύσσει τα τελευταία χρόνια η Ευρωπαϊκή Ένωση, είναι σαφής η στροφή προς την Τεχνολογική Εκπαίδευση, προκειμένου να αυξηθεί ο αριθμός του καταρτισμένου και εξειδικευμένου εργατικού δυναμικού. Η κίνηση αυτή παράλληλα, αποσκοπεί και στο να μειωθεί ο αριθμός των ανέργων, διότι, λόγω της ταχείας ανάπτυξης των νέων τεχνολογιών, δημιουργούνται συνεχώς θέσεις εργασίας σε καινούργιους τομείς, οι οποίες περιμένουν να καλυφθούν από εξοικειωμένους, στα μηχανήματα αυτά, χρήστες.

Η Ελλάδα, ως μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ακολουθεί την πολιτική αυτή και προσπαθεί, μέσα από την ίδρυση νέων σχολείων που αφορούν στη Τεχνική και Επαγγελματική Εκπαίδευση, αλλά και με τον εκσυγχρονισμό των παλαιότερων, να αναδειχθεί σε μια ανταγωνιστική χώρα στον τομέα αυτό. Από τους παλαιότερους φορείς της Δευτεροβάθμιας Τεχνολογικής Εκπαίδευσης στη χώρα μας, ξεχωρίζει η Σιβιτανίδειος Δημόσια Σχολή Τεχνών και Επαγγελμάτων (Σ.Δ.Σ.Τ.Ε). Το εκπαιδευτικό αυτό ίδρυμα, φέρει ένα μεγάλο μέρος της υποχρέωσης αλλά και ευθύνης, προετοιμασίας ανθρώπινου δυναμικού, έτοιμου να ανταποκριθεί στις ανάγκες και τις απαιτήσεις της σύγχρονης αγοράς εργασίας.

Όπως αναφέρθηκε και στον πρόλογο, σκοπός αυτής της εργασίας είναι να δούμε το κατά πόσο η Σιβιτανίδειος, ως φορέας της Δευτεροβάθμιας Τεχνικής και Επαγγελματικής Εκπαίδευσης, έχει εξελιχθεί σε μια Σχολή στην οποία γίνεται μετάδοση σύγχρονων γνώσεων στους μαθητές, το αν χρησιμοποιούνται καινούργια μηχανήματα για την εκπαίδευσή τους και εάν οι καθηγητές σέβονται την προσωπικότητα των μαθητών.

Για να γίνει περισσότερο κατανοητή, η πτυχιακή αυτή εργασία, χωρίζεται σε πέντε κεφάλαια. Στο πρώτο, γίνεται μία σύντομη αναφορά στην ιστορική εξέλιξη της Τεχνικής και Επαγγελματικής Εκπαίδευσης στην Ελλάδα. Οι χρονικές περίοδοι που μελετήθηκαν ήταν από το 1828 ως το 1992, χωρισμένες με τέτοιο τρόπο, ώστε να είναι δυνατό να αναφέρονται οι εκάστοτε, νομοθετικές, κινήσεις του Ελληνικού Κράτους για τον εκσυγχρονισμό της Τ.Ε.Ε (Τεχνικής και Επαγγελματικής Εκπαίδευσης..

Στο δεύτερο κεφάλαιο, μπορεί κανείς να δει την πορεία της Σχολής μέσα στον χρόνο. Εδώ, γίνεται ιδιαίτερη αναφορά, στις αλλαγές που υπέστησαν οι τομείς και οι ειδικότητές της Σιβιτανιδείου, προκειμένου να μπορέσει να ανταποκριθεί στην

εκάστοτε ζήτηση της Ελληνικής αγοράς εργασίας, οι οποίες, είναι και αυτές χωρισμένες σε χρονικά διαστήματα, από το 1929 έως το 2004.

Στο τρίτο κεφάλαιο, γίνεται μία σύντομη παρουσίαση της πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, απέναντι στην Τεχνική και Επαγγελματική Εκπαίδευση (Τ.Ε.Ε), μετά το Συνέδριο στη Λισσαβόνα, και για το πώς η Ελλάδα αντιμετωπίζει, πλέον, την Τ.Ε.Ε. Επιπλέον, αναφέρονται οι αλλαγές που επήλθαν στα διάφορα Ωρολόγια Προγράμματα, τα οποία εκδόθηκαν από το 1985 έως τις μέρες μας και αφορούσαν στα μαθήματα και στις ειδικότητες των Ημερήσιων και Εσπερινών Τεχνικών και Επαγγελματικών Εκπαιδευτηρίων. Για το σκοπό αυτό χρησιμοποιήθηκαν, ως κεντρικός άξονας, οι αλλαγές που έλαβαν χώρα στους τομείς που καλύπτονται από την Σ.Δ.Σ.Τ.Ε.

Φτάνοντας στο τέταρτο κεφάλαιο της πτυχιακής, παρατίθενται τα αποτελέσματα της στατιστικής ανάλυσης του ερωτηματολογίου που μοιράστηκε σε ένα δείγμα (περίπου 13,5%) μαθητών του Β΄ Κύκλου Σπουδών, από όλες τις ειδικότητες που λειτουργούσαν στην Σ.Δ.Σ.Τ.Ε., κατά το διδακτικό έτος 2002-2003, καθώς και σχολιασμός αυτών.

Μία από τις παραμέτρους που εξετάστηκαν, ήταν η σχέση των μαθητών με τους καθηγητές τους και ο εντοπισμός των όποιων προβλημάτων υπάρχουν, εάν υπάρχουν, στη σχέση αυτή. Δύο άλλα θέματα που εξετάστηκαν είναι, το πόσο εκσυγχρονισμένη είναι η Σχολή, από άποψη τεχνικού και υλικού εξοπλισμού, καθώς και το κατά πόσο οι σπουδές στη Σχολή αυτή βοηθούν, τους αποφοίτους της, να ενταχθούν ευκολότερα στην εγχώρια αγορά εργασίας.

Μελετήθηκε επίσης και ο βαθμός συσχέτισης ορισμένων μεταβλητών, όπως ο ρόλος του φύλου για την επιλογή της ειδικότητας, ο ρόλος της ηλικίας στις απόψεις του σπουδαστή για την συμπεριφορά των καθηγητών απέναντι στους άλλους σπουδαστές, αλλά και το μέγεθος της επιρροής των «φίλων» για την επιλογή της Σ.Δ.Σ.Τ.Ε.

Τέλος, στο πέμπτο κεφάλαιο, γίνεται εκτενέστερη αναφορά στον σκοπό της εκπόνησης της εργασίας, στα αποτελέσματα που προέκυψαν μέσα από το θεωρητικό και ερευνητικό τμήμα αυτής, καθώς και στη παρουσίαση ορισμένων προτάσεων, για βελτίωση της υπάρχουσας κατάστασης στην Τεχνική και Επαγγελματική Εκπαίδευση της χώρας μας, οι οποίες θα μπορούσαν να εφαρμοστούν, έστω και σε πειραματικό στάδιο, στην Σιβιτανίδειο Δημόσια Σχολή Τεχνών και Επαγγελμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1^ο

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

1.1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στις μέρες μας, η Τεχνολογική και Επαγγελματική Εκπαίδευση, καθώς και τα διάφορα εκπαιδευτικά κέντρα που την εφαρμόζουν σε όλες τις βαθμίδες της, αποτελούν μερικούς από τους πιο σημαντικούς πυρήνες προετοιμασίας των ατόμων που θα στελεχώσουν, μετά την αποφοίτησή τους από αυτά, την αγορά εργασίας.

Όμως, ο τρόπος οργάνωσης και διαμόρφωσης του συγκεκριμένου τύπου εκπαίδευσης, δεν είχε πάντα τη σημερινή του μορφή, αλλά χρειάστηκαν πολλά χρόνια και επίμονες προσπάθειες από διάφορους μελετητές, για να αναγνωριστεί η προσφορά αυτού του είδους μάθησης στην πρόοδο του κοινωνικού συνόλου (Dewey,1916: Wirth,1972: Camp & Doolittle,1999: Smith,1999).

Θα πρέπει να σημειωθεί ότι, ήταν μεγάλος ο αριθμός των ατόμων όπως, γονείς, μαθητές, εργαζόμενοι σε βιοτεχνίες & βιομηχανίες, κ.α, που αντιμετώπιζαν την Τ.Ε.Ε (Τεχνική και Επαγγελματική Εκπαίδευση), ως τον «φτωχό συγγενή» της Γενικής Παιδείας και δεν καταλάβαιναν την χρησιμότητά της (Mills,1925: Barak,2002).

1.2 Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΑΠΟ ΤΟ 1828 ΕΩΣ ΤΑ ΜΕΣΑ ΤΗΣ ΔΕΚΑΕΤΙΑΣ ΤΟΥ 1900

Η πρώτη επίσημη κρατική προσπάθεια για την ίδρυση μίας Σχολής, η οποία θα προοριζόταν για την διδασκαλία διαφόρων «τεχνών» και επαγγελμάτων, έγινε από τον Ιωάννη Καποδίστρια. Κατά τον πρώτο κυβερνήτη της ελεύθερης Ελλάδας, δεν υπάρχει σωστή παιδεία εάν η διδασκαλία δεν διαιρείται σε τρεις «υπαλλήλους βαθμούς περιέχοντας μαθήματα εκ των τριπλών ανθρωπίνων γνώσεων», ανάλογα με την ηλικία των μαθητών και σπουδαστών (Γκλαβάς, 2002:77). Στην πρώτη βαθμίδα ήταν τα αλληλοδιδασκτικά σχολεία, όπου οι τάξεις θα χωρίζονταν σε αρχάριους και «δυνατότερους των μαθητών». Η δεύτερη, περιελάμβανε σχολεία όπου οι μαθητές θα μάθαιναν την εφαρμογή «των βάνανυσων τεχνών», καθώς και λύκεια. Ενώ, η τρίτη θα αφορούσε στα Πανδιδασκτήρια (*Η Αιγιναία*, αριθμ. Ζ', 1831).

Προκειμένου, να καλυφθούν οι ανάγκες που υπήρχαν στις δυο πρώτες βαθμίδες, ο Καποδίστριας ιδρύει ορφανοτροφείο το 1829 στην Αίγινα. Στο ίδιο κτίριο υπήρχαν, εκτός από τα τρία αλληλοδιδασκτικά και τις «τρεις κλάσεις ελληνικών

μαθημάτων», και πολλά εργαστήρια όπου οι μαθητές μπορούσαν να μάθουν διάφορα βιοποριστικά επαγγέλματα, όπως η ξυλουργική, η σιδηρουργία, η τυπογραφία κλπ (Ευαγγελόπουλος, 1998:99-100).

Ο Πρώτος Κυβερνήτης της Ελλάδος, με τη βοήθεια του φιλόλογου Ανδρέα Μουστοξύδη, στην προσπάθειά του να προωθήσει την Τεχνική Εκπαίδευση, συνέχισε να ιδρύει και να οργανώνει σχολεία με πρακτικό και ελληνικό χαρακτήρα, πιστεύοντας ότι με αυτόν τον τρόπο, οι απόφοιτοι των σχολείων αυτών θα έβγαιναν άτομα ικανά, τα οποία μέσα από την άσκηση της «τέχνης» που έμαθαν, θα βοηθούσαν και στη πνευματική και βιοτική ανύψωση του κοινωνικού συνόλου (Ευαγγελόπουλος, 1998:100-101: Κούκου, 1972:145-150: Λούκος, 1988:282-283). Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι και η ίδρυση της Γεωργικής Σχολής στη Τίρυνθα, η οποία είχε τον ίδιο στόχο με το ορφανοτροφείο της Αίγινας (Ασημομύτης κ.α, 1979:158).

Με την περίοδο της αντιβασιλείας και της βασιλείας, που ακολούθησε αυτή του Καποδίστρια, η εκπαίδευση στην Ελλάδα άλλαξε τελείως χαρακτήρα. Αν και υπήρχαν προτάσεις ειδικά διορισμένων μελετητών, που προέτρεπαν στην ίδρυση μίας Πολυτεχνικής Σχολής, ώστε να μπορέσουν να καλυφθούν οι ανάγκες του Κράτους σε τεχνίτες (Σπήλιος, 1972:58:Αντωνίου, 1992:21)), η αντιβασιλεία, αγνόησε την ελληνική πραγματικότητα και στηρίχθηκε σε άλλα πρότυπα (Ευταξίας, 1907:3). Αποτέλεσμα αυτής της κίνησης ήταν να κυριαρχήσει μία μονοδιάστατη μορφή των προγραμμάτων διδασκαλίας, όπου το κύριο χαρακτηριστικό ήταν η αρχαιομάθεια (Ευαγγελόπουλος, 1989:77: Αφενδράς Κ.Γ., Χιουρέας Δ.Π., 1962:9: Παυλίδης, 1902). Έτσι, η επαγγελματική εκπαίδευση παραγκωνίστηκε και διατέθηκαν αρχικά μόνο οι Κυριακές και οι αργίες (Ασημομύτης κ.α, 1979:168).

Στο περιεχόμενο της έκθεσης Χριστόπουλου (1859), μπορεί κανείς να δει τον πρώτο απλό, αλλά ουσιαστικό και κατηγορηματικό απολογισμό για τα προβλήματα που δημιούργησαν οι βασικές αρχές, στις οποίες στηρίχθηκε ο κρατικός σχολικός μηχανισμός, κατά το χρονικό διάστημα 1828-1856. Η σχετική καταγγελία του μονομερούς προσανατολισμού της παιδείας, καθώς και οι προτάσεις για εισαγωγή πρακτικής τάσης και δημιουργίας προ-τεχνολογικών σχολών στη μέση εκπαίδευση, έγινε ακριβώς έναν αιώνα πριν την μεταρρύθμιση του 1959.

Αποτέλεσμα αυτής της μεταρρύθμισης ήταν να θεσμοθετηθεί η στροφή προς τον «τεχνικοοικονομικό» τομέα. Μάλιστα, συνιστά την πρώτη σφαιρική και συγκεκριμένη πρόταση σύνδεσης της παιδείας με την οικονομία και των

ιδιόρρυθμων απαιτήσεων σε εργατικό δυναμικό με την ανάγκη μηχανισμών επαγγελματικής κατάρτισης.

1.3 Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ ΤΟΥ 1929

Κατά τα τέλη του 19^{ου} αιώνα και στις αρχές του 20^{ου}, οι συνθήκες για την τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση άρχισαν να αλλάζουν. Οι Βαλκανικοί Πόλεμοι, ο Πρώτος Παγκόσμιος Πόλεμος, καθώς και ο Μικρασιατικός, είχαν σαν αποτέλεσμα την διεύρυνση των συνόρων της χώρας μας και τον υπερδιπλασιασμό του πληθυσμού της. Με τον σχηματισμό ισχυρής κυβέρνησης το 1928, λαμβάνονται σημαντικά μέτρα για τη γεωργία, τη διοίκηση και τη δημόσια εκπαίδευση (Γκλαβάς, 2002:38-39).

Η εξέλιξη της ελληνικής βιομηχανίας που σημειώθηκε μετά το 1920, η τάση της ισχυροποίησης της αφού, τα κεφάλαια που εισήλθαν στην Ελλάδα, κατά την περίοδο του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου, ήσαν άφθονα, η μαζική εισροή προσφύγων μετά την μικρασιατική καταστροφή και η ζήτηση εξειδικευμένου εργατικού δυναμικού από τις πολλές, μικρές και νεοϊδρυθέντες βιομηχανίες της χώρας μας, μπορούν να θεωρηθούν ως οι κύριοι λόγοι που τέθηκε με περισσότερο πειστικό τρόπο το πρόβλημα της επαγγελματικής εκπαίδευσης από πολλούς φορείς (Γκλαβάς, 2002:40-42).

Μάλιστα, η μεγάλη σημασία της παροχής ειδικής μορφώσεως στις διάφορες τάξεις των πρακτικών επαγγελμάτων, για την οικονομική ανάπτυξη και την ευημερία της χώρας, αναφέρεται σε έκθεση του υπεύθυνου Τμηματάρχη της Επαγγελματικής Εκπαίδευσης, του τότε Υπουργείου Γεωργίας, Εμπορίας και Βιομηχανίας Ανάργυρου Ηλιάδη, προς τον πολιτικό του προϊστάμενο, Υπουργό κ. Γ. Χαριτάκη (Γκλαβάς, 2002:42).

Ο εν λόγω τμηματάρχης, μέσα από αυτή την έκθεση, ασκεί έντονη κριτική στην, ως τότε πολιτική του κράτους, λέγοντας ότι η εκπαίδευση που επικράτησε «συστηματικώς και δασιλώς», από την ίδρυσή του το 1828, ήταν η κλασσική. Αυτή η κίνηση, είχε σαν αποτέλεσμα, να παραγκωνιστεί η τεχνική εκπαίδευση από το Κράτος και να αφεθεί στην ιδιωτική πρωτοβουλία, αν και η ανάπτυξη της οποίας, κατά τον Ηλιάδη, θα μπορούσε να ήταν ευεργετική για την οικονομία και την ανάπτυξη της Ελλάδας (Γκλαβάς, 2002:42).

Κατά την ίδια περίοδο, εντείνεται η ιδιωτική πρωτοβουλία για την ίδρυση τεχνικών- επαγγελματικών σχολών. Έτσι, μαζί με τη Σεβαστοπούλειο Εργατική

σχολή και τη Διπλάρειο, που λειτουργούσαν στην Ελλάδα από τα τέλη της δεκαετίας του 1920, ιδρύθηκαν η Σιβιτανίδειος Σχολή Τεχνών και Επαγγελματίων στην Καλλιθέα, Η Βαλλιάνειος Επαγγελματική Σχολή Ληξουρίου, η Τριάντειος Επαγγελματική και Βιομηχανική Σχολή Πατρών και οι Σχολές του Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου στον Βόλο (Γκλαβάς, 2002:42-43).

Σε αυτό το σημείο, καλό θα ήταν να αναφερθούμε και στην «Χαροκόπειο Οικοκυρική και Επαγγελματική Σχολή Θηλέων», που ιδρύθηκε έπειτα από κληροδότημα στο Ελληνικό Κράτος, του Παναγή Χαροκόπου, στην περιοχή της Καλλιθέας. Η συγκεκριμένη Σχολή προβλεπόταν να στέγαζε τρία τμήματα: ένα Οικοκυρικό, ένα Επαγγελματικό και ένα Διδασκαλείο. Δυστυχώς, όμως, λόγω οικονομικών λόγων, λειτούργησε μόνο το τελευταίο (Γεωργιτσογιάννη, 2000:138-139, 169).

Κατά την περίοδο αυτή, έστω και περιθωριακά, θεσπίζεται το «δεύτερο δίκτυο» σχολείων επαγγελματικής εκπαίδευσης, μέσω του Νόμου 4373/29. Πιο συγκεκριμένα, στο άρθρο 2 του προαναφερθέντος Νόμου, μπορεί κανείς να δει ότι τα σχολεία της Μέσης Εκπαίδευσης, χωρίζονται σε γυμνάσια και πρακτικά λύκεια και μάλιστα, στα σχολεία τεχνικής εκπαίδευσης, υπάγονται τα κατώτερα επαγγελματικά σχολεία όπως, τα γεωργικά, τα εμπορικά, τα ναυτικά, τα βιοτεχνικά και οι οικοκυρικές σχολές θηλέων (Αποστολίδης κ.α, 1988:29).

1.4 Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΑΠΟ ΤΗ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΜΕΤΑΞΑ (1936) ΩΣ ΤΟ 1957

Η δικτατορία του 1936, οι εισβολές, η Κατοχή και ο εμφύλιος, δεν φάνηκε να άγγιξαν την Ελληνική Εκπαιδευτική Πολιτική (Δημαράς, τόμος Α':54). Ο Νόμος 1823/51, αλλά και το σχέδιο νόμου του Παπανούτσου που προτάθηκε το 1952 και το οποίο δεν έγινε νόμος, θεσμοθετεί το σχήμα γυμνάσιο-λύκειο, εμμένοντας στον «ελληνοχριστιανικό» θεωρητικό-ανθρωπιστικό χαρακτήρα της μέσης εκπαίδευσης (Αποστολίδης κ.α, 1988:30). Παράλληλα, στους βασικούς στόχους της ανασυγκρότησης, τίθεται και το θέμα της τεχνικής - επαγγελματικής εκπαίδευσης της χώρας μας, που, όμως, θα πρέπει να περάσει μια ολόκληρη δεκαετία για να αποδώσει (Ζολώτας, 1947).

Τέλος, από το τέλος του εμφυλίου της Ελλάδας και μέχρι την Εκπαιδευτική μεταρρύθμιση του 1959, επαναλειτούργησαν οι επαγγελματικές σχολές που υπήρχαν προπολεμικά και ιδρύθηκαν καινούριες, είτε από ιδιωτική πρωτοβουλία, είτε από

διάφορα κοινωφελή ιδρύματα, με την χρηματική υποστήριξη του Ελληνικής Κυβέρνησης και ορισμένων ξένων οργανισμών (Αποστολίδης κ.α, 1988:30).

1.5 ΑΠΟ ΤΟ 1958 ΕΩΣ ΤΟ 1974

1.5.1 Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Το πρώτο μεγάλο βήμα που γίνεται από το κράτος για τη δημιουργία Τεχνικής Εκπαίδευσης στην Ελλάδα, έπειτα από την εποχή του Καποδίστρια, γίνεται το 1957. Τότε, συγκροτείται η Επιτροπή Παιδείας, στην οποία ανατέθηκε η μελέτη όλων των προβλημάτων του εκπαιδευτικού συστήματος. Η Επιτροπή (Παπανούτσος, 1981:92) αυτή, που αποτελούνταν από εκπαιδευτικούς λειτουργούς των Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, περάτωσε το έργο που της είχε ανατεθεί τον Ιανουάριο του 1958 και παρέδωσε το πόρισμα της στην Κυβέρνηση. Τα πιο σημαντικά πορίσματά της, που αφορούσαν τον τομέα της τεχνικής & επαγγελματικής εκπαίδευσης ήταν τα εξής:

- 1. Η ανανέωση της οργάνωσης και των προγραμμάτων των σχολείων, ώστε να μπορούν να ανταποκριθούν στις νέες πνευματικές, οικονομικές και κοινωνικές απαιτήσεις της εποχής.**
- 2. Η ορθή θεμελίωση και επιμελής ανάπτυξη της επαγγελματικής και κυρίως της τεχνικής εκπαίδευσης.**

Αργότερα, κατά τις αρχές του 1960, η μεταβολή της πολιτικής κατάστασης στην Ελλάδα, δείχνει να δίνει μεγάλη προτεραιότητα στη Παιδεία, πράγμα που αποδεικνύεται και από την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση του 1964. Μέσα από τις διατάξεις του Ν.Δ. 4379/1964, καθιερώνεται η δωρεάν εκπαίδευση στα δημόσια σχολεία όλων των βαθμίδων, ενώ παράλληλα γίνεται πρόβλεψη για επέκταση της υποχρεωτικής εκπαίδευσης, που περιλαμβάνει το Δημοτικό Σχολείο και το Γυμνάσιο (Γενικό ή Τεχνικό).

Η συγκεκριμένη εκπαιδευτική μεταρρύθμιση (γνωστή και ως: *Η Μεταρρύθμιση του 1964*), θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως η πλέον σημαντική στην νεοελληνική ιστορία της εκπαίδευσης. Η εισαγωγή της δημοτικής γλώσσας, το εννιάχρονο βασικό σχολείο, η ίδρυση του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, η ίδρυση νέων Πανεπιστημίων, τα

διδασκτικά βιβλία, η δωρεάν παιδεία σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης είναι στοιχεία γόνιμα που αν εφαρμοσθούν σωστά θα συντελέσουν στον εκσυγχρονισμό του σχολείου και θα βοηθήσουν για να γίνει η παιδεία ανεμπόδιστα κτήμα του λαού (Ιμβριώτη, 1980:42-45).

Μόλις τρία χρόνια αργότερα από τη μεταρρύθμιση αυτή, έχουμε την επιβολή του στρατιωτικού καθεστώτος, η κατάσταση που επικρατούσε τότε δεν στέρησε από τον λαό μόνο την ελευθερία, αλλά υπήρξαν και τραγικές συνέπειες σε όλους τους τομείς της κρατικής δραστηριότητας, συνέπειες οι οποίες δεν άφησαν ανεπηρέαστο και τον τομέα της εκπαίδευσης.

Η τότε κυβέρνηση κατήργησε την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση του 1964, θεωρώντας την έργο αντεθνικό, αντιθρησκευτικό και διακήρυξαν ότι με αυτό τον τρόπο θα επανέφεραν την εκτροχιασμένη εκπαίδευση στο δρόμο του ελληνοχριστιανικού πολιτισμού (Φίλου, 1984: 137-141). Έτσι με τον Α.Ν. 129/1967, αλλάζει όλη η οργάνωση και διοίκηση της Γενικής Εκπαίδευσης και δημιουργείται μια πληθώρα «Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Συμβουλίων» (Δημαράς, τόμος Β':296-297).

1.5.2 Η ΜΕΣΗ ΤΕΧΝΙΚΗ & ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΣΕ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΧΩΡΕΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ: ΑΓΓΛΙΑ- ΓΑΛΛΙΑ- ΣΟΥΗΔΙΑ- ΡΩΣΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΠΕΡΙΟΔΟ

1.5.2.1. ΑΓΓΛΙΑ

Κατά το 1964, η Αγγλία ήταν η χώρα με το πιο ευέλικτο σύστημα Τεχνικής Εκπαίδευσης. Οι μαθητές, μπορούσαν να εγγραφούν, ανάλογα με τις ικανότητες τους, σε τεχνικά σχολεία κατώτερου ή ανώτερου, θεωρητικού, προγράμματος. Η ποικιλία των προγραμμάτων διδασκαλίας σε αυτά τα σχολεία ήταν μεγάλη, αν και αρκετά πολύπλοκη λόγω των διαφόρων μεταρρυθμίσεων που είχαν γίνει, πάνω στον συγκεκριμένο τομέα της εκπαίδευσης, τα προηγούμενα χρόνια (Δενδρινού—Αντωνακάκη, 1964:13).

Η Μέση Τεχνική Εκπαίδευση παρέχονταν, είτε από τα Τεχνικά Γυμνάσια, είτε από άλλες Τεχνικές Σχολές, επτά (7) βαθμίδων, με εσωτερικές διαβαθμίσεις, πλήρους ή μερικής απασχόλησης, οι οποίες ονομάζονταν Τεχνικά Κολέγια. Οι Τίτλοι Σπουδών που παρείχαν τα παραπάνω ιδρύματα ήταν οι εξής (Δενδρινού—Αντωνακάκη, 1964:17):

➤ **Τεχνικά Γυμνάσια:**

- Γενικό Απολυτήριο Εκπαιδύσεως, με εξετάσεις σε βασικά γενικά και τεχνολογικά μαθήματα. Και

➤ **Τεχνικά Κολέγια:**

- Πιστοποιητικό Προπαρασκευαστικών Σπουδών, κατά το παλαιό Σύστημα (Προ του 1959).
- Πιστοποιητικό Σποδών Χειριστή, κατά το νέο Σύστημα (Μετά το 1961) .
- Μεσαίο Απολυτήριο (Τεχνικού Βαθμού).
- Τεχνικό Απολυτήριο (Τεχνικού Βαθμού).
- Πλήρες Τεχνολογικό Απολυτήριο, παλαιού Συστήματος (Τεχνικού Βαθμού).
- Κατώτερο Εθνικό Απολυτήριο (Τεχνικού Βαθμού).
- Ανώτερο Εθνικό Απολυτήριο (Τεχνικού Βαθμού).
- Κατώτερο Εθνικό Δίπλωμα (Τεχνικού Βαθμού).
- Ανώτερο Εθνικό Δίπλωμα (Τεχνικού).
- Δίπλωμα Τεχνολογίας (Τεχνικού-Επιστημονικού Βαθμού).
- Ανώτερο Δίπλωμα Τεχνολογίας (Τεχνικού-Επιστημονικού Βαθμού).

1.5.2.2. ΓΑΛΛΙΑ

Η Γαλλία ήταν από τις πρώτες χώρες που, με συνταγματικό νόμο, επέτρεψε την ίση και ελεύθερη είσοδο παιδιών και ενηλίκων «εις την παιδείαν, την επαγγελματικήν κατάρτισιν και την μόρφωσιν» (Δενδρινού—Αντωνακάκη, 1964:21), το 1946.

Το 1959, όπως συνέβη και στην Αγγλία, ήταν μία περίοδος που, έφερε μεταρρυθμίσεις στον τρόπο λειτουργίας και διαβάθμισης της Μέσης Τεχνικής Εκπαίδευσης της Γαλλίας, αλλαγές, οι οποίες μέχρι την σύγχρονη εποχή. Πιο συγκεκριμένα, τα έτη φοίτησης στην Μ.Τ.Ε.Ε (Μέση Τεχνική και Επαγγελματική Εκπαίδευση) ήταν έξι, και για να εισαχθεί κανείς σε αυτή τη βαθμίδα, έπρεπε πρώτα να έχει τελειώσει τέσσερις τάξεις του Γυμνασίου. Θα πρέπει να πούμε ότι, η μαθητεία γινόταν σε Τεχνικά Κολέγια (Δενδρινού—Αντωνακάκη, 1964:25).

1.5.2.3. ΣΟΥΗΔΙΑ

Σε αυτή την περίοδο, το Σουηδικό Εκπαιδευτικό Σύστημα, βρίσκεται σε μια συνεχή εξέλιξη. Παρόλα αυτά, γίνεται κατανοητό ότι η Μέση Τεχνική Εκπαίδευση παρέχεται από τα Γυμνάσια και ότι η φοίτηση σε αυτά διαρκεί τρία έτη. Μάλιστα, η προϋπόθεση για να εισαχθεί κάποιος σε αυτά είναι να έχει τελειώσει πρώτα την εννεαετή υποχρεωτική παιδεία (Δενδρινού—Αντωνακάκη, 1964:37).

1.5.2.4. ΡΩΣΙΑ

Κατά τη περίοδο αυτή, η Ρωσία αλλάζει το παλαιό Εκπαιδευτικό της Σύστημα, με την ψήφιση του νόμου «Περί Ενισχύσεως των Δεσμών του Σχολείου με την Ζωήν και της Περαιτέρω Αναπτύξεως του Συστήματος της Δημοσίας Εκπαιδεύσεως εις την Σοβιετικήν Ένωσιν» (24 Δεκεμβρίου 1958).

Όσον αφορά στη Μ.Τ.Ε.Ε., αυτή παρεχόταν από τα Σχολεία Μέσης Εκπαιδεύσεως και από τις Τεχνικές Σχολές «Μέσης Ειδικής Εκπαιδεύσεως». Στην πρώτη κατηγορία η φοίτηση είναι τριετής και για να εισαχθεί κάποιος θα πρέπει να έχει τελειώσει την οκταετή υποχρεωτική εκπαίδευση και να έχει παρακολουθήσει για δύο με τρία έτη, ανάλογα την περιοχή κατοικίας, μαθήματα σε ημερήσια ή βραδινά τεχνικά σχολεία (Δενδρινού—Αντωνακάκη, 1964:28).

Στη δεύτερη κατηγορία, ίσχυαν οι ίδιες προϋποθέσεις εισαγωγής και χρόνου φοίτησης με την πρώτη, η μόνη τους διαφορά είναι ότι στα μεν Σχολεία Μέσης Εκπαιδεύσεως, γινόταν πρακτική άσκηση σε εργοστάσια και γεωργικές

εγκαταστάσεις ενώ, στις Τεχνικές Σχολές, υπήρχαν εργαστήρια εντός του ιδρύματος για την εξάσκηση των μαθητών (Δενδρινού—Αντωνάκη, 1964:28).

1.6 Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΑΠΟ ΤΟ 1974 (ΜΕΤΑΠΟΛΙΤΕΥΣΗ) ΕΩΣ ΤΟ 1977 (ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ)

Με την πτώση της δικτατορίας το 1974, ακολουθεί η περίοδος της μεταπολίτευσης. Σε αυτή την εποχή, έρχονται σπουδαίες μεταβολές στον τομέα της Παιδείας. Με την Ψήφιση του Νόμου 309/1976, τα Τεχνικά Επαγγελματικά Λύκεια είναι, πλέον, ισότιμα με τα γενικά και προετοιμάζουν τους νέους για τα Τ.Ε.Ι. ή για την ένταξη τους στην παραγωγική διαδικασία (Παναγιωτοπούλου, 1993)

Σύμφωνα με τον παραπάνω νόμο, η τριτοβάθμια εκπαίδευση διακρίνεται σε Ανώτερη και Ανώτατη. Η ανώτερη παρέχεται από τα Τ.Ε.Ι. και η ανώτατη από τα Α.Ε.Ι. (Πανεπιστήμια ή Σχολές Πανεπιστημιακού επιπέδου). Στόχος αυτών των Σχολών, καθορίζεται η επιστημονική και επαγγελματική κατάρτιση των νέων της χώρας, αλλά και όσων άλλων έχουν την δυνατότητα να φοιτήσουν σε αυτές.

Επιπλέον, με τον Νόμο 576/1977, μπαίνουν οι βάσεις για την οργάνωση και διοίκηση της Τεχνικής και Επαγγελματικής Εκπαίδευσης, που αποσκοπεί, παράλληλα με την γενική μόρφωση, να εφοδιάσει τους νέους με τεχνικές γνώσεις και να καλλιεργήσει τις δεξιότητες που απαιτούνται για την άσκηση των διάφορων επαγγελμάτων. Με τον νόμο αυτό, η επαγγελματική εκπαίδευση διακρίνεται πια σε μέση και ανώτερη και παρέχεται, όπως και η γενική, δωρεάν από τη Πολιτεία.

Μέσα από τους δύο αυτούς νόμους, καταργήθηκαν οι Κατώτερες Επαγγελματικές Σχολές, μέσω της θέσπισης της εννεαετής υποχρεωτικής εκπαίδευσης και στη θέση τους ιδρύθηκαν Τεχνικές Επαγγελματικές Σχολές (Οι Σχολές του Ο.Α.Ε.Δ. έγιναν Τ.Ε.Σ), στις οποίες μπορούσε να μαθητεύσει κανείς, χωρίς να χρειαστεί να δώσει εισαγωγικές εξετάσεις ενώ, η φοίτηση σε αυτές διαρκούσε δύο έτη (Μπελιά, 1999:299). Παράλληλα, οι ήδη υπάρχουσες Σχολές Μέσης Εκπαίδευσης, μετονομάστηκαν σε Μέσες Τεχνικές Σχολές Παλαιού Τύπου, οι οποίες, όμως, έχασαν όλο το σπουδαστικό τους δυναμικό ως το 1981 (Αποστολίδης κ.α, 1988:70). Επίσης, ιδρύθηκαν και Τεχνικά Επαγγελματικά Λύκεια (Τ.Ε.Λ), στα οποία υπήρχε τριετής εκπαίδευση και υπήρχαν εισαγωγικές εξετάσεις (Μπελιά, 1999:299).

Σε αυτό το σημείο, καλό θα ήταν να αναφερθούμε και στο ότι κατά τη περίοδο 1976-1977, λειτουργούσαν περί τις 203 Δημόσιες Τεχνικές Σχολές, οι οποίες υπάγονταν στο τότε Υπουργείο Παιδείας. Σε αυτές φοιτούσαν 99.939 μαθητές, από τους οποίους, οι 58.531 σε μέσες επαγγελματικές Σχολές και οι υπόλοιποι 52.592 σε κατώτερες. Μάλιστα, αν αναλογιστεί κανείς ότι ο μαθητικός πληθυσμός εκείνης της χρονιάς έφτανε τους 111.123, μπορεί να δει ότι αυτοί που σπούδαζαν σε Τεχνικές σχολές, αποτελούσαν το 90% του συνόλου (Μπελιά, 1999:297).

1.7 ΟΙ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΤΗΣ ΔΕΚΑΕΤΙΑΣ ΤΟΥ '80

Τον επόμενο μεγάλο σταθμό στον τομέα της εκπαίδευσης τον συναντούμε κατά τη δεκαετία του '80, όπου έχουμε τη θέσπιση δύο νόμων, οι οποίοι αφορούν στην Τεχνική και Επαγγελματική Εκπαίδευση. Ο πρώτος είναι ο 1404/ 1983 (ΦΕΚ. 173/ τ. Α'/83), που αφορά στη δομή και την λειτουργία των Τ.Ε.Ι. Ο νόμος αυτός, θέτει ένα νέο πλαίσιο για την Τεχνική και Επαγγελματική Εκπαίδευση, η οποία παρέχει πολλές και καλές δυνατότητες για τους νέους που επιθυμούν να συνεχίσουν τις σπουδές τους στο τριτοβάθμιο επίπεδο.

Ενώ, Ο Νόμος 1566/1985 που αφορά στη Δομή και τη Λειτουργία της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, διακρίνει την εκπαίδευση σε πρωτοβάθμια, στην οποία εντάσσεται η προσχολική αγωγή και η δημοτική εκπαίδευση και σε δευτεροβάθμια, στην οποία υπάγονται τα Γυμνάσια και τα Λύκεια (Γενικά, Ενιαία, Πολυκλαδικά, και οι Τεχνικές Επαγγελματικές Σχολές).

Σύμφωνα με το άρθρο 9 και τη παράγραφο 1 του ίδιου νόμου, εκτός από τους γενικούς σκοπούς της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, ειδικότερος σκοπός κάθε τεχνικής και επαγγελματικής σχολής είναι η μετάδοση των κατάλληλων γνώσεων, καθώς και η καλλιέργεια δεξιοτήτων, ώστε ο απόφοιτος να μπορεί να ασκήσει με επιτυχία κάποιο επάγγελμα και με αυτό τον τρόπο να συμβάλλει στην ποσοτική και ποιοτική ανάπτυξη της παραγωγής ενώ, παράλληλα επιδιώκεται ή εμπέδωση και ο εμπλουτισμός των γενικών γνώσεων των μαθητών.

Παράλληλα με τον προαναφερθέντα νόμο, υπογράφεται και το Προεδρικό Διάταγμα (Π.Δ) 217/7-5-85 (ΦΕΚ 79/τ.Α/7-5-85, Π.Δ 217/85.). Το οποίο αποσκοπούσε στον σαφή καθορισμό των τομέων και των τμημάτων αυτών που μπορεί να «φιλοξενήσει» το κάθε Τ.Ε.Λ, σύμφωνα πάντα με τις δυνατότητες που έχει το καθένα, καθώς και στο πόσες ώρες την εβδομάδα θα έχει μάθημα το κάθε τμήμα (ανάλογα με την ειδικότητα).

1.8 ΟΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΕΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΤΟΥ 1992

Και τέλος, Με τον Ν. 2009/1992, καθιερώνεται στη χώρα μας για πρώτη φορά η τυπική Επαγγελματική Κατάρτιση και έτσι, βγαίνει από το τέλμα και αναβαθμίζεται η Τεχνική και Επαγγελματική Εκπαίδευση. Με αυτό τον τρόπο αξιοποιείται το ανθρώπινο δυναμικό της χώρας και οι νέοι μας εφοδιάζονται με τα απαραίτητα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα για την κατάκτηση ενός καλύτερου μέλλοντος.

Στην ίδια περίοδο που ψηφίστηκε ο παραπάνω νόμος, έχουμε και τη πρόταση του ΥΠΕΠΘ που κατατέθηκε στις 23/3/1992. Σύμφωνα με αυτή την πρόταση, επιδιώκεται να χαθεί η παιδευτική αυτοτέλεια του Λυκείου και να μετατραπεί σε προθάλαμο των πανεπιστημίων ενώ, ενισχύονται σημαντικά τα Τεχνικά Επαγγελματικά Λύκεια (Τ. Ε. Λ.).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2^ο

Η ΣΙΒΙΤΑΝΙΔΕΙΟΣ ΔΗΜΟΣΙΑ ΣΧΟΛΗ ΤΕΧΝΩΝ ΚΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ:

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ

2.1. Ο ΙΔΡΥΤΗΣ

Ο Βασίλειος Σιβιτανίδης (1830-1921), γιος του Κυπρίου (από την Πάφο) Ιερώνυμου Σιβιτανίδη, γεννήθηκε στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου, όπου είχε καταφύγει μεγάλος αριθμός Ελλήνων στα χρόνια της Τουρκοκρατίας. Αμέσως μόλις ολοκλήρωσε τις σπουδές του, ασχολήθηκε με το εμπόριο «...*κατ' αρχάς ως υπάλληλος, βραδύτερον δι' ίδιον λογαριασμόν...*» (Παπαγεωργίου, 1977:55), μέσα από τις ανθούσες εμπορικές επιχειρήσεις του απέκτησε μεγάλο κύρος και περιουσία. Ο Βασίλειος Σιβιτανίδης, ως ένα από τους επιφανέστερους οικονομικούς και κοινωνικούς παράγοντες της αλεξανδρινής παροικίας, υπήρξε ιδρυτικό μέλος, πρόεδρος και αντιπρόεδρος της Ελληνικής κοινότητας στην Αλεξάνδρεια (*Μαθητική Υδρία*, 1986).

Σημαντική, υπήρξε και η συνδρομή του στην πολιτιστική και κοινωνική ανάπτυξη της παροικίας καθώς, διέθεσε μεγάλα ποσά για να ενισχύσει κοινωφελή ιδρύματα και σωματεία των Ελλήνων της πόλης. Οι Ευεργεσίες του δεν περιορίστηκαν μόνο στα πλαίσια της αλεξανδρινής παροικίας. Με τον θάνατό του, το 1921 σε ηλικία 91 ετών, κληροδότησε στο ελληνικό κράτος αιγυπτιακά χρεόγραφα και λίρες, συνολικής αξίας τριών εκατομμυρίων (3.000.000) χρυσών ελληνικών δραχμών.

Με τη διαθήκη του, στην οποία αναφέρεται ως διαθέτης και ο αδερφός του Λοΐζος, καθώς και με τις ενέργειες του τότε Υπουργού Εθνικής Οικονομίας Ανδρέα Χατζηκυριάκου, τα χρεόγραφα αυτά μετατράπηκαν σε ελληνικά, τα οποία κατατέθηκαν στην Εθνική Τράπεζα, προκειμένου να χρησιμοποιηθούν για την ίδρυση και συντήρηση Τεχνικής Σχολής.

2.2. Η ΣΧΟΛΗ

Όπως προαναφέραμε, η «Σιβιτανίδειος Σχολή Τεχνών και Επαγγελμάτων», ιδρύθηκε το 1927 με κληροδότημα 76.000.000 δραχμών στο Ελληνικό Δημόσιο του ευεργέτη Βασ.Ιερ. Σιβιτανίδη (Παπαγεωργίου, 1977:55-56). Επιθυμία του χορηγού ήταν να ιδρυθεί Τεχνική και Επαγγελματική Σχολή, στην Αθήνα ως «... *μνημείο αντάξιο του Ελληνικού πνεύματος και φιλεργίας, Εστία δε της Εθνικής φιλοπονίας για το μεγαλείο και τη δόξα της φίλτατης Πατρίδας*» (Ηλιάδης, 1926). Η Σχολή θα παρείχε γνώσεις επιπέδου μέσης και κατώτερης μόρφωσης, εφοδιασμένη με όλα τα όργανα και τα μηχανήματα που θα ήταν απαραίτητα για τη διδασκαλία των Τεχνικών μαθημάτων, στη θεωρία και στη πράξη.

Για την εκτέλεση της διαθήκης εκδόθηκε Προεδρικό Διάταγμα (22/6/1927) «Περί κυρώσεως του από 2/7/1926 Π.Δ, «Περί ιδρύσεως της Σιβιτανιδείου Σχολής Τεχνών και Επαγγελμάτων» (ΦΕΚ, 137/τ.Α'/1927). Το Διάταγμα αυτό καθορίζει, μέσα από τα άρθρα του, όλα τα θέματα σχετικά με την οργάνωση, τη διοίκηση και τη λειτουργία της Σχολής, η οποία υπάγεται στην αρμοδιότητα του τότε Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας.

Τα εγκαίνια της Σιβιτανιδείου, έγιναν το 1929 στο ιδιόκτητο, μεγαλοπρεπές και άρτια εξοπλισμένο, για τα τότε δεδομένα, κτίριο, (Παπαγεωργίου, 1977:55) με κάθε λαμπρότητα, παρουσία του τότε πρωθυπουργού Ελευθέριου Βενιζέλου. Η Σχολή διέθετε, επίσης, και οικοτροφείο όπου στεγαζόταν και σιτιζόταν μεγάλος αριθμός απόρων μαθητών (Παπαγεωργίου, 1977:55), το οποίο, όμως, έπαψε να λειτουργεί από το 1974 (Συνέντευξη με κ. Παγιάτη, Διευθυντή Διοικητικού Προσωπικού της Σ.Δ.Σ.Τ.Ε, 2000).

Η Σχολή, της οποίας οι ιδιόκτητες εγκαταστάσεις (Η Σ.Δ.Σ.Τ.Ε λειτουργεί σε ιδιόκτητο μέγαρο από το 1931) βρίσκονται μέχρι και σήμερα στην Καλλιθέα, σε μία εδαφική έκταση που φτάνει τα 8.000 τ.μ, αποτέλεσε από την ίδρυσή της, και αποτελεί ακόμα και στις μέρες μας, ένα από τα σημαντικότερα εκπαιδευτικά ιδρύματα τεχνικής εκπαίδευσης στη χώρα μας. Σε περίοδο, μάλιστα, που οι δραστηριότητες της Πολιτείας στο χώρο της Τεχνικής και Επαγγελματικής Εκπαίδευσης περιορίζονταν σχεδόν μονάχα στις προσαρτημένες στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο Σχολές Εργοδηγών, η Σιβιτανίδειος Σχολή ήρθε να καλύψει, πάντα στο μέτρο των δυνατοτήτων της, το ιδιαίτερα σημαντικό κενό που είχε τότε η Ελληνική Οικονομία σε ειδικευμένο τεχνικό προσωπικό. Όταν πρωτολειτούργησε η Σχολή είχε ένα περιορισμένο αριθμό μαθητών (γύρω στους 150), αλλά αυτός ο αριθμός συνέχισε να

αυξάνει με το πέρασμα του χρόνου (Το 1933 η Σχολή είχε γύρω στους 650 μαθητές) και σήμερα η Σ.Δ.Σ.Τ.Ε αριθμεί γύρω στους 4.000 μαθητές .

Η Σιβιτανίδειος για πολλά χρόνια, μέχρι τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, και αρκετά χρόνια ύστερα, λειτούργησε με τμήματα Κατώτερης Τεχνικής Εκπαιδεύσεως με τετράχρονη διάρκεια φοίτησης. Αργότερα προχώρησε στην ίδρυση Τμημάτων Μέσης Τεχνικής Εκπαίδευσης, ενώ από το 1965 λειτουργούσε σ' αυτήν και Ανώτερη Σχολή Ηλεκτρονικών (<http://find.in.gr/results.page?data=cache:hnet.teipir.gr/Department/history.htm+ΣΙΒΙΤΑΝΙΔΕΙΟΣ>). Σήμερα, μετά την υπαγωγή της Ανώτερης Σχολής Ηλεκτρονικών στο Κέντρο Ανώτερης Τεχνικής και Επαγγελματικής Εκπαιδεύσεως (Κ.Α.Τ.Ε.Ε), ή αλλιώς, στα σημερινά Τ.Ε.Ι Πειραιώς, η Σχολή λειτουργεί σαν Κέντρο Μέσης Τεχνικής και Επαγγελματικής Εκπαιδεύσεως.

Στις μέρες μας, η Σιβιτανίδειος βρίσκεται στην αρμοδιότητα του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων ως φορέας δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, ύστερα από το Νομοθετικό Διάταγμα 3973/4-9-59 που δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ τεύχος Α αρ. 187 στις 7/9/1959. Το 1960 η Σχολή γίνεται δημόσια, διατηρούσα την επωνυμία της, προκειμένου να μπορέσουν να εξισορροπιστούν τα τεράστια έξοδα που είχε, με τα πενιχρά της έσοδα (Μπελιά, 1999:268).

Τέλος, θα πρέπει να αναφερθούμε και στο γεγονός ότι, η συγκεκριμένη σχολή αποτέλεσε και αποτελεί Αυτοτελές Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου και διοικείται από Διοικητικό Συμβούλιο του οποίου η σύνθεση προβλέπεται από το διάταγμα, σύμφωνα με την αναφερόμενη, στη διαθήκη, επιθυμία του διαθέτη. Μάλιστα, ο Δήμος της Καλλιθέας για να τον τιμήσει, έδωσε το όνομά του στην οδό που ξεκινά μετά από τη διασταύρωση της οδού Θησέως με τη Δαβάκης, στη κεντρική Καλλιθέα και καταλήγει στη Σχολή (Παπάζογλου, 2000).

2.3. ΤΑ ΤΜΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΙΒΙΤΑΝΙΔΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ

2.3.Α. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η Σιβιτανίδειος Σχολή λειτουργεί εδώ και επτά δεκαετίες και με την συσσωρευμένη εμπειρία που έχει αναπτύξει όλα αυτά τα χρόνια αποτελεί ένα από τα πιο ιστορικά εκπαιδευτικά συγκροτήματα. Έχοντας σαν πρότυπο το εκπαιδευτικό Ίδρυμα “ Conservatoire des arts et metiers” του Παρισιού, είχε σαν σκοπό την άρτια τεχνική - επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση των νέων της Ελλάδας.

2.3.B. ΧΡΟΝΙΚΕΣ ΠΕΡΙΟΔΟΙ & ΤΜΗΜΑΤΑ

➤ 1929 (Αρχή λειτουργίας της Σχολής)

Μετά από τη μικρασιατική καταστροφή (1922), τη μαζική εισροή προσφύγων στην Ελλάδα, που αύξησε κατακόρυφα τον πληθυσμό της και την αρχή της εκβιομηχάνισης της παραγωγικής διαδικασίας στη χώρα μας, δημιουργήθηκε έντονη ζήτηση για εξειδικευμένο εργατικό προσωπικό πάνω σε θέματα χειροτεχνίας, μηχανολογίας, βιομηχανικής και δομικής υποδομής. Αυτή ήταν και η αφορμή για να τεθεί κάτω από «αντικειμενικούς» παράγοντες, το πρόβλημα της τεχνικής εκπαίδευσης (Αποστολίδης κ.α, 1988:28-29). Μάλιστα, η τεχνική εκπαίδευση θεωρούνταν από πολλούς, ισότιμος παράγοντας με την ανεύρεση κεφαλαίων (Ζολώτας, 1926:148-150).

Έτσι, εξαιτίας των προαναφερθέντων κοινωνικών και οικονομικών καταστάσεων που υπήρχαν στο Ελληνικό Κράτος, τα πρώτα τμήματα που φιλοξένησε η Σιβιτανίδειος, όταν πρωτολειτούργησε το 1929, ήταν τα εξής επτά:

- 1. Χειροτεχνικών Πρακτικών Επαγγελμάτων ή Τεχνών.**
- 2. Χειροτεχνικών και Μηχανικών Πρακτικών Επαγγελμάτων ή Τεχνών.**
- 3. Διακοσμητικών Πρακτικών Επαγγελμάτων ή Τεχνών, το οποίο ξεκίνησε να λειτουργεί κανονικά από το 1929 και ήταν πλήρως εξοπλισμένο (Βοβολίνης, 1959:54, Ρηγίνος,1995:80).**
- 4. Δομικών Πρακτικών Επαγγελμάτων ή Τεχνών, το οποίο ξεκίνησε να λειτουργεί κανονικά από το 1930 (Βοβολίνης, 1959:54: Ρηγίνος,1995:81).**
- 5. Μηχανολογικών Πρακτικών Επαγγελμάτων ή Τεχνών, το οποίο ξεκίνησε να λειτουργεί κανονικά από το 1930 (Βοβολίνης, 1959:54, Ρηγίνος,1995:82).**
- 6. Χημικών Βιομηχανικών Πρακτικών Επαγγελμάτων ή Τεχνών. Και**
- 7. Ετέρων Βιομηχανικών Πρακτικών Επαγγελμάτων ή Τεχνών.**

➤ **1931**

Ίδρυση Τμήματος Υπαλλήλων Ξενοδοχείων, καθώς και Τμήματος Κοπτικής & Πλεκτικής (Βοβολίνης, 1959:54).

➤ **1938**

Προσθήκη Τμήματος Εργοδηγών (Βοβολίνης, 1959:55).

➤ **ΤΑ ΤΜΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΛΕΙΤΟΥΡΓΗΣΑΝ ΣΤΗ ΣΧΟΛΗ ΜΕΤΑ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Β΄ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ & ΤΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ**

Αμέσως μετά το τέλος του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου, ο ρυθμός της τεχνολογικής ανάπτυξης και της οργάνωσης της Ελλάδας ήταν πολύ αργός αφού, λόγω της οικονομικής εξαθλίωσης της χώρας δεν υπήρχαν οι απαραίτητοι πόροι για να γίνουν οι ανάλογες επενδύσεις. Σε αυτή την κατάσταση σημαντικό ρόλο έπαιξαν και οι πολιτικές αναταραχές που δημιουργήθηκαν αμέσως μετά την λήξη της Γερμανικής Κατοχής [Ελληνικός Εμφύλιος] (Zolotas, 1960: 21). Όμως, κατά το 1951, οι συνθήκες ανάπτυξης αλλάζουν καθώς, έχει επέλθει πλέον πολιτική και οικονομική σταθερότητα στη χώρα και υπήρξε και εισαγωγή ξένου κεφαλαίου, διαφόρων μορφών.

Έτσι, κάτω από την πίεση των νέων τεχνολογικών και επιστημονικών επιτευγμάτων και τις ανάγκες της τότε Εθνικής Οικονομίας, σε εξειδικευμένο προσωπικό πάνω στις νέες αυτές τεχνολογίες, υπήρξαν οι κατάλληλες προϋποθέσεις για μεταρρυθμίσεις στην τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση στη χώρα μας (Τσιλτικλής, 1987:22). Κίνηση η οποία αποδείχτηκε, αργότερα, ζωτικής σημασίας για την Ελλάδα αφού, η χώρα τότε άρχισε να περνάει σταδιακά, από την αγροτική, στη βιομηχανική οικονομία και έπρεπε να υπάρξει και αντίστοιχη στροφή της εκπαίδευσης σε αυτή τη κατεύθυνση (Δενδρινού-Αντωνακάκη, 1959:13).

Για αυτόν τον λόγο, δεν ιδρύθηκαν μόνο καινούριες Σχολές σε όλη τη χώρα, αλλά επαναλειτούργησαν και αυτές που είχαν διακόψει τη λειτουργία τους λόγω του Πολέμου και της Κατοχής. Ανάμεσα σε αυτές ήταν και η Σιβιτανίδειος, η οποία λειτούργησε εκείνη την περίοδο με τα εξής τμήματα:

1. Γενικών Εκπαιδευτικών Τεχνικών Τμήμα Επεξεργασίας Μέταλλων με επτά ειδικότητες (Παπαγεωργίου, 1977: 55).

2. **Τμήμα Ηλεκτροτεχνίας με επτά ειδικότητες** (Παπαγεωργίου, 1977: 55).
3. **Τμήμα Επεξεργασίας Ξύλου, επίσης με επτά ειδικότητες** (Παπαγεωργίου, 1977: 55).
4. **Τμήμα Οικοδομικής και Δομικών Έργων με έξι ειδικότητες** (Παπαγεωργίου, 1977: 55).

➤ **1985-1988**

Φτάνοντας σε αυτή τη χρονική περίοδο, είναι φανερό ότι υπάρχει μεγάλη επέκταση του εκπαιδευτικού συστήματος στην Ελλάδα, εκπαίδευση δεκάδων χιλιάδων νέων σε διάφορες χώρες του εξωτερικού, απόκτηση εμπειριών στους χώρους εργασίας και απασχόληση μεγάλου αριθμού αλλοδαπών εντός των συνόρων της χώρας.

Αν και οι προαναφερθέντες παράγοντες, δείχνουν μια κανονική ροή εξειδικευμένων ατόμων που μπορούν, σε γενικές γραμμές, να ικανοποιήσουν τη ζήτηση της εγχώριας αγοράς εργασίας σε ειδικευμένο προσωπικό, εκείνη την παρατηρείται μία ανεπάρκεια σε ορισμένες κατηγορίες εργατικού δυναμικού ενώ, υπάρχει υπερπροσφορά σε άλλες (Δημητρόπουλος & Φακιολάς, 1987:30). Μάλιστα, ανάμεσα στις ειδικότητες που χαρακτηριζόντουσαν από υπερπροσφορά και αφορούν στην Τεχνική και Επαγγελματική Εκπαίδευση ήταν και αυτές των πολιτικών μηχανικών και των αρχιτεκτόνων (Δημητρόπουλος & Φακιολάς, 1987:31).

Εξαιτίας, λοιπόν, του μεγάλου αριθμού προσφοράς εργασίας που υπήρχε στη χώρα μας, δινόταν μεγαλύτερη βάση στην ποιότητα και το εύρος των γνώσεων που λάμβανε το άτομο και αυτό προκαλούσε μεγάλο ανταγωνισμό ανάμεσα στους φορείς της ΤΕΕ (Τεχνικής και Επαγγελματικής Εκπαίδευσης). Ανάμεσα στις Σχολές Μέσης Τεχνικής Εκπαίδευσης που ξεχωρίζουν είναι και η Σιβιτανίδειος, όπου, σύμφωνα με το Π.Δ της 7-5-85 (ΦΕΚ 79/απ. 217/τ.Α/7-5-85), λειτουργούσαν οι εξής τομείς και τμήματα (βλ. επόμενη σελίδα):

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.3.1: ΤΟΜΕΙΣ & ΤΜΗΜΑΤΑ ΤΗΣ Σ.Δ.Σ.Τ.Ε ΓΙΑ ΤΑ ΕΤΗ 1985-1988	
ΤΟΜΕΙΣ	ΤΜΗΜΑΤΑ
<u>ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΚΟΣ</u>	Θερμικών & Ψυκτικών Εγκαταστάσεων
	Βιομηχανικών Εγκαταστάσεων & Βιομηχανικής Παραγωγής
<u>ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΙΚΟΣ</u>	-----
<u>ΔΟΜΙΚΟΣ</u>	Συγκοινωνιακών & Υδραυλικών Έργων
	Σχεδίασης Έργων πολιτικών Μηχανικών & Αρχιτεκτόνων
	Κτιριακών Έργων
<u>ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΤΕΧΝΩΝ</u>	Διακοσμητών Εσωτερικών Χώρων
	Γραφικών Τεχνών
	Συντηρητών Έργων Τέχνης & Αρχαιολογικών Ευρημάτων
	Ψηφιδογραφίας & Υαλογραφίας
<u>ΚΛΩΣΤΟΥΦΑΝΤΟΥΡΓΙΑΣ</u>	Κλωστικής
	Υφαντικής
	Πλεκτικής
	Βαφικής
<u>ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ</u>	-----
<u>ΓΕΩΡΓΙΚΟΣ & ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΟΣ</u>	Φυτικής Παραγωγής
	Ανθοκομίας
	Ζωικής Παραγωγής
	Γεωργικών Μηχανημάτων
	Αγροτοβιομηχανικών Συνεταιρισμών & Βιομηχανικών Εκμεταλλεύσεων

<u>ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ</u>	Βοηθών Ιατρικών & Βιολογικών Εργαστηρίων
	Χειριστών Ιατρικών Συσκευών ή Χειριστών Συσκευών Ιατρικών Εργαστηρίων
	Οδοντοτεχνικής
	Βοηθών νοσοκόμων
<u>ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ & ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ</u>	Υπαλλήλων Διοίκησης
	Υπαλλήλων Λογιστηρίου
<u>ΧΗΜΙΚΟΣ & ΜΕΤΑΛΛΟΥΡΓΙΚΟΣ</u>	Χημικών Βιομηχανιών
	Μεταλλείων
	Χημικών Εργαστηρίων
<u>ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΣ</u>	-----

➤ **1992-1993**

Μετά τον Νόμο 1566/85, Το σύστημα της τεχνικής και επαγγελματικής εκπαίδευσης παρέμεινε ουσιαστικά αμετάβλητο καθώς, οι μαθητές μετά το τέλος της υποχρεωτικής εννεαετούς εκπαίδευσης (Δημοτικό-Γυμνάσιο), είχαν το δικαίωμα να ακολουθήσουν είτε τη Γενική, είτε την Τεχνική Εκπαίδευση (Ηλιάδης, 1995:23). Μάλιστα, για να ικανοποιηθούν οι ανάγκες για μεγαλύτερο αριθμό φορέων Μέσης Τεχνικής και Επαγγελματικής Εκπαίδευσης, έχουμε την δημιουργία νέων Τεχνικών Επαγγελματικών Λυκείων και Τεχνικών Επαγγελματικών Σχολών.

Έτσι, ακολουθώντας το ρεύμα της εποχής, το 1992 έχουμε την ίδρυση του 3^{ου} και 4^{ου} Τεχνικού Επαγγελματικού Λυκείου (ΤΕΛ), καθώς και της 2^{ης} Τεχνικής Επαγγελματικής Σχολής στη Σ.Δ.Σ.Τ.Ε. Οι τομείς και τα τμήματα που θα φιλοξενούσε το καθένα από αυτά ήταν τα εξής (ΦΕΚ 375/9-6-1992):

❖ 3^ο ΤΕΛ:

Πίνακας 2.3.2.: Τομείς και Τμήματα του 3 ^{ου} ΤΕΛ της Σ.Δ.Σ.Τ.Ε για το έτος 1992-1993	
ΤΟΜΕΙΣ	ΤΜΗΜΑΤΑ
<u>ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΚΟΣ</u>	Βιομηχανικών Εγκαταστάσεων & Βιομηχανικής Παραγωγής
	Θερμικών & Ψυκτικών Εγκαταστάσεων
<u>ΔΟΜΙΚΟΣ</u>	Κτιριακών Έργων
	Σχεδιάσεως Έργων Πολιτικών Μηχανικών & Αρχιτεκτόνων

❖ 4^ο ΤΕΛ:

Πίνακας 2.3.3.: Τομείς και Τμήματα του 4 ^{ου} ΤΕΛ της Σ.Δ.Σ.Τ.Ε για το έτος 1992-1993	
ΤΟΜΕΙΣ	ΤΜΗΜΑΤΑ
<u>ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ</u>	Οδοντοτεχνικής
	Βοηθός Βρεφοκόμων – Παιδοκόμων
<u>ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΤΕΧΝΩΝ</u>	Ψηφιογραφίας & Υαλογραφίας
	Επιπλοποιίας

❖ 2^η ΤΕΣ:

Πίνακας 2.3.4.: Τμήματα της 2 ^{ης} ΤΕΣ της Σ.Α.Σ.Τ.Ε για το έτος 1992-1993	
ΤΜΗΜΑΤΑ	
Ραδιοφωνίας – Τηλεόρασης	
Εργασιών Οπλισμένου & Αοπλου Σκυροδέματος	
Ξυλουργικών Εργασιών Οικοδομών	
Εσωτερικών Ηλεκτρικών Εγκαταστάσεων	
Ηλεκτρικού συστήματος Αυτοκινήτων	

Σε αυτό το σημείο πρέπει να πούμε ότι τα τμήματα των δυο προαναφερθέντων ΤΕΛ και της 2^{ης} ΤΕΣ προήλθαν από την αρχική τους κατάργηση από το 1^ο και 2^ο ΤΕΛ και τη 1^η ΤΕΣ, προκειμένου να δημιουργηθούν σε αυτά νέα τμήματα (ΦΕΚ 317/12-7-1992). Έτσι, τα δυο αυτά ΤΕΛ θα φιλοξενούσαν τα εξής τμήματα για τη σχολικό έτος 1992-1993:

❖ 1^ο ΤΕΛ:

Πίνακας 2.3.5.: Πίνακας 2.3.3.: Τομείς και Τμήματα του 1 ^{ου} ΤΕΛ της Σ.Α.Σ.Τ.Ε για το έτος 1992-1993	
ΤΟΜΕΙΣ	ΤΜΗΜΑΤΑ
<u>ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ</u> <u>ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ</u>	Βοηθός Ιατρικών & Βιολογικών Εργαστηρίων
	Βοηθός Αναισθησιολόγου
<u>ΧΗΜΙΚΟΣ</u> <u>&</u> <u>ΜΕΤΑΛΛΟΥΡΓΙΚΟΣ</u>	Χημικών Εργαστηρίων
	Χημικών Βιομηχανιών

❖ 2^ο ΤΕΛ:

Πίνακας 2.3.6.: Τομείς και Τμήματα του 2 ^{ου} ΤΕΛ της Σ.Δ.Σ.Τ.Ε για το έτος 1992-1993	
ΤΟΜΕΙΣ	ΤΜΗΜΑΤΑ
<u>ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ</u>	Προγραμματιστών Η/Υ
<u>ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΙΚΟΣ- ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΩΝ</u>	Ηλεκτρονικών Εγκαταστάσεων & Αυτοματισμού
<u>ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ</u>	Ξενοδοχειακών Επιχειρήσεων

➤ 1993-1994

Προστίθεται στο 1^ο ΤΕΛ, τομέας **Κοινωνικών Υπηρεσιών**, με τμήμα **Διαιτητικής –Διατροφής** (ΦΕΚ 440/13-5-94).

➤ 1999-2000

Διανύοντας τον 21^ο αιώνα η Σιβιτανίδειος, πλέον, αποτελείται από πέντε Τεχνικά Επαγγελματικά Εκπαιδευτήρια (Μετονομασία των ΤΕΛ που έγινε το 1999), ένα Ενιαίο Λύκειο καθώς και τα Ι.Ε.Κ της Σχολής.. Τα ΤΕΕ που φιλοξενεί αποτελούνται από τις εξής ειδικότητες (ανά ΤΕΕ):

Ι. 1^ο ΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟ (1^ο ΤΕΕ)

Στον Α΄ κύκλο (1^ο & 2^ο έτος φοίτησης) λειτουργούν οι τομείς :

1.Χημικών εργαστηριακών εφαρμογών με κατεύθυνση :

~ Χημικών εργαστηρίων και ποιοτικού ελέγχου υλικών.

2.Υγείας και Πρόνοιας με κατευθύνσεις :

- ~ Βοηθών ιατρικών και βιολογικών εργαστηρίων.
- ~ Βρεφονηπιοκόμων- παιδοκόμων (για βρέφη , νήπια και παιδιά με ειδικές ανάγκες).
- ~ Νοσηλευτών (Γενικής και αποκλειστικής νοσηλείας).
- ~ Βοηθών οδοντοτεχνιτών.
- ~ Βοηθών διαιτολόγων.
- ~ Βοηθών φαρμακείων.

3.Μεταποίησης και Εμπορίας Γεωργικών Προϊόντων , με κατευθύνσεις :

- ~ Τεχνολογίας φυτικών προϊόντων.
- ~ Τεχνολογίας ζωικών προϊόντων.

Στον Β΄ κύκλο (3^ο έτος φοίτησης) λειτουργεί ο τομέας Υγείας και πρόνοιας.

II. 2^ο ΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟ (2^ο ΤΕΕ)

Στον Α΄ κύκλο (1^ο & 2^ο έτος φοίτησης) λειτουργούν οι τομείς :

1.Οικονομίας - Διοίκησης , με κατεύθυνση :

- ~ Υπαλλήλων οικονομικών Υπηρεσιών.

2. Ηλεκτρονικός , με κατευθύνσεις :

- ~ Ηλεκτρονικών συσκευών και εγκαταστάσεων.
- ~ Επισκευής και συντήρησης μονάδων υπολογιστών.

3.Ηλεκτρολογικός , με κατευθύνσεις :

- ~ Ηλεκτρολογικών εγκαταστάσεων κτιρίων.
- ~ Ηλεκτρολόγων αυτοκινήτου.

4.Πληροφορικής , με κατεύθυνση :

- ~ Υποστήριξη πελατών / χρηστών υπολογιστικών συστημάτων.

Στον Β΄ κύκλο (3^ο έτος φοίτησης) λειτουργούν οι τομείς :

- ~ Ηλεκτρονικός .
- ~ Ηλεκτρολογικός .
- ~ Πληροφορικής .
- ~ Οικονομίας και Διοίκησης .

III. 3^ο ΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟ (3^ο ΤΕΕ)

Στον Α΄ κύκλο (1^ο & 2^ο έτος φοίτησης) λειτουργούν οι τομείς :

1.Μηχανολογικός , με κατευθύνσεις :

- ~ Βιομηχανικών εγκαταστάσεων.
- ~ Θερμικών και υδραυλικών εγκαταστάσεων.
- ~ Ψυκτικών εγκαταστάσεων.

2.Κατασκευών , με κατευθύνσεις :

- ~ Σχεδιαστών τεχνικών έργων – χρήση Η/Υ.
- ~ Κτιριακών έργων.

3.Εφαρμοσμένων τεχνών , με κατευθύνσεις :

- ~ Σχεδιασμού εσωτερικών χώρων – επίπλου – αντικειμένου.
- ~ Γραφικών τεχνών.
- ~ Ψηφιογραφίας – Υαλογραφίας.
- ~ Επιπλοποιίας.

Στον Β΄ κύκλο (3^ο έτος φοίτησης) λειτουργούν οι τομείς :

- 1.Μηχανολογικός .
- 2.Εφαρμοσμένων τεχνών.

IV. 4^ο ΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟ (4^ο ΤΕΕ , ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΟ)

Στον Α΄ κύκλο (1^ο & 2^ο έτος φοίτησης) λειτουργεί ο τομέας :

1.Μηχανολογικός , με κατευθύνσεις :

- ~ Μηχανικών εσωτερικής καύσεως και μηχανών αυτοκινήτου.
- ~ Βιομηχανικών εγκαταστάσεων.

- ~ Θερμικών και υδραυλικών εγκαταστάσεων.
- ~ Ψυκτικών εγκαταστάσεων.

Στον Β΄ κύκλο (3^ο έτος φοίτησης) λειτουργεί ο τομέας :

1.Μηχανολογικός .

V. 5^ο ΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟ (5^ο ΤΕΕ, ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΟ)

Στον Α΄ κύκλο σπουδών (1^ο & 2^ο έτος φοίτησης) λειτουργούν οι τομείς :

1.Ηλεκτρονικός , με κατευθύνσεις :

- ~ Ηλεκτρονικών συσκευών και εγκαταστάσεων.
- ~ Τηλεπικοινωνιακών μονάδων και συσκευών.

2.Ηλεκτρολογικός , με κατευθύνσεις :

- ~ Ηλεκτρολόγων αυτοκινήτων.
- ~ Ηλεκτρολογικών εγκαταστάσεων κτιρίων.
- ~ Ηλεκτρολογικών έργων και αυτοματισμών.

3.Κατασκευών , με κατεύθυνση :

- ~ Κτιριακών έργων.

Στον Β΄ κύκλο σπουδών (3^ο έτος φοίτησης) λειτουργούν οι τομείς :

- 1.Ηλεκτρονικός .
- 2.Ηλεκτρολογικός .
- 3.Κατασκευών.

➤ **2002-2003**

I. 1^ο ΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟ (1^ο ΤΕΕ)

Στον Α κύκλο σπουδών λειτουργούν οι τομείς:

1. Χημικών Εργαστηριακών Εφαρμογών, με κατεύθυνση:

~Χημικών εργαστηρίων και Ποιοτικού ελέγχου Υλικών.

2. Υγείας και Πρόνοιας, με κατευθύνσεις:

~Βοηθών Νοσηλευτών.

~Βοηθών Βρεφονηπιοκόμων – Παιδοκόμων.

~Βοηθών Οδοντοτεχνιτών.

~Διατροφής – Διαιτολογίας.

~Βοηθών Ιατρικών- Βιολογικών Εργαστηρίων και Φαρμακείων.

3. Γεωπονίας, Τροφίμων και Περιβάλλοντος, με κατεύθυνση:

~Τεχνολογίας Τροφίμων και Εμπορίας (Μάρκετινγκ) Γεωργικών Προϊόντων.

4. Αισθητικής – Κομμωτικής, με κατεύθυνση:

~Αισθητικής Τέχνης.

II. 2^ο ΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟ (2^ο ΤΕΕ)

Στον Α΄ κύκλο (1^ο & 2^ο έτος φοίτησης) λειτουργούν οι τομείς :

1. Οικονομίας Διοίκησης, με κατευθύνσεις:

~Υπαλλήλων Οικονομικών Υπηρεσιών.

~Υπαλλήλων Διοίκησης

2. Ηλεκτρονικός, με κατεύθυνση:

~Ηλεκτρονικών Συσκευών – Εγκαταστάσεων και Υπολογιστικών Μονάδων.

3. Ηλεκτρολογικός, με κατεύθυνση:

~Ηλεκτρολογικών Εγκαταστάσεων Κτιρίων.

4. Πληροφορικής και Δικτύων Η/Υ, με κατεύθυνση:

~Υποστήριξης Συστημάτων και Υπολογιστών.

Στον Β΄ κύκλο σπουδών λειτουργούν οι τομείς :

1. Οικονομίας Διοίκησης
2. Ηλεκτρονικός, με κατευθύνσεις:
 - ~Ηλεκτρονικοί Υπολογιστικών Συστημάτων και Δικτύων
 - ~Ηλεκτρονικοί Οπτικοακουστικών Συστημάτων
3. Ηλεκτρολογικός, με κατεύθυνση:
 - ~Εγκαταστάσεων και Βιομηχανικών Χώρων
4. Πληροφορικής και Δικτύων Η/Υ, με κατεύθυνση::
 - ~Υποστήριξης Συστημάτων, Εφαρμογών και Δικτύων Υπολογιστών.

III. 3^ο ΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟ (3^ο ΤΕΕ)

Στον Α΄ κύκλο (1^ο & 2^ο έτος φοίτησης) λειτουργούν οι τομείς :

1. Μηχανολογικός, με κατευθύνσεις:

- ~Βιομηχανικών Εγκαταστάσεων.
- ~Θερμικών και Υδραυλικών Εγκαταστάσεων.
- ~Ψυκτικών Εγκαταστάσεων και Κλιματισμού.

2. Κατασκευών, με κατευθύνσεις:

- ~Σχεδιαστών Τεχνικών Έργων- Χρήσης Η/Υ
- ~Κτιριακών Έργων

3. Εφαρμοσμένων Τεχνών, με κατευθύνσεις:

- ~Γραφικών Τεχνών.
- ~Κεραμικής – Πηλοπλαστικής.
- ~Σχεδιασμού Εσωτερικών Χώρων.
- ~Επιπλοποιίας.

Στον Β΄ κύκλο σπουδών (3^ο έτος φοίτησης) λειτουργούν οι τομείς:

1. Μηχανολογικός, με κατευθύνσεις:
 - ~Εργαλειομηχανών C.N.C.
 - ~Συντηρητές Κεντρικής Θέρμανσης.
 - ~Ψυκτικών Εγκαταστάσεων και Κλιματισμού.
2. Κατασκευών.
3. Εφαρμοσμένων τεχνών.

IV. 4^ο ΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟ (4^ο ΤΕΕ , ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΟ)

Στον Α΄ κύκλο (1^ο & 2^ο έτος φοίτησης) λειτουργεί ο τομέας :

Βιομηχανικών Εγκαταστάσεων, με κατευθύνσεις:

- ~Βιομηχανικών Εγκαταστάσεων.
- ~Ψυκτικών Εγκαταστάσεων και Κλιματισμού.
- ~Θερμικών και Υδραυλικών Εγκαταστάσεων.
- ~Μηχανών και Συστημάτων Αυτοκινήτου.

Στον Β΄ κύκλο (3^ο έτος φοίτησης) λειτουργεί ο ίδιος τομέας με τις κατευθύνσεις:

- ~Ψυκτικών Εγκαταστάσεων και Κλιματισμού.
- ~Συντηρητών Κεντρικής Θέρμανσης.
- ~Μηχανών και Συστημάτων Αυτοκινήτου.

V. 5^ο ΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟ (5^ο ΤΕΕ, ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΟ)

Στον Α΄ κύκλο σπουδών (1^ο & 2^ο έτος φοίτησης) λειτουργούν οι τομείς :

1. Ηλεκτρονικός, με κατεύθυνση:

~Ηλεκτρονικός συσκευών – Εγκαταστάσεων και Υπολογιστικών συστημάτων.

2. Ηλεκτρολογικός, με κατευθύνσεις:

~Ηλεκτρολογικών Εγκαταστάσεων Κτιρίων.

~Ηλεκτρολογικών συστημάτων Αυτοκινήτου.

3. Εφαρμοσμένων Τεχνών, με κατεύθυνση:

~Επιπλοποιίας.

4. Πληροφορικής:

Ένα μόνο τμήμα στη πρώτη τάξη.

Στον Β΄ κύκλο σπουδών (3^ο έτος φοίτησης) λειτουργούν οι τομείς:

1. Ηλεκτρονικός, με κατευθύνσεις:

~Ηλεκτρονικοί Οπτικοακουστικών Συστημάτων.

~Ηλεκτρονικός Υπολογιστικών Συστημάτων και Δικτύων.

2. Ηλεκτρολογικός, με κατευθύνσεις:

~Εγκαταστάσεων Κτιρίων και Βιομηχανικών χώρων.

~Ηλεκτρομηχανικών Συστημάτων και Αυτοματισμού Αυτοκινήτου

3. Εφαρμοσμένων τεχνών.

➤ 2003-2004

➤ 1^ο Τ.Ε.Ε.:

Πίνακας 2.3.7.: Τομείς και Τμήματα του 1 ^{ου} ΤΕΕ της Σ.Δ.Σ.Τ.Ε για το έτος 2003-2004	
ΤΟΜΕΑΣ	ΤΜΗΜΑ
<u>ΧΗΜΙΚΩΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΩΝ</u> <u>ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ</u>	Χημικών εργαστηρίων και Ποιοτικού Ελέγχου Υλικών

➤ 2^ο Τ.Ε.Ε.:

Πίνακας 2.3.8.: Τομείς και Τμήματα του 2 ^{ου} ΤΕΕ της Σ.Δ.Σ.Τ.Ε για το έτος 2003-2004	
ΤΟΜΕΙΣ	ΤΜΗΜΑΤΑ
<u>ΥΓΕΙΑΣ</u> <u>ΚΑΙ</u> <u>ΠΡΟΝΟΙΑΣ</u>	Βοηθών Νοσηλευτών
	Βοηθών Βρεφονηπιοκόμων- Παιδοκόμων
	Βοηθών Οδοντοτεχνιτών
	Διατροφής- Διαιτολογίας
	Βοηθών Ιατρικών – Βιολογικών Εργαστηρίων και Φαρμακείων
<u>ΓΕΩΠΟΝΙΑΣ ΤΡΟΦΙΜΩΝ</u> <u>ΚΑΙ</u> <u>ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ</u>	Τεχνολογίας Τροφίμων & Εμπορίας (Μάρκετινγκ) Γεωργικών Προϊόντων
<u>ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ-ΚΟΜΜΩΤΙΚΗΣ</u>	Αισθητικής Τέχνης
<u>ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ</u> <u>ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ</u>	Υπαλλήλων Οικονομικών Υπηρεσιών
	Υπαλλήλων Διοίκησης

<u>ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΣ</u>	Ηλεκτρονικός συσκευών – Εγκαταστάσεων και Υπολογιστικών Μονάδων
<u>ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΙΚΟΣ</u>	Ηλεκτρολογικών Εγκαταστάσεων Κτιρίων
<u>ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ</u> <u>ΚΑΙ</u> <u>ΔΙΚΤΥΩΝ Η/Υ</u>	Υποστήριξης Συστημάτων Υπολογιστών

➤ 3^ο Τ.Ε.Ε.:

Πίνακας 2.3.9.: Τομείς και Τμήματα του 3 ^{ου} ΤΕΕ της Σ.Α.Σ.Τ.Ε για το έτος 2003-2004	
ΤΟΜΕΙΣ	ΤΜΗΜΑΤΑ
<u>ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΚΟΣ</u>	Βιομηχανικών Εγκαταστάσεων
	Θερμικών & Υδραυλικών Εγκαταστάσεων
	Ψυκτικών Εγκαταστάσεων Και Κλιματισμού
<u>ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΤΕΧΝΩΝ</u>	Γραφικών Τεχνών
	Σχεδιασμού Εσωτερικών Χώρων
	Επιπλοποιίας
<u>ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ</u>	Σχεδιαστών Τεχνικών Έργων- Χρήσης Η/Υ
	Κτιριακών Έργων

➤ 4^ο Τ.Ε.Ε (ΕΣΠΕΡΙΝΟ):

Πίνακας 2.3.10.: Τομείς και Τμήματα του 4 ^{ου} ΤΕΕ της Σ.Δ.Σ.Τ.Ε για το έτος 2003-2004	
ΤΟΜΕΑΣ	ΤΜΗΜΑΤΑ
<u>ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΚΟΣ</u>	Βιομηχανικών Εγκαταστάσεων
	Ψυκτικών Εγκαταστάσεων Και Κλιματισμού
	Θερμικών και Υδραυλικών Εγκαταστάσεων
	Μηχανών και Συστημάτων Αυτοκινήτου

➤ 5^ο Τ.Ε.Ε (ΕΣΠΕΡΙΝΟ):

Πίνακας 2.3.11.: Τομείς και Τμήματα του 5 ^{ου} ΤΕΕ της Σ.Δ.Σ.Τ.Ε για το έτος 2003-2004	
ΤΟΜΕΙΣ	ΤΜΗΜΑΤΑ
<u>ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΣ</u>	Ηλεκτρονικός Συσκευών – Εγκαταστάσεων και Υπολογιστικών Μονάδων
	Ηλεκτρονικός Υπολογιστικών Συστημάτων και Δικτύων
<u>ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ</u>	Χειρισμού Δικτύων και Η/Υ
<u>ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΙΚΟΣ</u>	Ηλεκτρολογικών Εγκαταστάσεων Κτιρίων
	Ηλεκτρολογικών Συστημάτων Αυτοκινήτου
<u>ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΤΕΧΝΩΝ</u>	Επιπλοποιίας

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3^ο

Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΈΝΩΣΗ - Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΗΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΣΙΒΙΤΑΝΙΔΕΙΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΕΧΝΩΝ ΚΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΣΕ ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

3.1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Όπως αναφέρθηκε και στον πρόλογο, σκοπός αυτής της εργασίας είναι να παρουσιαστεί το αν και κατά πόσο οι γνώσεις που παρέχονται από τα τεχνικά εκπαιδευτικά ιδρύματα της χώρας μας, ειδικότερα μάλιστα από τη Σιβιτανίδειο Δημόσια Σχολή Τεχνών και Επαγγελμάτων, είναι ικανές να εξασφαλίσουν στους μαθητές αυτών των ιδρυμάτων μια θέση στην σημερινή ανταγωνιστική αγορά εργασίας.

Μέσα από αυτό το κομμάτι θα αναφερθεί το πώς η Ευρωπαϊκή Ένωση πιστεύει ότι μπορεί να δώσει λύση στο μείζον θέμα της καταπολέμησης της ανεργίας μέσα από τον εκσυγχρονισμό της τεχνικής εκπαίδευσης. Επιπλέον, θα δούμε τα μέτρα που έχει λάβει η χώρα μας προκειμένου, να επέλθει η επιθυμητή αλλαγή, στην τεχνολογική της εκπαίδευση και σε συνεργασία με τα υπόλοιπα μέλη της Ε.Ε, να επιτευχθεί η γενική αναβάθμιση της Τ.Ε.Ε μέσα στην Ευρώπη.

Τέλος, μέσα από την συγκριτική παρουσίαση της πορείας των ωρολογίων προγραμμάτων, καθώς και των ειδικοτήτων που είχε κατά καιρούς η Σιβιτανίδειος, την σύγκριση μεταξύ των θεωρητικών και εργαστηριακών ωρών που είχαν οι διάφοροι τομείς ανά χρονικές περιόδους, την αναφορά στην ύλη διαφόρων μαθημάτων που διδάχτηκαν εντός των τειχών της και τον σχολιασμό, μέσω πινάκων και διαγραμμάτων, του πώς εξελίχθηκε ο αριθμός των μαθητών με το πέρασμα των χρόνων, θα επιδιώξουμε να δείξουμε μια γενική εικόνα του πώς, περίπου εξελίσσεται η Τεχνική και Επαγγελματική Εκπαίδευση της χώρας μας.

3.2 ΜΕΣΗ ΤΕΧΝΙΚΗ -ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

3.2.1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στις μέρες μας, η Τεχνική Επαγγελματική Εκπαίδευση (Τ.Ε.Ε) διαδραματίζει έναν πολύ σημαντικό ρόλο μέσα στους κόλπους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όχι μόνο ως ουσιαστικό τμήμα της σύγχρονης επαγγελματικής εκπαίδευσης, αλλά και ως δρόμος οικονομικής ευημερίας και κοινωνικής αναγνώρισης του ατόμου, σε μια συνεχώς μεταβαλλόμενη και απαιτητική αγορά εργασίας (Barak,2002). Αυτό φαίνεται, κυρίως, μέσα από τη μεγάλη ποικιλία δομών και σκοπών συστημάτων Τ.Ε.Ε στα διάφορα κράτη-μέλη της Ε.Ε (Λαγός, 2003).

Σε αυτή τη νέα αντιμετώπιση που υπάρχει απέναντι στην Τ.Ε.Ε έχει συμβάλει, εν μέρει, και η απόφαση των Ευρωπαίων Ηγετών στο συνέδριο της Λισσαβόνας, οι οποίοι θέλοντας, μέσα στα επόμενα δέκα χρόνια, η Ε.Ε να γίνει η πιο ανταγωνιστική και η πιο δυναμική οικονομία, βασισμένη στην οικονομία της γνώσης, έθεσαν ποσοτικούς στόχους για το μέγεθος του ποσοστού απασχόλησης (Γκεσούλης, 2003).

Έτσι, προκειμένου να αντιμετωπιστεί το οξύ πρόβλημα της ανεργίας, για την ύπαρξη της οποίας, ανάμεσα σε άλλους λόγους, είναι και η μεταβολή των κοινωνικών δομών καθώς, μεταβαίνει μία κοινωνία από τη βιομηχανική στη μεταβιομηχανική περίοδο (Ηλιάδης, 1988:30), και να αυξηθεί ο αριθμός των απασχολούμενων ατόμων, καθορίστηκε ένα ευρύτερο πλέγμα παραγόντων, όπως:

- **Η ικανότητα παρακολούθησης των τεχνολογικών και παραγωγικών αλλαγών, που μετασχηματίζουν συνεχώς το τοπίο της ανάπτυξης.**
- **Η ικανότητα δημιουργίας των οργανωτικών προϋποθέσεων που ευνοούν την παραγωγικότητα και τεχνολογική ανάπτυξη μιας σύγχρονης οικονομίας.**
- **Η δημιουργία κοινωνικού κλίματος βεβαιότητας και εμπιστοσύνης. Και**
- **Η δημιουργία ευκαιριών, ευημερίας και κοινωνικής εξέλιξης.**

3.2.2 Η ΔΟΜΗ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑΣ ΤΕΧΝΙΚΗΣ - ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΣΕ ΟΡΙΣΜΕΝΕΣ ΧΩΡΕΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ: ΓΑΛΛΙΑ – ΓΕΡΜΑΝΙΑ – ΙΡΛΑΝΔΙΑ ΚΑΙ ΙΤΑΛΙΑ

3.2.2.Α ΓΑΛΛΙΑ

Στην Γαλλία, το εκπαιδευτικό σύστημα χωρίζεται σε τέσσερις βαθμίδες. Στην Προσχολική, την Πρωτοβάθμια, την Δευτεροβάθμια και την Τριτοβάθμια (Παλαιοκρασάς κ.α, 1998: 58). Η Δευτεροβάθμια, χωρίζεται στην Υποχρεωτική και στον Ανώτερο Κύκλο της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης.

Όσον αφορά στην Υποχρεωτική Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση, υπάρχουν δύο κύκλοι, ο πρώτος ονομάζεται Κύκλος Παρατήρησης (cycle d' observation) και ο δεύτερος, Κύκλος Προσανατολισμού (cycle d' orientation). Ο cycle d' observation περιλαμβάνει την Έκτη και την Πέμπτη Τάξη (Rasinen,2003). Εδώ, εμπεδώνονται και συμπληρώνονται οι γνώσεις που έχει λάβει ο μαθητής, κατά τη διάρκεια της φοίτησής του στο Δημοτικό (Παλαιοκρασάς κ.α, 1998: 64).

Μελετώντας τον cycle d' orientation, μπορεί κανείς να δει ότι αποτελείται από την Τρίτη και Τέταρτη Τάξη Γενικής Παιδείας και από την Τρίτη και Τέταρτη Τάξη Τεχνολογικής Εκπαίδευσης (Rasinen,2003), η φοίτηση σε αυτόν τον κύκλο είναι διετής ενώ, οι εκπαιδευτικές μέθοδοι καθώς και τα βοηθητικά μέσα που χρησιμοποιούνται, είναι τελείως διαφορετικά από αυτά που συναντάμε στον Κύκλο Παρατήρησης (Παλαιοκρασάς κ.α, 1998: 64).

Σκοπός της ύπαρξης και της χρονικής διάρκειας αυτού του κύκλου, είναι να δοθεί η ευκαιρία στον μαθητή να ανακαλύψει τις κλήσεις του, να σχεδιάσει, όσο το δυνατόν καλύτερα το προσωπικό του πλάνο (Παλαιοκρασάς κ.α, 1998:64). Τα σχολεία που απαντώνται εδώ, είναι τα Κολέγια, τα οποία, μετά τη θέσπιση Νόμου το 1983 και την τροποποίησή του το 1985, έχουν την ιδιότητα Δημόσιων Τοπικών Ιδρυμάτων Εκπαίδευσης

Η ιδιότητα αυτή έγινε, προκειμένου να υπάρξει κατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ του Κράτους και της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, σε θέματα χρηματοδότησης και προγραμματισμού. Σκοπός των Κολεγίων, είναι να προετοιμάσουν τους Μαθητές για την εισαγωγή τους για την επόμενη Βαθμίδα Εκπαίδευσης (Παλαιοκρασάς κ.α, 1998: 67).

Φτάνοντας τώρα, στον Ανώτερο Κύκλο της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, οι μαθητές μπορούν να επιλέξουν να συνεχίσουν τις σπουδές τους, είτε σε κάποιο

Λύκειο Γενικής και Τεχνολογικής Εκπαίδευσης (Lycee d' Enseignement General et Technologique), είτε σε Λύκειο Επαγγελματικής Εκπαίδευσης (Lycee Professionel). Στην μεν πρώτη κατηγορία ιδρυμάτων, ο μαθητής λαμβάνει, κατά το τέλος των σπουδών του, Baccalaureat γενικό, ή τεχνολογικό, ή πτυχίο τεχνικού.

Στη δε δεύτερη δίδονται, πιστοποιητικά Certificats d' Aptitudes Professionels (CAP), πτυχία επαγγελματικής εκπαίδευσης Brevets d' Etudes Professionells (Εθνικά Διπλώματα), επαγγελματικά απολυτήρια Baccalaureats Professionnels (Παλαιοκρασάς κ.α, 1998:70), καθώς και Διπλώματα Εξειδίκευσης Mentions Complementaires (Παλαιοκρασάς κ.α, 1998:72). Σε αυτό το σημείο, θα πρέπει να αναφερθεί και το γεγονός ότι, υπάρχουν 235 διαφορετικά CAP με ειδικότητες που αναφέρονται στους Τομείς: Βιομηχανίας, Οικονομίας, Υπηρεσιών και Γεωργικός.

Τελειώνοντας, θα πρέπει να αναφερθεί ότι μερικοί από τους λόγους, για τους οποίους είναι δομημένη, με τέτοιο τρόπο, η Τ.Ε.Ε στην Γαλλία, είναι οι εξής (Rasinen,2003):

- Η εξοικείωση των μαθητών με τις νέες τεχνολογίες και να μάθουν σωστή χρήση αυτών. και
- Η ανάπτυξη ικανοτήτων και εμπειριών, που θα τους καταστήσει ικανούς στο να δίνουν ποικίλες λύσεις, σε προβλήματα που αφορούν στην ειδικότητα που επέλεξαν.

3.2.2.B. GERMANIA

Η χώρα αυτή, αν και είναι μία από τις πιο ανεπτυγμένες του Δυτικού Κόσμου, έχει δεχτεί εντονότερες κριτικές, για τον τρόπο με τον οποίο γίνεται η μετάβαση του μαθητή από την Πρωτοβάθμια στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση, ο οποίος χαρακτηρίζεται διεθνώς, ως αντιπαιδαγωγικός και αναχρονιστικός (Παλαιοκρασάς κ.α, 1998:101). Μάλιστα, το κάθε ομόσπονδο κρατίδιο (συνολικά δεκαέξι στον αριθμό) έχει, συνταγματικά κατοχυρωμένη, την αρμοδιότητα για τη νομοθεσία, την οργάνωση και τη διοίκηση της εκπαίδευσης, με την προϋπόθεση ότι θα τηρήσουν μία ενιαία γραμμή σε βασικά θέματα, προκειμένου να μην υπάρχει πρόβλημα με την ισοτιμία των τίτλων σπουδών (Παλαιοκρασάς κ.α, 1998:89).

Όπως και στην Γαλλία, έτσι και στη Γερμανία υπάρχουν τέσσερις Βαθμίδες Εκπαίδευσης. Η Προσχολική, η Πρωτοβάθμια, η Δευτεροβάθμια και η Τριτοβάθμια. Άλλη μία ομοιότητα, είναι και το γεγονός ότι η Μέση Εκπαίδευση χωρίζεται σε δύο κύκλους. Στον Α΄ Κύκλο (Sekundarstufe I), περιλαμβάνονται οι τάξεις 5 έως 9 ή 10

και οι γνώσεις παρέχονται από τρία είδη σχολείων: 1) Το Κύριο Σχολείο (Hauptshcule), το Πρακτικό, ή Μέσο, Σχολείο (Realschule ή Mittlelschule) και το Γυμνάσιο (Gymnasium) (Παλαιοκρασάς κ.α, 1998:90).

Ο Β΄ Κύκλος Σπουδών (Sekudarstufe II), αποτελείται από την Ανώτερη Βαθμίδα του Γυμνασίου (Oberstufe), τις Ειδικές Προπαρασκευαστικές Σχολές (Fachoberschulen) και την Επαγγελματική Εκπαίδευση. Στην Oberstufe, ο χρόνος φοίτησης είναι τρία χρόνια (11^η με 13^η Τάξη), αναφέρεται κυρίως σε ενιαία σχολεία που διαθέτουν και Γυμνασιακή Βαθμίδα. Στο τέλος των σπουδών του, ο μαθητής αποκτάει απολυτήριο (Abitur) και μπορεί να εισαχθεί με αυτό στο Πανεπιστήμιο (Παλαιοκρασάς κ.α, 1998:92) .

Στις Ειδικές Προπαρασκευαστικές Σχολές, η μαθητεία κρατάει δύο χρόνια και περιλαμβάνει την Ενδέκατη και την Δωδέκατη Τάξη. Στην 11^η, κυριαρχεί η εναλλασσόμενη εκπαίδευση, με γενικότερο επαγγελματικό προσανατολισμό ενώ, στη 12^η, υπάρχει μόνο η εσωσχολική εκπαίδευση. Οι απόφοιτοι αυτής της κατηγορίας, μετά το τέλος των σπουδών τους, παραλαμβάνουν ένα ειδικό απολυτήριο (Fachabitur), με το οποίο εξασφαλίζουν, την είσοδό τους στα Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Fachhochsculen) (Παλαιοκρασάς κ.α, 1998:92).

Τέλος, η Επαγγελματική Εκπαίδευση, αποτελείται από τις Επαγγελματικές Σχολές με το Δυϊκό Σύστημα (Berfschulen), που συνδυάζουν την ενδο-επιχειρησιακή εκπαίδευση και τη σχολική, και τις Μέσες (Τεχνικές) Επαγγελματικές Σχολές (Berufsfachshulen). Το ιδιαίτερο με αυτή τη βαθμίδα, είναι ότι προορίζεται για τους απόφοιτους του Πρώτου Κύκλου, οι οποίοι επέλεξαν να μην συνεχίσουν τις σπουδές τους στην ανώτερη Γυμνασιακή Βαθμίδα (Παλαιοκρασάς κ.α, 1998:92). Σε αυτό το σημείο καλό είναι να αναφερθούν τα εξής:

- Η Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση στην Γερμανία είναι, σχεδόν, εξολοκλήρου Δημόσια και όχι ιδιωτική, όπως στη Γαλλία (Παλαιοκρασάς κ.α, 1998:90). και
- Οι γνώσεις που αποκτούν τα παιδιά στην συγκεκριμένη εκπαιδευτική βαθμίδα, έχουν να κάνουν, κυρίως, με την αλληλεπίδραση τεχνολογίας και κοινωνικού συνόλου, τον σχεδιασμό και την κατασκευή προϊόντων και με τις νέες τεχνολογίες και τις δυνατότητες που μπορούν να προσφέρουν, αν τις χειρίζονται σωστά (Rasinen,2003).

3.2.2.Γ. ΙΡΛΑΝΔΙΑ

Στην Ιρλανδία, η Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση δεν παρέχεται μόνο από σχολεία, αλλά και από διάφορα προγράμματα εκπαίδευσης νέων, πάνω σε διάφορα πρακτικά επαγγέλματα. Επειδή, όμως, σε αυτή την έρευνα μελετάται μόνο η Δευτεροβάθμια Τεχνική και Επαγγελματική Εκπαίδευση, που λαμβάνουν οι νέοι από τα σχολεία, θα περιοριστούμε στο να αναφερθούμε μόνο στο συγκεκριμένο κομμάτι.

Έτσι, σε αυτή τη περίπτωση, οι μαθητές που έχουν τελειώσει την πρώτη φάση της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσής τους, μπορούν να παρακολουθήσουν ένα διετές πρόγραμμα (Senior Cycle), το οποίο έχει ως σκοπό να τους προετοιμάσει για την εισαγωγή τους στα διάφορα πανεπιστήμια, ανάλογα με τις προσωπικές τους προτιμήσεις και ικανότητες (<http://www.land.salzburg.at/htblha/cyber/IRELAND.HTM>, σελ.11.).

Όσοι παρακολουθούν αυτό το πρόγραμμα, είναι απαραίτητο να διαλέξουν ορισμένα μαθήματα τα οποία είναι χωρισμένα σε κατηγορίες, ανάμεσα στις οποίες υπάρχουν και μαθήματα τεχνικής εκπαίδευσης, που αφορούν σε διάφορα επαγγέλματα όπως, η Μηχανολογία και το Σχέδιο Τεχνικών Έργων. Εδώ, θα πρέπει να πούμε ότι ο κάθε μαθητής υποχρεούται να διαλέξει και ένα μάθημα, από τα πέντε συνολικά που θα επιλέξει, το οποίο να αφορά άμεσα την χώρα του (<http://www.land.salzburg.at/htblha/cyber/IRELAND.HTM>, σελ.11-12).

3.2.2.Δ ΙΤΑΛΙΑ

Η Μέση Τεχνική και Επαγγελματική Εκπαίδευση στην Ιταλία, έχει να κάνει, κυρίως, με μαθητές ηλικίας 14-19 και σκοπός της είναι να τους προετοιμάσει σωστά, ώστε μετά την αποφοίτησή τους να μπορούν να απασχοληθούν σε διάφορους εργασιακούς τομείς. Αυτή τη στιγμή υπάρχουν εννιά διαφορετικοί τύποι τέτοιων Τεχνικών Σχολείων (Istituto Tecnico), οι οποίοι ασχολούνται με την γεωργία, το εμπόριο, τις εμπορικές συναλλαγές που απαιτούν γνώση ξένων γλωσσών, τον τουρισμό, την βιομηχανία, διάφορες «γυναικείες» δουλειές κλπ (<http://www.land.salzburg.at/htblha/cyber/ITALY.HTM>, σελ.19.).

Οι σπουδές σε αυτά τα ιδρύματα χωρίζονται σε δύο Κύκλους. Ο Πρώτος διαρκεί δύο χρόνια και ο Δεύτερος τρία. Στον Α΄ Κύκλο Σπουδών, όλοι, ανεξαιρέτως, οι μαθητές ασχολούνται με μαθήματα Γενικής Παιδείας και η μόνη διαφορά βρίσκεται στον τρόπο, με τον οποίο, διεξάγονται τα μαθήματα στα εργαστήρια

πρακτικής εξάσκησης, ορισμένων ειδικοτήτων όμως (<http://www.land.salzburg.at/htblha/cyber/ITALY.HTM>, σελ.19-20).

Φτάνοντας στον Δεύτερο Κύκλο, όπου απαραίτητη προϋπόθεση για να εισαχθεί κάποιος σε αυτόν, είναι να έχει τελειώσει επιτυχώς τον πρώτο, μπορεί κανείς να δει ότι, υπάρχει σαφής διαχωρισμός των μαθημάτων που παρακολουθεί ο κάθε μαθητής, ανάλογα με τις ικανότητες που έχει και, επίσης, δίδεται μεγαλύτερη σημασία στην πρακτική εκπαίδευση του μαθητή, ανεξαρτήτου ειδικότητας (<http://www.land.salzburg.at/htblha/cyber/ITALY.HTM>, σελ.19.).

3.3 ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑ ΤΕΧΝΙΚΗ -ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΕΛΛΑΔΑ

3.3.1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στην Ελλάδα οι προσπάθειες για τον εκσυγχρονισμό της Τεχνικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης ξεκίνησε πριν μια πενταετία (Γκεσούλης, 2003). Συγκεκριμένα, σταθμός για τη Δευτεροβάθμια Τεχνική Εκπαίδευση, στάθηκε η ψήφιση του νόμου 2640/98 (μετατροπή των Τ.Ε.Λ & των Τ.Ε.Σ σε Τ.Ε.Ε), ο οποίος έχει σαν βασικό στόχο να συνδυάσει τη γενική παιδεία με την εξειδικευμένη τεχνική επαγγελματική γνώση προκειμένου, να γίνει πιο εύκολη η επαγγελματική ένταξη, όσων αποφοιτούν από τις συγκεκριμένες Σχολές, στην παραγωγική διαδικασία (Λαγός, 2003).

Πιο πριν συναντάμε το Προεδρικό Διάταγμα 135/96 (ΦΕΚ 106/τ.Α'/5-6-1996), όπου και βλέπουμε να μπαίνουν οι πρώτες βάσεις της μετέπειτα αλλαγής μέσα από την αλλαγή των Ωρολογίων – Αναλυτικών Προγραμμάτων των Τεχνικών Επαγγελματικών Λυκείων (Τ.Ε.Λ). Σε αυτό το σημείο θα πρέπει να πούμε ότι αυτή ήταν και η πρώτη σημαντική αλλαγή που έγινε στα Σχολικά Προγράμματα των Τ.Ε.Λ από το 1985 (ΦΕΚ 79/απ. 217/τ.Α/7-5-85).

Στις μέρες μας πλέον, υπάρχει κοινή πορεία και συνεργασία όλων των κρατών – μελών της Ε.Ε, προκειμένου να επιτευχθεί η ανάπτυξη της Τεχνολογικής Εκπαίδευσης σε ολόκληρη την Ευρώπη. Συγκεκριμένα τώρα για τη χώρα μας, αυτός ο τύπος της εκπαίδευσης έχει ως σκοπό:

- **Την ανάπτυξη δεξιοτήτων, ευκαιριών και καινοτόμων δράσεων των μαθητών των Τ.Ε.Ε.**

- Η δυνατότητα προσφοράς ευκαιριών για κοινωνική και πολιτιστική ένταξη του μαθητή-ατόμου στον ολοένα μεταβαλλόμενο εργασιακό χώρο όπου, συντελούνται καθημερινά πολλές τεχνολογικές αλλαγές. Και τέλος,
- Η επαγγελματική αποκατάσταση των νέων μετά από πρακτική άσκηση και σύνδεση με την αγορά εργασίας στο νέο διευρυνόμενο χώρο της Ευρώπης.

3.3.2 ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΝΑΒΑΘΜΙΣΗΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΣΤΗ ΕΛΛΑΔΑ

Στην χώρα μας, τα βασικότερα μέτρα που ελήφθησαν από τα αρμόδια κρατικά όργανα για την πολύπλευρη αναβάθμιση των Τ.Ε.Ε και των Σ.Ε.Κ, είναι τα εξής (Λαγός, 2003):

- **Ο Εκσυγχρονισμός των Ωρολογίων Προγραμμάτων και Προγραμμάτων Σπουδών:** Από το 1998 ως σήμερα γράφτηκαν 478 νέα Προγράμματα Σπουδών Προσαρμοσμένα στις εκάστοτε παιδαγωγικές και γνωστικές απαιτήσεις.
- **Καινούρια Βιβλία:** Εδώ, θα πρέπει να σημειωθεί ότι από το 1999 έως το 2002 γράφτηκαν 464 νέα βιβλία και διδακτικά βοηθήματα ενώ, για το διδακτικό έτος 2002-2003 είχε επίσης προκηρυχθεί η συγγραφή 168 νέων βιβλίων, προκειμένου να υπάρξει ολοκληρωμένη υποστήριξη όλων των μαθημάτων που διδάσκονται στα Τ.Ε.Ε. Για να αναδειχθεί η σημαντικότητα αυτής της κίνησης, αρκεί να πούμε ότι για τη σχολική χρονιά 2002-2003 για τα 624 μαθήματα που συνολικά διδάχθηκαν, απαιτήθηκε η χρήση 638 βιβλίων.

- **Εισαγωγή Νέων Τεχνολογιών στην Καθημερινότητα του Σχολείου (Εξοπλισμός με Ηλεκτρονικούς Υπολογιστές):** Όσον αφορά σε αυτό το κομμάτι της αναβάθμισης, θα πρέπει να πούμε ότι, μέχρι στιγμής, 316 Σ.Ε.Κ- Τ.Ε.Ε έχουν παραλάβει εργαστήριο πληροφορικής ενώ, αλλά 265 σχολεία βρίσκονται εντός της διαδικασίας παραλαβής τέτοιων εργαστηρίων από τον Οργανισμό Σχολικών Κτιρίων (Ο.Σ.Κ). Όπως μπορεί να δει κανείς και στον Πίνακα 3.3.2.1., η αναλογία Η/Υ- μαθητών, από το 1999, που ξεκίνησε αυτό το μέτρο, ως το 2003, βρίσκεται σε καλή πορεία καθώς, όλο και μικρότερος αριθμός σπουδαστών σε αυτές τις σχολές αντιστοιχεί για κάθε έναν ηλεκτρονικό υπολογιστή.

Πίνακας 3.3.2.1. ΑΝΑΛΟΓΙΑ ΜΑΘΗΤΩΝ – Η/Υ ΓΙΑ ΤΑ ΕΤΗ 1999 - 2003	
ΈΤΟΣ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΜΑΘΗΤΩΝ ΑΝΑ ΕΝΑΝ Η/Υ
1999-2000	51
2001	20
2002	13
2003	7

- **Ο Θεσμός της Πρόσθετης Διδακτικής Στήριξης (Π.Δ.Σ):** Η Π.Δ.Σ λειτουργεί στον Α΄ και Β΄ Κύκλο Σπουδών των Τεχνολογικών Επαγγελματικών Εκπαιδευτηρίων για τα μαθήματα Γενικής Παιδείας, καθώς και για ένα μάθημα ανά Τομέα και Ειδικότητα, τα οποία έχουν επιλεγεί και καθοριστεί με σχετική εγκύκλιο. Αυτή της στιγμή, 8.207 τμήματα Πρόσθετης Διδακτικής Στήριξης λειτουργούν σε όλη την Ελλάδα, σε αυτά διδάσκουν 4.568 εκπαιδευτικοί και παρακολουθούν 33.005 μαθητές.

Παράλληλα με τα παραπάνω μέτρα, αναπτύχθηκε μια σειρά από θεσμικές παρεμβάσεις, ώστε να υποστηριχθεί η θέση της Τεχνικής και Επαγγελματικής Εκπαίδευσης, τόσο στο όλο εκπαιδευτικό σύστημα, όσο και μέσα στην κοινωνική και επαγγελματική πραγματικότητα. Πιο συγκεκριμένα (Λαγός, 2003):

- Ψηφίστηκε Πρόταση για να μειωθεί ο χρόνος σπουδών στα Εσπερινά Τεχνικά και Επαγγελματικά Εκπαιδευτήρια από τεσσεράμισι χρόνια σε τέσσερα.
- Ψηφίστηκε Πρόταση Νόμου για την ισοτιμία των τίτλων αποφοίτων του Β΄ κύκλου Τ.Ε.Ε, με αυτούς των αποφοίτων του Ενιαίου Λυκείου, προκειμένου να έχουν ίσες ευκαιρίες κάλυψης των θέσεων εργασίας στον Δημόσιο Τομέα, οι οποίες απαιτούν την κατοχή τίτλου Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης.
- Ψηφίστηκε Πρόταση Νόμου, που αφορούσε την ασφάλιση των μαθητών των Τεχνικών και επαγγελματικών εκπαιδευτηρίων, κατά τη διάρκεια της Πρακτικής τους Άσκησης. Και τέλος,
- Ρυθμίστηκαν, είτε με Προεδρικά Διατάγματα, είτε με Νόμους, τα επαγγελματικά δικαιώματα για τριάντα έξι (36) από τις ογδόντα τέσσερις (84) συνολικά ειδικότητες του Α΄ και Β΄ κύκλου σπουδών ενώ, για άλλες δεκατρείς (13) ειδικότητες προωθείται η ρύθμισή τους.

Αναφερόμενοι στην τελευταία θεσμική ρύθμιση, θα πρέπει να πούμε ότι τα επαγγελματικά δικαιώματα του κάθε απόφοιτου των Τ.Ε.Ε διαφέρουν, ανάλογα με τον κύκλο σπουδών που ο καθένας επιλέγει να παρακολουθήσει. Έτσι, για παράδειγμα, ένας μαθητής που επιλέγει να τελειώσει τον Α΄ Κύκλο Σπουδών μιας ειδικότητας και έχει πτυχίο Επιπέδου Β΄, αντιμετωπίζει αρκετά πιο δύσκολες συνθήκες στην αγορά εργασίας, από έναν άλλο που τελειώνει τον Β΄ Κύκλο και κατέχει πτυχίο Επιπέδου Γ΄ [Βλ. παραδείγματα στους Πίνακες 3.3.2.2. κ 3.3.2.3.] (Οι πληροφορίες για τα επίπεδα πτυχίου κάθε κύκλου των Τ.Ε.Ε, προήλθαν από τα ενημερωτικό φυλλάδιο της Σ.Δ.Σ.Τ.Ε).

Πίνακας 3.3.2.2. ΥΠΑΡΧΟΥΣΑ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ & ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΕΣ ΆΔΕΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΤΟΜΕΙΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ & ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΤΕΧΝΩΝ ΤΟΥ Α΄ ΚΥΚΛΟΥ ΣΠΟΥΔΩΝ ΤΩΝ Τ.Ε.Ε.		
ΤΟΜΕΑΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ		
ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΕΣ	ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ – ΣΤΑΔΙΟ ΕΞΕΛΙΞΗΣ	ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΆΔΕΙΑ
Σχεδιαστών Τεχνικών Έργων με χρήση Η/Υ	Π.Δ 301/21-11-2003 (ΦΕΚ 257/τ. Α΄/5-11-2003)	- Εξαρτημένη Εργασία σε Δημόσιο & Ιδιωτικό Τομέα - Ελεύθερος Επαγγελματίας έπειτα από 2ετή προϋπηρεσία (εργασία ύστερα από παραγγελία μηχανικού Α.Ε.Ι- Τ.Ε.Ι)
Κτιριακών Έργων	Ενσωμάτωση παρατηρήσεων Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε.– Επαναπροώθηση στην Ε.Ε.Κ.Ε.Δ	-----
ΤΟΜΕΑΣ ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΤΕΧΝΩΝ		
ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΕΣ	ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ – ΣΤΑΔΙΟ ΕΞΕΛΙΞΗΣ	ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΆΔΕΙΑ
Συντηρητής Έργων Τέχνης – Αποκατάστασης	Π.Δ 73/2002 (ΦΕΚ 55/τ. Α΄/21-3-2002)	Άδεια Τεχνίτη Συντήρησης Έργων Τέχνης με 1 έτος προϋπηρεσία

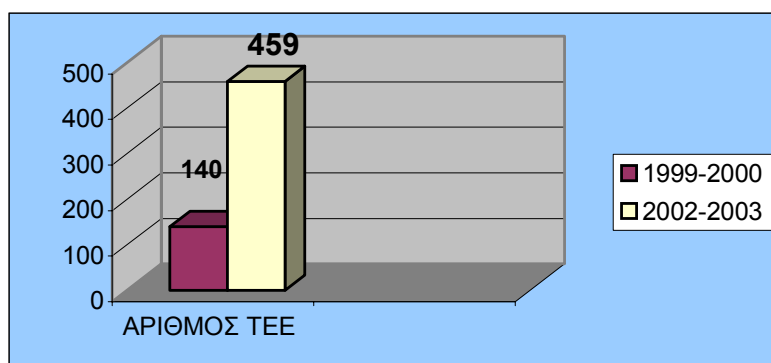
Πίνακας 3.3.2.3. ΥΠΑΡΧΟΥΣΑ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ & ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΕΣ ΆΔΕΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΤΟΜΕΙΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ & ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΤΕΧΝΩΝ ΤΟΥ Β΄ ΚΥΚΛΟΥ ΣΠΟΥΔΩΝ ΤΩΝ Τ.Ε.Ε.		
ΤΟΜΕΑΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ		
ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΕΣ	ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ – ΣΤΑΔΙΟ ΕΞΕΛΙΞΗΣ	ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΆΔΕΙΑ
Σχεδιαστών Τεχνικών Έργων με χρήση Η/Υ	Π.Δ 301/21-11-2003 (ΦΕΚ 257/τ. Α΄/5-11-2003)	- Εξαρτημένη Εργασία σε Δημόσιο & Ιδιωτικό Τομέα - Ελεύθερος Επαγγελματίας έπειτα από 2ετή προϋπηρεσία (εργασία ύστερα από παραγγελία μηχανικού Α.Ε.Ι-Τ.Ε.Ι)
Κτιριακών Έργων	Ενσωμάτωση Παρατηρήσεων Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε.– Επαναπροώθηση στην Ε.Ε.Κ.Ε.Δ	----- -----
ΤΟΜΕΑΣ ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΤΕΧΝΩΝ		
ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΕΣ	ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ – ΣΤΑΔΙΟ ΕΞΕΛΙΞΗΣ	ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΆΔΕΙΑ
Συντηρητής Έργων Τέχνης – Αποκατάστασης	Π.Δ 73/2002 (ΦΕΚ 55/τ. Α΄/21-3-2002)	Άδεια Τεχνίτη Συντήρησης Έργων Τέχνης χωρίς προϋπηρεσία

Επιπλέον, οι κρατικές παρεμβάσεις δεν εξαντλούνται στο πλαίσιο ενός στατικού συστήματος αναμόρφωσης της Τεχνικής και Επαγγελματικής Εκπαίδευσης, αλλά ανήκουν σε ένα διαρκές, δυναμικά εξελισσόμενο σύστημα δράσεων, με δυνατότητες προσαρμογής και αλληλενέργειας. Για αυτό και υπάρχει αξιοποίηση των εκτάκτων χρηματοδοτήσεων και εκπόνηση νέων κτιριολογικών προγραμμάτων Τ.Ε.Ε (Λαγός, 2003).

Αναφερόμενοι στο θέμα των έκτακτων χρηματοδοτήσεων, θα πρέπει να πούμε ότι διατέθηκε για τη έτη 2000-2002, το ποσό των 1.510.000.000 δρχ (περίπου 4.431.401 εκατομμύρια Ευρώ), προκειμένου να προμηθευτούν τα Τ.Ε.Ε βασικό εργαστηριακό εξοπλισμό. Επίσης, κατά το σχολικό έτος 2002-2003, πραγματοποιήθηκε αγορά 250 προβολέων οθόνης Ηλεκτρονικού υπολογιστή από τον Οργανισμό Σχολικών Κτιρίων, για τα Τεχνικά Επαγγελματικά Εκπαιδευτήρια και τα Σχολεία Επαγγελματικής Κατάρτισης (Σ.Ε.Κ).

Τέλος, όσον αφορά στο θέμα των νέων κτιριολογικών προγραμμάτων, το Β' τμήμα της Δ.Σ.Δ.Ε, ολοκλήρωσε το τεύχος με τις «Προδιαγραφές Χώρων» και την κωδικοποίηση του εργαστηριακού εξοπλισμού. Ακόμα, συνέταξε και τα προγράμματα για την κατασκευή νέων, σύγχρονων εκπαιδευτηρίων για εξήντα δύο (62) σχολικές μονάδες Τεχνικής και Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και εικοσιένα (21) Σ.Ε.Κ. Ενώ, τελευταίο αλλά όχι λιγότερο σημαντικό ήταν και το γεγονός ότι, το συγκεκριμένο τμήμα, προσδιόρισε και τον νέο βασικό εργαστηριακό εξοπλισμό σύμφωνα με τα Ωρολόγια και Αναλυτικά Προγράμματα Σπουδών και κωδικοποίησε τα υλικά των εργαστηρίων, ώστε να διευκολύνονται οι Περιφέρειες για την απορρόφηση των χρηματοδοτήσεων που τα αφορούν.

3.4. ΠΟΣΟΤΙΚΗ ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΡΙΘΜΟ ΤΩΝ Τ.Ε.Λ - Τ.Ε.Ε ΚΑΙ Σ.Ε.Κ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΤΑ ΤΑ ΣΧΟΛΙΚΑ ΈΤΗ 1999-2000 & 2002-2003

Διάγραμμα 3.4.1. Αριθμός Τ.Ε.Ε για τα Σχολικά Έτη 1999-2000 & 2002-2003

Σε αυτό το σημείο θα πρέπει να πούμε ότι κατά τη σχολική χρονιά 2002-2003 λειτουργούσαν στην Ελλάδα 459 Τ.Ε.Ε και 123 Σ.Ε.Κ (βλ. Διάγραμμα 3.4.1.) από τα οποία, 8 Τ.Ε.Ε και 2 Σ.Ε.Κ είναι νεοϊδρυθέντα (Λαγός, 2003). Όπως βλέπουμε και στο Διάγραμμα 3.3.1., ο αριθμός των Τεχνικών και Επαγγελματικών Εκπαιδευτηρίων είναι σαφέστατα μεγαλύτερος από αυτόν των Τ.Ε.Λ (140 μαζί με τις Τ.Ε.Σ), που υπήρχαν πριν την μετατροπή των Τεχνικών Επαγγελματικών Λυκείων σε Τ.Ε.Ε το 1999 (Ν. 2640/98).

Αυτή η μεγάλη διαφορά μας επιτρέπει να υποθέσουμε ότι όντως η χώρα μας προσπαθεί να πετύχει τους στόχους που έθεσε η Ευρωπαϊκή Ένωση στο συνέδριο της Λισσαβόνας. Προκειμένου λοιπόν, η χώρα μας να μπορέσει να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις της παγκόσμιας αγοράς και να υπάρξει αύξηση του αριθμού των καταρτιζομένων ανθρώπων στις νέες τεχνολογίες ώστε, να μειωθεί όσο το δυνατόν περισσότερο η ανεργία, προχώρησε στα παρακάτω μέτρα:

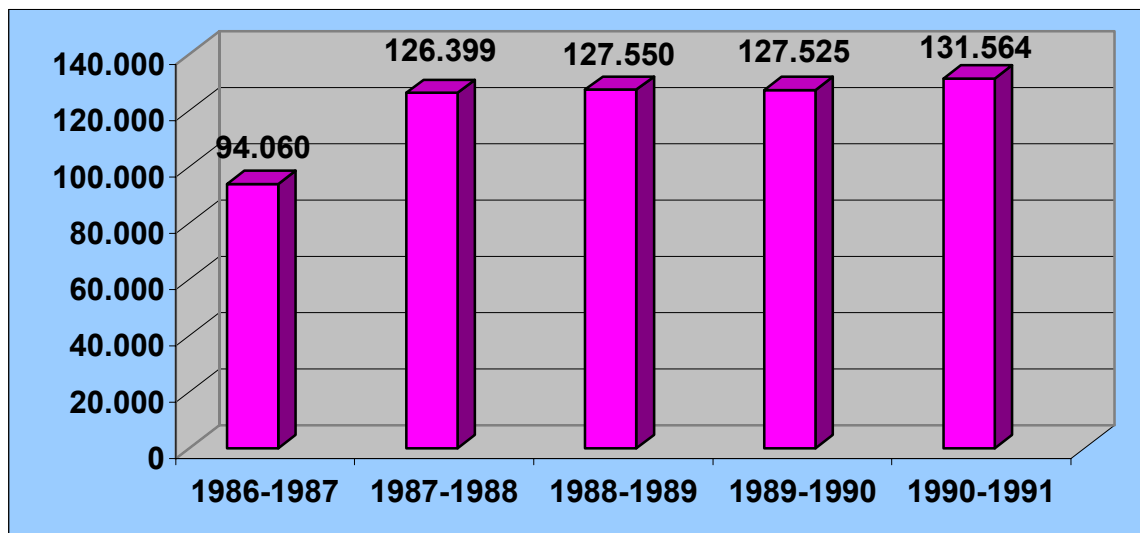
- **Σταδιακή Ίδρυση Τεχνολογικών και Επαγγελματικών Εκπαιδευτηρίων σε όσο το δυνατόν περισσότερες περιοχές όπως, στο Νευροκόπι Δράμας (ΦΕΚ 1817/29-9-1999), στη Πάτμο (ΦΕΚ 1817/29-9-1999), στα Ψαχνά Ευβοίας (ΦΕΚ 1066/30-8-2000) κλπ.**
- **Αύξηση του αριθμού των ήδη υπαρχόντων Τ.Ε.Ε σε όλες πόλεις και κωμοπόλεις θεωρείται απαραίτητο. Χαρακτηριστικά παραδείγματα**

είναι το 7^ο Τ.Ε.Ε Ηρακλείου Κρήτης (ΦΕΚ 880/τ.Β΄/9-7-2001) και το 2^ο Τ.Ε.Ε Αμαλιάδας (ΦΕΚ 1129/τ. Β΄/11-8-2003).

➤ **Κατάργηση ορισμένων Τεχνικών και Επαγγελματικών Εκπαιδευτηρίων, επειδή συνέτρεχαν κάποιοι λόγοι. Οι πιο σημαντικοί είναι οι εξής:**

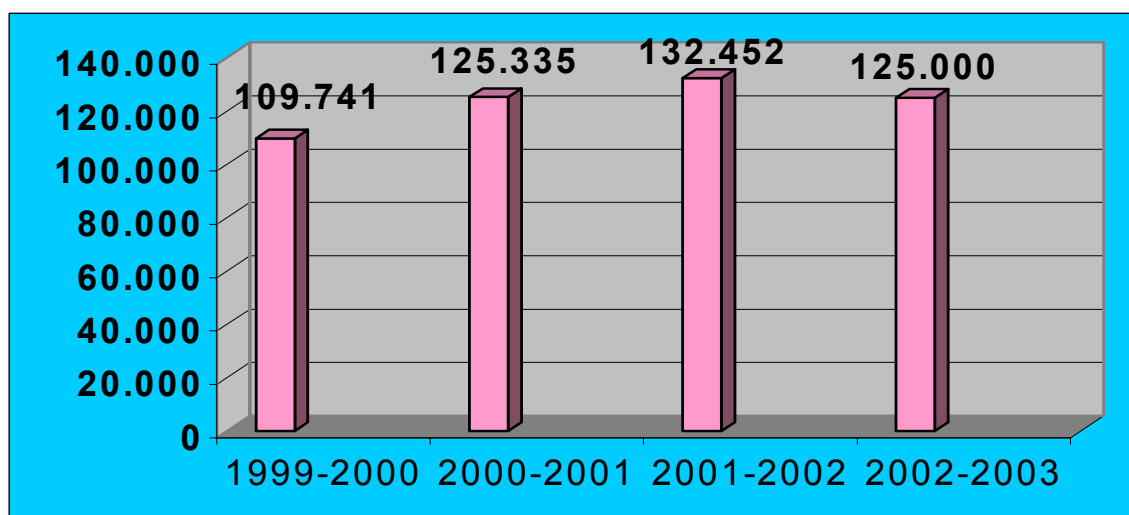
- 1. Οι ειδικότητες αυτών των Τ.Ε.Ε δεν είχαν ζήτηση στις συγκεκριμένες περιοχές.**
- 2. Μη ύπαρξη ενός ελαχίστου αριθμού μαθητών, για να μπορέσει να είναι δυνατή η λειτουργία τους και**
- 3. Οι ειδικότητες αυτών των Τεχνικών και Επαγγελματικών Εκπαιδευτηρίων μπορούσαν να καλυφθούν από Τ.Ε.Ε σε γειτονικές πόλεις ή κομοπόλεις. Εδώ συναντάμε τις περιπτώσεις των Τ.Ε.Ε Ηράκλειας στην Άρτα (ΦΕΚ 1129/τ. Β΄/11-8-2003) και του 1^{ου} Τ.Ε.Ε Αιγείρας στην Αχαΐα (ΦΕΚ 1129/τ. Β΄/11-8-2003).**

3.5 ΠΟΣΟΤΙΚΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΟ ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ ΤΩΝ Τ.Ε.Λ ΚΑΙ Τ.Ε.Σ ΓΙΑ ΤΑ ΕΤΗ 1986-1991 ΚΑΙ ΤΩΝ Τ.Ε.Ε ΚΑΙ ΤΩΝ Τ.Ε.Σ ΑΠΟ ΤΟ 1999 ΕΩΣ ΤΟ 2003

Διάγραμμα 3.5.1. Το Μαθητικό Δυναμικό των Τ.Ε.Λ & Τ.Ε.Σ για τα διδακτικά έτη από το 1986 έως το 1991

Μελετώντας κανείς το παραπάνω διάγραμμα μπορεί να δει ότι, ο αριθμός των μαθητών, που παρακολουθούσαν μαθήματα Μέσης Τεχνικής και Επαγγελματικής Εκπαίδευσης (Μ.Τ.Ε.Ε.) σε Τ.Ε.Λ και Τ.Ε.Σ, για τη περίοδο 1986-1991, είναι στο ζενίθ του κατά το διδακτικό έτος 1990-1991 (131.564). Αν και σε γενικές γραμμές, ο αριθμός των νέων που επιθυμούν να φοιτήσουν σε κάποιον από τους δύο αυτούς φορείς της Μ.Τ.Ε.Ε., αυξάνει με το πέρασμα των χρόνων, υπάρχει και μια μικρή μείωση του μαθητικού πληθυσμού σε 127.525 το 1989-1990, από 127.550 που ήταν το 1987-1989. παρόλα αυτά μπορεί να θεωρηθεί αμελητέα (Ηλιάδης, 1995:25).

Διάγραμμα 3.5.2. Το Μαθητικό Δυναμικό των Τ.Ε.Ε και των Τ.Ε.Σ για τα Λιδακτικά Έτη από το 1999 έως το 2003

Συνεχίζοντας την μελέτη της εξέλιξης του μαθητικού δυναμικού της Δευτεροβάθμιας Τεχνικής και Επαγγελματικής εκπαίδευσης, γίνεται αντιληπτό ότι, ο αριθμός των μαθητών που φοιτούσαν στα Τεχνικά και Επαγγελματικά Εκπαιδευτήρια κατά το 2001-2002, ήταν ο υψηλότερος ανάμεσα στα σχολικά έτη από το 1999 έως το 2003 αφού, φτάνει τους 132.452, αριθμός πολύ υψηλότερος από αυτόν που υπήρχε κατά την μετατροπή των Τ.Ε.Λ σε Τ.Ε.Ε, η οποία έλαβε χώρα το 1999-2000 (Λαγός, 2003). Αν και το νούμερο αυτό μειώνεται για το 2002-2003 σε περίπου 125.000, παραμένει αρκετά υψηλός αριθμός (βλ. Διάγραμμα 3.5.2.).

Σε αυτό το σημείο θα πρέπει να πούμε ότι, αυτή η παρουσίαση έγινε με σκοπό να δοθεί μια εικόνα του πως αντιμετωπίζεται η Δευτεροβάθμια Τεχνική και Επαγγελματική Εκπαίδευση, όχι μόνο από το Κράτος αλλά και από τους ίδιους τους πολίτες. Βάσει αυτών των δεδομένων, μπορεί κανείς να διαπιστώσει την αλλαγή που έχει επέλθει στον τρόπο αντιμετώπισης, αυτού του είδους εκπαίδευσης, από τους νέους. Έτσι, η σύγκριση που έγινε παραπάνω, δείχνει ότι η Τ.Ε.Ε (Τεχνική και Επαγγελματική Εκπαίδευση) στην Ελλάδα αποκτά όλο και περισσότερο κύρος ανάμεσα στους νέους και τις νέες της χώρας μας καθώς, είναι ένα μέσο για να μπορέσουν να αντιμετωπίσουν την ανεργία και να γίνουν παραγωγικά μέλη της κοινωνίας μας.

3.6 Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΗΣ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΩΝ ΤΟΜΕΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΣΙΒΙΤΑΝΙΔΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ

3.6.1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Όπως αναφέρει και ο γενικός τίτλος, σκοπός αυτού των παρακάτω κομματιών είναι να δούμε το πώς εξελίχθηκε η Τεχνική και Επαγγελματική Εκπαίδευση μέσα από τις εναλλαγές που υπήρξαν στους τομείς και τις ειδικότητές της, καθώς επίσης και το πώς αυτές οι αλλαγές αντικατοπτρίζουν την υψηλή ποιότητα της Τ.Ε.Ε που δίδεται στους νέους της χώρας μας από τους φορείς της και ειδικά από την Σιβιτανίδειο Δημόσια Σχολή Τεχνών και Επαγγελμάτων.

Η επιλογή της συγκεκριμένης Σχολής έγινε καθώς, είναι μία από τις Τεχνικές Σχολές της Ελλάδας που έχουν μεγάλη ιστορία στο χώρο της Τ.Ε.Ε και που λόγω του μεγέθους και του κύρους που έχει στην αγορά εργασίας, φέρει μεγάλο μέρος της ευθύνης να προετοιμάσει τους νέους και τις νέες που φοιτούν σε αυτή για την έξοδο τους στην αγορά εργασίας, είτε αυτή είναι εγχώρια είτε ευρωπαϊκή, να τους καταστήσει ικανούς να αντιμετωπίσουν τις απαιτήσεις των σύγχρονων ρυθμών ανάπτυξης και να τους κάνει άτομα παραγωγικά στον επαγγελματικό τους χώρο.

3.6.2. ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΩΝ ΩΡΟΛΟΓΙΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ – ΑΝΑΛΟΓΙΕΣ ΩΡΩΝ ΓΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΓΕΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΩΝ ΑΠΟ ΤΟ 1985 ΕΩΣ ΣΗΜΕΡΑ.

Σκοπός του κομματιού αυτού, είναι να παρουσιάσει το αν η Σιβιτανίδειος ακολούθησε το «πνεύμα της εποχής» σχεδόν σε κάθε περίοδο που λειτούργησε. Επίσης, θα γίνει και σχολιασμός πάνω στις αλλαγές που έγιναν στα διάφορα τμήματα, καθώς και στο πώς διαμορφώθηκε το εβδομαδιαίο πρόγραμμα της Σχολής αυτής, πάνω σε θέματα ωρών διδασκαλίας μεταξύ απογευματινών και πρωινών τμημάτων.

Ξεκινώντας τη σύγκριση από τα ωρολόγια προγράμματα διδασκαλίας, τα οποία ισχύουν για όλα τα Τ.Ε.Ε και κατά συνέπεια και για την Σ.Δ.Σ.Τ.Ε, μπορεί να δει κανείς καθαρά ότι η Σχολή αυτή ακολουθεί κατά γράμμα τις απαιτήσεις της κάθε εποχής, για σωστή εκπαίδευση και κατάρτιση ατόμων, έτοιμων να εργαστούν σε διάφορες θέσεις ακόμα και μετά από την αποφοίτησή τους από μια σχολή Μέσης Εκπαίδευσης, όπως είναι η Σιβιτανίδειος.

➤ **1985-1988**

Μελετώντας το Ωρολόγιο Πρόγραμμα, που αναφερόταν στα διδακτικά έτη αυτής της περιόδου, διαπιστώσαμε ότι οι περισσότερες διδακτικές ώρες, περίπου δεκαεννιά (19) ανά εβδομάδα, δίδονταν στα γενικής παιδείας, ενώ δεκαπέντε (15) , αφιερώνονταν στα διάφορα μαθήματα ειδικότητας και από αυτές τις ώρες, οι επτά (7) αφορούσαν σε εργαστηριακές ασκήσεις [Βλ. Πίνακα 3.6.2.1.] (ΦΕΚ 79/απ. 217/τ.Α/7-5-85).

Πίνακας 3.6.2.1. ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΩΡΟΛΟΓΙΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΡΩΙΝΩΝ ΛΥΚΕΙΩΝ ΤΗΣ ΣΙΒΙΤΑΝΙΔΕΙΟΥ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΔΑΚΤΙΚΑ ΈΤΗ 1985-1988			
Β΄ ΤΑΞΗ ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΚΟΥ ΤΟΜΕΑ 1985-1988			
Κατηγορία Μαθημάτων	Ώρες Παρακολ/ησης ανά Εβδομάδα	Κατηγορία Μαθημάτων	Ώρες Παρακολ/ησης ανά Εβδομάδα
Γενικής Παιδείας	19	Ειδικότητας	13
Ειδικότητας	15	Εργαστηριακές Ώρες	7

➤ **1996-1997**

Αυτό το διδακτικό έτος θεωρείται ένας από τους σταθμούς της Τ.Ε.Ε (Τεχνικής και Επαγγελματικής Εκπαίδευσης) καθώς, σε αυτή τη περίοδο ήρθε και η πρώτη αλλαγή των Ωρολογίων Προγραμμάτων των Τεχνικών Λυκείων, έπειτα από σχεδόν μια δεκαετία στασιμότητας (1985-1996). Όπως φαίνεται και στον Πίνακα 3.6.2.2., ο αριθμός των συνολικά διδασκομένων ωρών, ανά βδομάδα, παραμένει ο ίδιος με αυτόν του 1985.

Η διαφορά, όμως, βρίσκεται στην αναλογία των διδακτικών ωρών μεταξύ των δύο κατηγοριών μαθημάτων (Γενικής Παιδείας και Ειδικότητας). Ενώ, το 1985 ο

χρόνος που αφιεωνόταν από τα ΤΕΛ στη Γενική Παιδεία ήταν δεκαεννιά (19) ώρες, το 1996 μειώνεται και φτάνει τις δεκατρείς (13). Όσον αφορά στο θέμα των ωρών που δόθηκαν στην ειδικότητα, υπήρξε μια μεταβολή της τάξεως των έξι ωρών και από δεκαπέντε (15) που ήταν το 1985, έγιναν είκοσι-μία (21).

Αυτή η μεταβολή δείχνει ότι, πλέον, το Κράτος αρχίζει να παύει να αντιμετωπίζει την Τ.Ε.Ε σαν τον «φτωχό συγγενή» και αναγνωρίζει σταδιακά, όπως θα δούμε παρακάτω, την ανάγκη να υπάρχει καλύτερη εξειδίκευση, προκειμένου να μπορέσουν οι απόφοιτοί της να αρχίσουν να γίνονται ανταγωνιστικοί στην αγορά εργασίας.

Πίνακας 3.6.2.2. ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΩΡΟΛΟΓΙΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΡΩΙΝΩΝ ΛΥΚΕΙΩΝ ΤΗΣ ΣΙΒΙΤΑΝΙΑΔΕΙΟΥ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΔΑΚΤΙΚΑ ΈΤΗ 1985-1988 & 1996-1997			
Β΄ ΤΑΞΗ ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΚΟΥ ΤΟΜΕΑ 1985-1988		Β΄ ΤΑΞΗ ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΚΟΥ ΤΟΜΕΑ 1996-1997	
Κατηγορία Μαθημάτων	Ώρες Παρακολ/ησης ανά Εβδομάδα	Κατηγορία Μαθημάτων	Ώρες Παρακολ/ησης ανά Εβδομάδα
Γενικής Παιδείας	19	Γενικής Παιδείας	13
Ειδικότητας	15	Ειδικότητας	21
Σύνολο Ωρών	34	Σύνολο Ωρών	34

➤ **1999-2000**

Κατά το διδακτικό έτος 1999-2000, το ωρολόγιο πρόγραμμα των σχολείων αλλάζει, με αποτέλεσμα και πάλι το μεγαλύτερο μέρος των ωρών διδασκαλίας ανά εβδομάδα να δίδεται στα μαθήματα ειδικότητας (βλ Πίνακα 3.6.2.3.). Από 21 ώρες την εβδομάδα που ήταν το 1996 τώρα φτάνουν τις 24. Αυτό οφείλεται κυρίως στο γεγονός ότι με τις νέες τεχνολογίες που έκαναν την εμφάνισή τους στην αγορά, χρειάστηκε όλο και περισσότερο εξειδικευμένο προσωπικό για να τις χειριστεί. Έτσι, τομείς, όπως ο Μηχανολογικός, αποκτήσανε επιμέρους ειδικότητες και κάθε μια από

αυτές αφιέρωνε τις εργαστηριακές της ώρες (οι οποίες αυξηθήκανε και έφτασαν τις 12-14 ώρες ανά βδομάδα), στο δικό της κομμάτι.

Πίνακας 3.6.2.3 ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΩΡΟΛΟΓΙΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΡΩΙΝΩΝ ΛΥΚΕΙΩΝ ΤΗΣ ΣΙΒΙΤΑΝΙΔΕΙΟΥ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΔΑΚΤΙΚΑ ΈΤΗ 1996-1997 & 1999-2000			
Β΄ ΤΑΞΗ ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΚΟΥ ΤΟΜΕΑ 1996-1997		Β΄ ΤΑΞΗ ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΚΟΥ ΤΟΜΕΑ 1999-2000	
Κατηγορία Μαθημάτων	Ώρες Παρακολ/ησης ανά Εβδομάδα	Κατηγορία Μαθημάτων	Ώρες Παρακολ/ησης ανά Εβδομάδα
Γενικής Παιδείας	13	Γενικής Παιδείας	10
Ειδικότητας	21	Ειδικότητας	24
Σύνολο Ωρών	34	Σύνολο Ωρών	34

➤ **2001-2002**

Συνεχίζοντας τη σύγκριση, προχωρούμε στο διδακτικό έτος 2001-2002, όπου μπορεί κανείς να δει ότι οι ώρες γενικής παιδείας παραμένουν ίδιες με του 1999-2000. Το ίδιο συμβαίνει και με εκείνες των μαθημάτων ειδικότητας [Βλ. Πίνακα 3.6.2.4.] (ΦΕΚ 1167/ τ. Β΄ / 7-9-2001).

Από τις παρακάτω ώρες ειδικότητας, το λιγότερο έντεκα αφορούν εργαστηριακές εφαρμογές της θεωρίας. Επίσης υπάρχουν και κάποιες έξτρα ώρες πρακτικής άσκησης κατά τον Β΄ Κύκλο Σπουδών της Σχολής (προήλθε από συνέντευξη με τον αναπληρωτή διευθυντή της Σχολής κο Κοτολιά), οι οποίες ισχύουν μόνο για ένα συγκεκριμένο αριθμό ειδικοτήτων και πραγματοποιούνται έπειτα από συνεννόηση των υπευθύνων με διάφορα εργοστάσια και επιχειρήσεις.

Πίνακας 3.6.2.4. ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΩΡΟΛΟΓΙΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΡΩΙΝΩΝ ΛΥΚΕΙΩΝ ΤΗΣ ΣΙΒΙΤΑΝΙΔΕΙΟΥ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΔΑΚΤΙΚΑ ΈΤΗ 1999-2000 & 2001-2002			
Β΄ ΤΑΞΗ ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΚΟΥ ΤΟΜΕΑ 1999-2000		Β΄ ΤΑΞΗ ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΚΟΥ ΤΟΜΕΑ 2001-2002	
Κατηγορία Μαθημάτων	Ώρες Παρακολ/ησης ανά Εβδομάδα	Κατηγορία Μαθημάτων	Ώρες Παρακολ/ησης ανά Εβδομάδα
Γενικής Παιδείας	10	Γενικής Παιδείας	10
Ειδικότητας	24	Ειδικότητας	24
Σύνολο	34	Σύνολο	34

➤ **2002-2003**

Επίσης, και κατά το διδακτικό έτος 2003-2004, μπορεί κανείς να δει ότι δεν υπάρχει καμία ιδιαίτερη διαφορά στην αναλογία των ωρών διδασκαλίας, ανάμεσα στα μαθήματα Ειδικότητας και Γενικής Παιδείας των χρονικών περιόδων 2001-2002 και 2002-2003. Χαρακτηριστικό είναι Δε, ότι οι εργαστηριακές ώρες συνεχίζουν να κυμαίνονται από 8, το λιγότερο, έως 14 το μέγιστο [βλ. Πίνακα 3.6.2.5.] (*ΔΗΜΟΣΙΑ ΤΕΧΝΙΚΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ: Ωρολόγια Προγράμματα Ημερησίων Τ.Ε.Ε 2002-2003*, 2002:24).

Πίνακας 3.6.2.5. ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΩΡΟΛΟΓΙΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΡΩΙΝΩΝ ΛΥΚΕΙΩΝ ΤΗΣ ΣΙΒΙΤΑΝΙΔΕΙΟΥ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΔΑΚΤΙΚΑ ΈΤΗ 2001-2002 & 2002-2003			
Β΄ ΤΑΞΗ ΤΟΜΕΑ ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΤΕΧΝΩΝ 2001-2002		Β΄ ΤΑΞΗ ΤΟΜΕΑ ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΤΕΧΝΩΝ 2002-2003	
Κατηγορία Μαθημάτων	Ώρες Παρακολ/ησης ανά Εβδομάδα	Κατηγορία Μαθημάτων	Ώρες Παρακολ/ησης Ανά Εβδομάδα
Γενικής Παιδείας	10	Γενικής Παιδείας	10
Ειδικότητας	24	Ειδικότητας	24-26
Σύνολο	34	Σύνολο	34-36

➤ 2003-2004

Σε αυτό το διδακτικό έτος ισχύουν ακριβώς οι ίδιες αναλογίες ωρών διδασκαλίας με του 2002-2003 (Βλ. Πίνακα 3.6.2.6.). Όμως τις δύο τελευταίες εκπαιδευτικές περιόδους καθιερώθηκε ένα νέο σύστημα κατανομής των ωρών διδασκαλίας για τους δύο κύκλους σπουδών των Ημερησίων Τ.Ε.Ε, και κατά συνέπεια αυτή η ρύθμιση ισχύει και για τα τρία Τεχνικά και Επαγγελματικά Εκπαιδευτήρια της Σιβιτανιδείου που λειτουργούν με πρωινά ωράρια (1^ο, 2^ο & 3^ο Τ.Ε.Ε της Σ.Δ.Σ.Τ.Ε).

Σύμφωνα με την αλλαγή αυτή, δίδεται περισσότερη σημασία στην μεγαλύτερη εξειδίκευση των μαθητών των Τ.Ε.Ε, καθώς μεταβαίνουν από τον ένα κύκλο σπουδών στον άλλο. Έτσι, για την Α΄ Τάξη, τα μαθήματα Γενικής Παιδείας καλύπτουν δεκατέσσερις (14) ώρες την εβδομάδα ενώ, για την ειδικότητα αφιερώνονται είκοσι (20) ώρες του ίδιου χρονικού διαστήματος [βλ. Πίνακα 3.6.2.7] (ΦΕΚ 533/τ. Β΄/ 5-5-2003).

Όσο αφορά τώρα την Β΄ Τάξη των Τ.Ε.Ε, οι ώρες που αναλογούν στα γενικά μαθήματα μειώνονται και από δεκατέσσερις γίνονται δέκα (10). Παράλληλα με την αλλαγή αυτή, έχουμε μια αύξηση στις διδακτικές ώρες των ειδικοτήτων, οι οποίες φτάνουν τις εικοσιτέσσερις (24) [Βλ. Πίνακα 3.6.2.7] (ΦΕΚ 533/τ. Β΄/ 5-5-2003).

Τέλος, στην Γ΄ Τάξη των Τεχνικών και Επαγγελματικών Εκπαιδευτηρίων, οι διδακτικές ώρες των μαθημάτων Γενικής Παιδείας είναι κατά πολύ λιγότερες από αυτές της Ειδικότητας καθώς, οι πρωτοαναφερόμενες αγγίζουν τις οκτώ (8) ενώ, οι δεύτερες καλύπτουν είκοσι-έξι (26) ώρες της εβδομάδα [Βλ. Πίνακα 3.6.2.7., σελ.43] (ΦΕΚ 533/τ. Β΄/ 5-5-2003).

Πίνακας 3.6.2.6. ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΩΡΟΛΟΓΙΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΡΩΙΝΩΝ ΛΥΚΕΙΩΝ ΤΗΣ ΣΙΒΙΤΑΝΙΑΔΕΙΟΥ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΔΑΚΤΙΚΑ ΈΤΗ 2001-2002 & 2002-2003			
Β΄ ΤΑΞΗ ΤΟΜΕΑ ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΤΕΧΝΩΝ 2002-2003		Β΄ ΤΑΞΗ ΤΟΜΕΑ ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΤΕΧΝΩΝ 2003-2004	
Κατηγορία Μαθημάτων	Ώρες Παρακολ/ησης ανά Εβδομάδα	Κατηγορία Μαθημάτων	Ώρες Παρακολ/ησης Ανά Εβδομάδα
Γενικής Παιδείας	10	Γενικής Παιδείας	10
Ειδικότητας	24	Ειδικότητας	24-26
Σύνολο	34	Σύνολο	34-36

Πίνακας 3.6.2.7. ΑΝΑΛΟΓΙΑ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΩΡΩΝ ΓΕΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ 2 ΚΥΚΛΟΥΣ ΤΩΝ Τ.Ε.Ε			
Κατηγορίες Μαθημάτων	Α΄ Τάξη	Β΄ Τάξη	Γ΄ Τάξη
Γενικής Παιδείας	14	10	8
Ειδικότητας	20	24	24-26

3.6.3 ΣΙΒΙΤΑΝΙΔΕΙΟΣ ΔΗΜΟΣΙΑ ΣΧΟΛΗ ΤΕΧΝΩΝ & ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ & ΕΣΠΕΡΙΝΑ Τ.Ε.Ε

Σε αυτό το σημείο καλό είναι να πούμε ότι, αυτός ο διαχωρισμός σε Ημερήσια και Εσπερινά Τ.Ε.Ε, έγινε από το Κράτος, προκειμένου να δοθεί η ευκαιρία σε όσους ενδιαφέρονται να φοιτήσουν σε κάποια από τις ειδικότητες που απατούνται σε αυτά, και για τον οποιοδήποτε λόγο δεν έχουν την ευκαιρία να παρακολουθήσουν τα μαθήματα στα Ημερήσια Τεχνολογικά και Επαγγελματικά Εκπαιδευτήρια, να παρακολουθήσουν τα μαθήματα. Ο λόγος για τον οποίο, όμως, κάνουμε ιδιαίτερη αναφορά σε αυτού του είδους τα σχολεία είναι το γεγονός ότι, στις κτιριακές εγκαταστάσεις της Σιβιτανιδείου στεγάζονται δύο από αυτά (4^ο & 5^ο Εσπερινό Τ.Ε.Ε). Έτσι, είναι θεμιτό να εξηγήσουμε την διαφορά που υπάρχει ανάμεσα σε αυτές τις δυο κατηγορίες.

Η βασική τους διαφορά είναι ότι ενώ, στα Ημερήσια υπάρχουν δύο κύκλοι σπουδών οι οποίοι αποτελούνται από τρεις τάξεις, στα Απογευματινά συναντάμε τέσσερις τάξεις (ΦΕΚ 79/απ. 217/τ.Α/7-5-85). Αυτή η διαφορετική δόμηση έγινε επειδή, ο χρόνος στα εσπερινά τμήματα είναι αρκετά πιο μειωμένος από εκείνον των πρωινών, και έτσι ο διαχωρισμός αυτός αποσκοπεί στον ορθότερη κατανομή των ωρών ανά τάξη, προκειμένου οι απόφοιτοι αυτών, να μην υστερούν σε ποιότητα και ποσότητα γνώσεων, από εκείνους των Πρωινών Τ.Ε.Ε (βλ Πίνακα 3.6.3.1.).

Πίνακας 3.6.3.1. ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΩΡΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΣΕ ΠΡΩΙΝΑ & ΕΣΠΕΡΙΝΑ ΛΥΚΕΙΑ ΤΗΣ ΣΙΒΙΤΑΝΙΔΕΙΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟ 2000-2001			
Β΄ ΤΑΞΗ ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΚΟΥ ΤΟΜΕΑ ΠΡΩΙΝΟΥ Τ.Ε.Ε		Β΄ ΤΑΞΗ ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΚΟΥ ΤΟΜΕΑ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ Τ.Ε.Ε	
Κατηγορία Μαθημάτων	Ώρες Παρακολ/ησης ανά Εβδομάδα	Κατηγορία Μαθημάτων	Ώρες Παρακολ/ησης Ανά Εβδομάδα
Γενικής Παιδείας	13	Γενικής Παιδείας	12
Ειδικότητας	21	Ειδικότητας	12
Σύνολο Ωρών	34	Σύνολο Ωρών	24

3.6.4 ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΣ ΩΡΟΛΟΓΙΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ & ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΣΙΒΙΤΑΝΙΔΕΙΟΥ - ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΧΡΗΣΗΣ Η/Υ ΣΕ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΕΣ

Σε μια εποχή όπου η ανάπτυξη της τεχνολογίας προχωράει με αλματώδεις ρυθμούς και η χρήση αυτόματων μηχανημάτων έχει αντικαταστήσει το ανθρώπινο δυναμικό, υπάρχει μεγάλη ανάγκη από άτομα τα οποία να είναι γνώστες των νέων αυτών τεχνολογιών. Αυτή την αυξανόμενη ζήτηση για εξειδικευμένο προσωπικό και τις νέες θέσεις εργασίας που δημιουργήθηκαν από αυτή, το Κράτος προσπαθεί να την καλύψει, πρωταρχικά, μέσα από την εκπόνηση ωρολόγιων προγραμμάτων για τα Τεχνικά και Επαγγελματικά Εκπαιδευτήρια.

Αυτή η κίνηση αποσκοπεί στο να μπορέσουν οι νέοι που ενδιαφέρονται να απασχοληθούν, μετά το τέλος των σπουδών τους στα Τ.Ε.Ε, σε επαγγελματικούς τομείς όπου, η ολοκληρωμένη γνώση των νέων αυτών τεχνολογιών είναι προαπαιτούμενη, να είναι έτοιμοι να ανταποκριθούν στις ανάγκες αυτές σε ένα αρκετά ικανοποιητικό επίπεδο. Πράγμα αναγκαίο, αν σκεφτούμε ότι η χώρα μας επιθυμεί να γίνει πιο ανταγωνίσιμη στην διευρυμένη αγορά της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπου η χρήση των νέων τεχνολογιών κάνει έντονη την παρουσία της σε όλους, σχεδόν, τους εργασιακούς τομείς.

Σε αυτό το σημείο θα πρέπει να ειπωθεί ότι, η εισαγωγή νέων τύπων τεχνολογίας, ειδικά Ηλεκτρονικών Υπολογιστών (Η/Υ), έγινε σχετικά πρόσφατα στα Τ.Ε.Ε της χώρας μας, ξεκινώντας πρώτα ως εισαγωγή νέας ειδικότητας η οποία περιλάμβανε την κατανόηση και την εξοικείωση με τέτοιου είδους μηχανήματα και έπειτα μπήκε ως επιπλέον μάθημα σε άλλες ειδικότητες, ειδικά διαμορφωμένο ώστε να διευκολύνει τους χρήστες του και να κάνει πιο αποτελεσματική τη δουλειά τους.

Όσον αφορά στο πρώτο βήμα που αναφέραμε, μπορεί κανείς να δει στον Πίνακα 3.6.4.1. ότι στον Ηλεκτρονικό Τομέα της Σ.Δ.Σ.Τ.Ε, προστέθηκε, έστω και για την πρώτη μόνο τάξη του Τ.Ε.Ε, η ειδικότητα Υπολογιστικών Συστημάτων και Δικτύων, η οποία δεν υπήρχε κατά το 2001-2002. Βλέποντας τις άλλες ειδικότητες που αναφέρονται παρακάτω όλες υπήρχαν από το 1985 καθώς, από εκείνη την περίοδο θεωρήθηκε απαραίτητη η εξοικείωση με τα νέα μηχανήματα. Οι τίτλοι των ειδικοτήτων μπορεί να αλλάζουν ονομαστικά με το πέρασμα του χρόνου, αλλά αυτό δείχνει ότι πλέον, οι νέες τεχνολογίες μπαίνουν σε προτεραιότητα.

Πίνακας 3.6.4.1. ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ ΤΗΣ ΟΝΟΜΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΩΝ ΤΩΝ ΠΡΩΙΝΩΝ ΛΥΚΕΙΩΝ ΤΗΣ ΣΙΒΙΤΑΝΙΔΕΙΟΥ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΔΑΚΤΙΚΑ ΈΤΗ 2001-2002 & 2003-2004	
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΣ ΤΟΜΕΑΣ (ΤΜΗΜΑΤΑ) 2001-2002	ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΣ ΤΟΜΕΑΣ (ΤΜΗΜΑΤΑ) 2003-2004
Ηλεκτρονικός Συσκευών & Εγκαταστάσεων	Ηλεκτρονικός Συσκευών- Εγκαταστάσεων & Υπολογιστικών Μονάδων
Ηλεκτρονικός Υπολογιστικών Μονάδων	Υπολογιστικών Συστημάτων & Δικτύων
Ηλεκτρονικός Οπτικοακουστικών Συστημάτων	Ηλεκτρονικός Οπτικοακουστικών Συστημάτων

Αναφερόμενοι τώρα, στην δυναμική είσοδο της χρήσης των Η/Υ και από άλλους τομείς της Τεχνικής και Επαγγελματικής Εκπαίδευσης, πλην του Ηλεκτρονικού, η μελέτη που έγινε πάνω στα διάφορα Ωρολόγια Προγράμματα που ίσχυσαν για τα Τεχνικά Επαγγελματικά Λύκεια (Τ.Ε.Λ) για την περίοδο 1985-1988 (ΦΕΚ 79/απ. 217/τ.Α/7-5-85) και στα Τ.Ε.Ε κατά τα διδακτικά έτη 1996-1997 (ΦΕΚ 106/τ. Α΄/ 5-6-1996), 1999-2000 και 2001-2004, έδειξε ότι η χρήση των ατομικών υπολογιστών επεκτάθηκε και σε άλλους τομείς από το 2000 και μετά.

Στον Πίνακα 3.6.4.2., μπορεί κανείς να δει ειδικότητες που υπάρχουν στη Σιβιτανίδειο Σχολή, οι οποίες ενώ μέχρι το 1996 είτε δεν υπήρχαν ακόμα, είτε δεν είχαν μέσα στις διδακτικές τους ώρες εκμάθηση ειδικών προγραμμάτων Η/Υ, έχουν πια εντάξει ενεργά στο εβδομαδιαίο τους πρόγραμμα τη χρήση των Ηλεκτρονικών Υπολογιστών προκειμένου, να εκσυγχρονισθούν και να καλύψουν τις απαιτήσεις της αγοράς εργασίας.

Πίνακας 3.6.4.2. ΎΠΑΡΞΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΕΙΔΙΚΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ Η/Υ ΣΕ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΣΙΒΙΤΑΝΙΔΕΙΟΥ ΓΙΑ ΤΑ ΈΤΗ 1996-1997 & 2002-2003		
ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΕΣ	1996-1997	2002-2003
Κτιριακών Έργων	-----	√
Σχεδιαστών Τεχνικών Έργων με χρήση Η/Υ	Υπήρχε με την Επωνυμία <i>Σχεδίασης Έργων Πολιτικών Μηχανικών & Αρχιτεκτόνων</i> (δεν είχε Η/Υ)	√
Εργαλειομηχανών C.N.C	(Δεν Υπήρχε Τότε)	√
Σχεδιασμός Εσωτερικών Χώρων	-----	Υπάρχουν Ελλείψεις σε Η/Υ Σε αυτή την Ειδικότητα
Ηλεκτρονικοί Υπολογιστικών Μονάδων	√ Υπήρχε με την Επωνυμία Τεχνικοί Η/Υ	√
Ηλεκτρολογικές Εγκαταστάσεις Κτιρίων	-----	√
Συντηρητών Κεντρικής Θέρμανσης	-----	Υπάρχουν Ελλείψεις σε Η/Υ Σε αυτή την Ειδικότητα

Οι διδακτικές ώρες που αφιερώνονται στα ωρολόγια προγράμματα, για την εκμάθηση των ειδικών αυτών προγραμμάτων ποικίλουν ανά ειδικότητα. Ας πάρουμε για παράδειγμα την περίπτωση των Εργαλειομηχανών C.N.C η οποία ανήκει στον Μηχανολογικό Τομέα. Εδώ, όπως μπορεί κανείς να δει και στον Πίνακα 3.6.4.2., η εκμάθηση των εφαρμογών των Ηλεκτρονικών Υπολογιστών ξεκινάει από την Α΄ Τάξη με μία ώρα την εβδομάδα.

Καθώς, περνάμε στη δεύτερη τάξη και γίνεται ο διαχωρισμός των ειδικοτήτων, βλέπουμε ότι δεν υπάρχει κάποια εμφανή ένδειξη ότι γίνεται χρήση Η/Υ

αφού, δίδεται περισσότερη σημασία στην κατανόηση της λειτουργίας αυτών των μηχανών. Όμως, στον Β΄ Κύκλο Σπουδών (Γ΄ Τάξη), βλέπουμε εμφανή ενασχόληση με τις εφαρμογές των Ατομικών Υπολογιστών η οποία φτάνει τις 10-13 ώρες την εβδομάδα.

Πίνακας 3.6.4.2. ΩΡΕΣ ΕΝΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΜΕ Η/Υ ΣΤΟΝ ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΚΟ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΣΙΒΙΤΑΝΙΔΕΙΟΥ ΑΝΑΛΟΓΑ ΜΕ ΤΙΣ ΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ Τ.Ε.Ε		
Α΄ Τάξη	Β΄ Τάξη	Γ΄ Τάξη
1	Δεν υπάρχει εμφανής ένδειξη	10-13

Εδώ, θα πρέπει να πούμε ότι, η Σιβιτανίδειος προσπαθεί να καλύψει καθημερινά της ελλείψεις της σε Ηλεκτρονικούς Υπολογιστές σε αρκετές από τις ειδικότητές της και μέρα με την ημέρα εκσυγχρονίζεται όλο και περισσότερο. Αν και τρεις από τομείς της (Μηχανολογικός, Ηλεκτρονικός και Ηλεκτρολογικός), είναι από τους πλέον ολοκληρωμένους και εξοπλισμένους, με αποτέλεσμα να προσελκύεται κόσμος από μακρινές περιοχές και πόλεις, η Σ.Δ.Σ.Τ.Ε, δεν «επαναπαύεται στις δάφνες της», αλλά φροντίζει για τον εκμοντερισμό και των υπολοίπων ειδικοτήτων που «φιλοξενεί».

3.6.5 ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΕ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ & ΑΛΛΑΓΕΣ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΑΝΑΛΟΓΑ ΜΕ ΤΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΗΣ

Το ότι η Σιβιτανίδειος Σχολή, μέσα από την πορεία της στο χρόνο, προσπαθεί να ανταποκριθεί στις ανάγκες που υπάρχουν σε κάθε εποχή, το αποδεικνύει και το γεγονός ότι οι ειδικότητές της δεν παραμένουν σταθερές σε αριθμό, αλλά αλλάζουν ανάλογα με τις ανάγκες της εκάστοτε αγοράς εργασίας. Έτσι, π.χ. έχουμε την ειδικότητα Πλεκτικής και Βαφικής που λειτουργούσε επιτυχώς στη Σχολή από το 1931 έως το 1988. Από εκείνη την περίοδο και έπειτα δεν έχουμε λειτουργία τέτοιου τμήματος, πράγμα λογικό, καθώς, στη χώρα μας υπήρχε έντονη εκβιομηχάνιση μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο και ειδικά μετά από την είσοδο της Ελλάδας στην Ε.Ο.Κ [Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα (νυν Ευρωπαϊκή Ένωση)]. Φυσικό είναι λοιπόν να υπάρχει ζήτηση για άτομα ικανά να χειριστούν τα νέα μηχανήματα και όχι τόσο για εκείνα που δουλεύουν « με το χέρι ».

3.6.6. ΑΝΑΛΟΓΙΕΣ ΤΜΗΜΑΤΩΝ - ΜΑΘΗΤΩΝ – ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΓΙΑ ΤΑ ΕΤΗ 1929-1930 & 1999-2000

Όπως είδαμε περιληπτικά στο πρώτο μέρος, οι ειδικότητες που «φιλοξένησε» η Σιβιτανίδειος, σταδιακά αυξάνονταν σε ποσότητα και ποικιλία και όπως είναι φυσικό, θα αυξάνονταν παράλληλα και ο αριθμός των σπουδαστών σε αυτή, αλλά και των καθηγητών. Για να γίνει αντιληπτή η διαφορά αυτή, θα παρουσιάσουμε τον αριθμό φοιτητών και καθηγητών, σε σχέση με την εξέλιξη του αριθμού των ειδικοτήτων που είχε η Σχολή εκείνα τα χρόνια. Έτσι, όπως βλέπουμε στον Πίνακα 3.6.6.1., το 1929 φοιτούσαν 150 άτομα (κ. Παγιάτης, Διευθυντής Διοικητικών Υπηρεσιών της Σιβιτανιδείου Δημόσιας Σχολής τεχνών & Επαγγελμάτων, Ιούνιος 2000) και δίδασκαν 97 καθηγητές. Ενώ, το 1999-2000, φοιτούσαν στην Σ.Δ.Σ.Τ.Ε 3.500 μαθητές και υπήρχαν 299 καθηγητές.

Πίνακας 3.6.6.1. ΑΝΑΛΟΓΙΑ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ-ΜΑΘΗΤΩΝ & ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΩΝ ΤΩΝ Τ.Ε.Ε ΤΗΣ ΣΙΒΙΤΑΝΙΔΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ ΓΙΑ ΤΑ ΕΤΗ 1929 & 1999			
ΕΤΗ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΟΜΕΩΝ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΜΑΘΗΤΩΝ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ
1929	7	150	150
1999	10	3.500	299

Σε αυτό το σημείο θα πρέπει να πούμε ότι τα έτη αυτά χρησιμοποιήθηκαν, γιατί ήταν και τα μόνα για τα οποία υπήρχαν αρκετά στοιχεία. για να παρουσιάσουμε τη παρούσα σύγκριση. Με αυτόν τον τρόπο, δύναται, τουλάχιστον, να δούμε το ότι τα αλματώδη βήματα της τεχνολογίας βοήθησαν στο να ζητάν όλο και περισσότερα άτομα εξειδικευμένη εκπαίδευση, η οποία θα τους εξασφάλιζε μια θέση στην αγορά εργασίας. Αν κρίνουμε μάλιστα, από τον συνεχώς αυξανόμενο αριθμό των μαθητών, μπορεί κανείς να συμπεράνει ότι η Σιβιτανίδειος είναι μια Σχολή, η οποία ακολουθεί τις εξελίξεις, και παρέχει, όπως θα δούμε και στο τρίτο μέρος, αρκετά ολοκληρωμένες γνώσεις πάνω στις ειδικότητες που «φιλοξενεί».

3.6.7 ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ ΑΡΙΘΜΟΥ ΕΠΙΣΚΕΠΤΩΝ ΣΤΗΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΣΙΒΙΤΑΝΙΔΕΙΟΥ ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΑΡΤΙΟ ΤΟΥ 2001 ΕΩΣ ΜΑΙΟ ΤΟΥ 2002

Ο λόγος για τον οποίο γίνεται ιδιαίτερη αναφορά στη βιβλιοθήκη της Σιβιτανιδείου, είναι για να δείξουμε ότι η προσπάθεια της Σχολής αυτής να κερδίσει τη μάχη του εκσυγχρονισμού, προκειμένου να έχει μια λαμπρή προοπτική για το μέλλον (Παγιάτης Α., Διευθυντής Διοικητικών Υπηρεσιών της Σιβιτανιδείου Δημόσιας Σχολής τεχνών & Επαγγελμάτων τον Ιούνιο του 2000), δεν περιορίζεται μόνο στην εξέλιξη των τομέων κ των ειδικοτήτων της, μέσα από τον εκσυγχρονισμό των μαθημάτων της και την αύξηση των εργαστηριακών ωρών, αλλά και από τη δυνατότητα που δίνει σε όσους ενδιαφέρονται να μάθουν περισσότερα για τις νέες τεχνολογίες μέσα από την συνεχή ενημέρωση και ανανέωση των βιβλίων και των περιοδικών που «φιλοξενούνται» στα ράφια της βιβλιοθήκης της.

Έτσι, όπως βλέπουμε και στον Πίνακα 3.6.7.1., η Σ.Δ.Σ.Τ.Ε κερδίζει τις εντυπώσεις καθώς μέσα σε ορισμένο χρονικό διάστημα 133 ημερών , από τον Μάρτιο του 2001 έως τον Μάιο του 2002, είχε συνολικά 12.881 επισκέπτες. Από αυτούς, οι 2.620 την επισκέφτηκαν προκειμένου να δανειστούν κάποιο βιβλίο ή περιοδικό, οι 3.019 με σκοπό να μελετήσουν κάποιο βιβλίο, 1.046 έβγαλαν φωτοτυπίες βιβλίων ή περιοδικών, 1.135 ήθελαν να ψάξουν για πληροφορίες στο διαδίκτυο, 3.800 επιθυμούσαν να χρησιμοποιήσουν για την ενημέρωσή τους τα οπτικοακουστικά μέσα της βιβλιοθήκης ενώ, 1.261 επισκέφτηκαν τα διάφορα τμήματα της βιβλιοθήκης.

Ακόμα, καλό θα ήταν να λέγαμε ότι τα νούμερα που βλέπουμε στον παρακάτω πίνακα, προέκυψαν και από επισκέψεις μαθητών ή άλλων ενδιαφερομένων εκτός της Σχολής. Πράγμα που σημαίνει ότι η Σιβιτανίδειος χαίρει μεγάλης εκτίμησης και πέρα των «συνόρων» της, όπως θα δούμε στο παρακάτω κεφάλαιο, από τον αριθμό των μαθητών της, οι οποίοι έρχονται για να φοιτήσουν σε αυτή και δεν προέρχονται μόνο από δήμους του λεκανοπεδίου, αλλά και από διάφορες περιοχές της Ελλάδας.

Πίνακας 3.6.7.1.					
ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΩΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΑΡΤΙΟ 2001 ΕΩΣ ΤΟΝ ΜΑΙΟ 2002					
ΔΑΝΕΙΣΜΟΣ	ΜΕΛΕΤΗ	ΦΩΤΟΤΥΠΕΣ	ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ	ΟΠΤΙ/ΚΑ ΜΕΣΑ	ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΤΜΗΜΑΤΩΝ
2.620	3.019	1.046	1.135	3.800	1.261

3.6.8 ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ 3^{ΟΥ} ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

Μέσα από το τρίτο κομμάτι της εργασίας είδαμε, όχι μόνο την στάση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και της χώρας μας απέναντι στην Τεχνική και Επαγγελματική Εκπαίδευση μετά από το συνέδριο που πραγματοποιήθηκε στην Λισσαβόνα. Καθώς επίσης αναφερθήκαμε και στα διάφορα μέτρα που έλαβε από τότε το κράτος, προκειμένου να φτάσει την Τ.Ε.Ε στην Ελλάδα σε υψηλά επίπεδα.

Επιπλέον, είδαμε τον βαθμό εκσυγχρονισμού της Σχολής μέσα από την πορεία της εξέλιξης ορισμένων τομέων και ειδικοτήτων της Σιβιτανιδείου κατά τη διάρκεια της πολυετούς λειτουργίας της στον χώρο της Τ.Ε.Ε. Επίσης, θέσαμε ως κριτήριο αυτής (της πορείας) το εύρος της εφαρμογής νέων τεχνολογιών, κυρίως υπολογιστών, στις διάφορες ειδικότητες που μπορεί κάποιος μαθητής, ή μαθήτρια, να παρακολουθήσει στην Σιβιτανίδειο.

Τέλος, χρησιμοποιήσαμε τον αριθμό των επισκεπτών της βιβλιοθήκης της Σχολής ως μέσο για να δείξουμε το πόσο σωστά ενημερωμένη και εξοπλισμένη Σχολή την θεωρούν, όχι οι μαθητές της, οι καθηγητές που διδάσκουν σε αυτή, αλλά και ένα αρκετά μεγάλο ποσοστό ατόμων εξωσχολικών, μιας και η συγκεκριμένη βιβλιοθήκη χρησιμοποιείται και από άλλα άτομα που ψάχνουν πληροφορίες πάνω στα νέα δεδομένα της Τεχνικής και Επαγγελματικής εκπαίδευσης.

Ο λόγος για τον οποίο παρουσιάστηκαν οι παραπάνω πληροφορίες, δεν ήταν άλλος από το δοθεί μια πρώτη ιδέα για το αν και κατά πόσο, η Σιβιτανίδειος μπορεί να ακολουθεί τα δρώμενα της Τ.Ε.Ε στην χώρα μας και να ανταποκρίνεται στις εξελίξεις αυτής. Η Σχολή αυτή είναι μία από τις παλαιότερες και τις μεγαλύτερες, από απόψεως μαθητικού και εκπαιδευτικού δυναμικού, της Ελλάδας, στον τομέα της Τεχνικής και Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και κρίνεται απαραίτητο να προετοιμάζει σωστά τους μαθητές της, ώστε να γίνουν χρήσιμα μέλη της κοινωνίας και να συμμετάσχουν στην οικονομική πρόοδο και ευημερία της χώρας.

Στο τέταρτο κεφάλαιο αυτής της εργασίας, θα μελετήσουμε και άλλο το θέμα αυτό, χρησιμοποιώντας τα αποτελέσματα που προέκυψαν έπειτα από στατιστικές αναλύσεις που έγιναν σε ερωτηματολόγια, τα οποία δόθηκαν σε μαθητές του Β΄ Κύκλου Σπουδών της Σ.Δ.Σ.Τ.Ε, κατά το διδακτικό έτος 2002-2003. Ο λόγος, για τον οποίο έγινε αυτή η έρευνα πεδίου ήταν, για να μπορέσει να τεκμηριωθεί η όλη εργασία.

Τα ερωτηματολόγια που μοιράστηκαν σε αυτά τα παιδιά, περιείχαν ποικίλα θέματα ερωτήσεων και η αιτία για την οποία απευθύνονταν στους σπουδαστές, ήταν για να υπάρξει μια πιο «αντικειμενική» άποψη για τον τρόπο λειτουργίας της συγκεκριμένης Σχολής, καθώς και το μέγεθος του εκσυγχρονισμού της, πάνω σε θέματα όπως, ο υλικός εξοπλισμός (μηχανήματα, βιβλία, οπτικοακουστικά μέσα, κλπ), οι μέθοδοι διδασκαλίας κλπ, μια και η Σ.Δ.Σ.Τ.Ε., είναι ένα Ίδρυμα, θεσμός στον τομέα της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4^ο

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΣΕ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΗΣ

Σ.Δ.Σ.Τ.Ε ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ

4.1 ΣΚΟΠΟΣ ΕΚΠΟΝΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

Σύμφωνα με αυτά που ειπώθηκαν στις προηγούμενες σελίδες, η όλη αυτή μελέτη έγινε με σκοπό, να μελετηθεί το Εκπαιδευτικό Σύστημα της Ελλάδος, μέσα από το πρίσμα της Δευτεροβάθμιας Τεχνικής Εκπαίδευσης. Για να μπορέσει να πραγματοποιηθεί, αλλά και να απλοποιηθεί αυτή η μελέτη, θεωρήθηκε χριστό να χρησιμοποιηθεί ως μέσο σύγκρισης, της εξέλιξης και του εκσυγχρονισμού, που δέχτηκε μέσα από το πέρασμα του χρόνου, αυτός ο θεσμός εκπαίδευσης, η ιστορική εξέλιξη των τμημάτων, των ειδικοτήτων και των Ωρολογίων Προγραμμάτων της Σιβιτανιδείου.

Παράλληλα με την παραπάνω διαδικασία, γίνεται αναφορά και στα Εκπαιδευτικά Συστήματα και άλλων χωρών που ανήκουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Με αυτόν τον τρόπο, γίνεται μια προσπάθεια να φανούν τα είδη και το μέγεθος των ελλείψεων, που υπάρχουν στην Ελληνική Δευτεροβάθμια Τεχνική Εκπαίδευση, σε σχέση με τα άλλα Κράτη-Μέλη της Ε.Ε. Γιατί, μόνο μέσα από την γνώση των μειονεκτημάτων, θα μπορέσουν αυτά να αντιμετωπιστούν, όσο το δυνατόν συντομότερα αφού, μόνο έτσι θα μπορέσει η Ελλάδα να γίνει ανταγωνίσιμη, απέναντι στα μεγαθήρια του Δυτικού Ευρωπαϊκού Κόσμου, όπως η Σουηδία, η Γερμανία, η Γαλλία κλπ.

4.2 ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ

Όπως αναφέρθηκε και παραπάνω, στο κομμάτι αυτό της πτυχιακής, θα γίνει διαγραμματική παρουσίαση και σχολιασμός των πληροφοριών που συλλέχθηκαν, έπειτα από στατιστική ανάλυση των απαντήσεων που δόθηκαν από μαθητές του Β΄ Κύκλου Σπουδών της Σιβιτανιδείου, σε ερωτήσεις που τους έγιναν μέσω ερωτηματολογίου, το οποίο μοιράστηκε σε όλες τις ειδικότητες που υπάρχουν σε αυτή την Σχολή.

Σκοπός αυτής της διαδικασίας είναι να δείξουμε το πώς βλέπουν οι μαθητές της Σχολής αυτής, μέσα από το πρίσμα των δικών τους ματιών, την ποιότητα και την ποσότητα των γνώσεων που λαμβάνουν κατά τη διάρκεια της φοίτησής τους σε αυτή,

καθώς και το αν και κατά πόσο πιστεύουν εκείνοι ότι αυτά που έμαθαν θα τους καταστήσει ικανούς να βρουν δουλειά στην αγορά εργασίας, ή έστω ότι θα τους δώσει αρκετά εφόδια για να μπορέσουν να προχωρήσουν σε παραπάνω επίπεδο τις σπουδές τους.

4.3 ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΥ

Τα ερωτηματολόγια που μοιράστηκαν ήταν 203 σε αριθμό ενώ, η διαδικασία της διανομής και της επιστροφής τους διήρκεσε περίπου ενάμιση μήνα (αρχές Μάρτη έως μέσα Απριλίου). Μέσα σε αυτά υπήρχαν ερωτήσεις ποικίλου περιεχομένου, οι οποίες χωρίζονταν σε δημογραφικού περιεχομένου και σε αυτές που αφορούσαν την εκπαίδευση του ερωτώμενου. Στην πρώτη κατηγορία συναντάμε ερωτήσεις που αφορούν το φύλο του ερωτώμενου, τον αριθμό των μελών της οικογενείας στην οποία διαμένει, την εκπαίδευση και επαγγελματική ενασχόληση του πατέρα και της μητέρας του κλπ.

Φτάνοντας στη δεύτερη ενότητα του ερωτηματολογίου, βλέπουμε ερωτήσεις οι οποίες αφορούν την άποψη των μαθητών του Β΄ Κύκλου Σπουδών της Σ.Δ.Σ.Τ.Ε για την ποιότητα, την εγκυρότητα και την ποσότητα των γνώσεων που τους παρέχει η υπό εξέταση Σχολή. Ο λόγος, όμως, για τον οποίο μέσα στο ερωτηματολόγιο υπήρχαν ερωτήσεις για τη σχέση των μαθητών με τους καθηγητές τους και τους λόγους δυσλειτουργίας αυτής, ήταν για τι ο καθηγητής είναι ο υπεύθυνος όχι μόνο για την σωστή μετάδοση των γνώσεων στους μαθητές, αλλά και για τον τρόπο με τον οποίο γίνεται αυτή (η μετάδοση).

Έτσι, μέσα από τις απαντήσεις που θα δίνονταν σε αυτή τη κατηγορία ερωτήσεων, θα ήταν δυνατό για εμάς να καταλάβουμε το αν και κατά πόσο οι καθηγητές που δουλεύουν στα Τ.Ε.Ε αυτής της Σχολής, πληρούν τα ανάλογα «προσόντα» που πρέπει να χαρακτηρίζουν όσους διδάσκουν παιδιά, όπως η ειλικρίνεια, ο σεβασμός προς την προσωπικότητα του μαθητή κλπ, ασχέτως ηλικίας των μαθητών.

Επίσης, έγιναν και ορισμένες συνεντεύξεις, μικρής διάρκειας με τον αναπληρωτή διευθυντή της Σιβιτανιδείου κο Κοτολιά, την προϊσταμένη όλων των γραμματειών κα Νάγια και με μία από τις εργαζόμενες στην βιβλιοθήκη της Σχολής, πάνω στο θέμα της ενημερότητας των μαθητών, κυρίως αυτών που φοιτούν στα Εσπερινά Τ.Ε.Ε της Σ.Δ.Σ.Τ.Ε, για την ύπαρξη ενημερωμένων βιβλίων και άλλων συγγραμμάτων σε αυτή (τη βιβλιοθήκη).

4.4 ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΕΡΕΥΝΑΣ

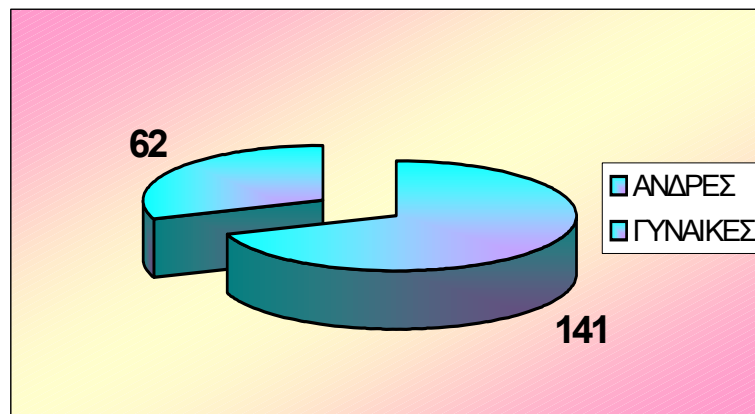
Η ανάλυση των ερωτηματολογίων έγινε με στατιστικό πακέτο «Statgraphics». Επίσης, πρέπει να πούμε ότι η μέθοδος που ακολουθήθηκε ήταν η «Περιγραφική Στατιστική» προκειμένου, να βρεθούν ποσοστά, όπως π.χ. το πώς είναι διανεμημένη η προτίμηση των μαθητών της Τρίτης Λυκείου για την μετέπειτα πορεία τους όταν τελειώσουν τις σπουδές τους στη Σιβιτανίδειο

Μάλιστα, για να μπορέσουμε να διαπιστώσουμε αν υπάρχει συσχέτιση ανάμεσα σε απαντήσεις διαφορετικών ερωτήσεων όπως, το αν και κατά πόσο το φύλο του ερωτώμενου, παίζει ρόλο στην επιλογή της συνέχισης των σπουδών του σε κάποιο Τ.Ε.Ι, μετά από την αποφοίτησή τους από τη Σ.Δ.Σ.Τ.Ε, έγινε έλεγχος υποθέσεων χ^2 . Επίσης, χρησιμοποιήθηκαν και Πίνακες Διπλής Εισόδου για να παρουσιαστούν τα ποσοστά των υπό σύγκριση στοιχείων.

4.4.1 ΠΕΡΙΓΡΑΦΙΚΗ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ

1. Φύλο:

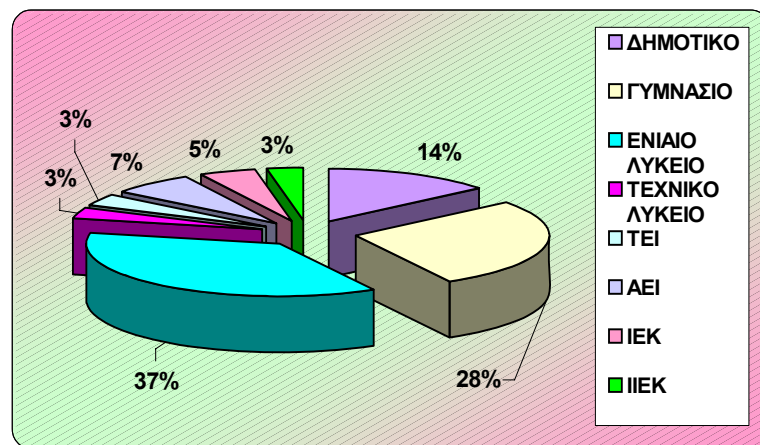
Το πρώτο στοιχείο που βγήκε στο φως από αυτή την έρευνα, είναι η συντριπτική πλειοψηφία των αντρών έναντι των γυναικών η οποία, όπως φαίνεται στο Διάγραμμα 1, φτάνει το 69,46% έναντι του 30,54% των γυναικών.

Διάγραμμα 4.4.1.1. Αναλογία Αντρών - Γυναικών που ρωτήθηκαν

2. Παιδεία Μητρός:

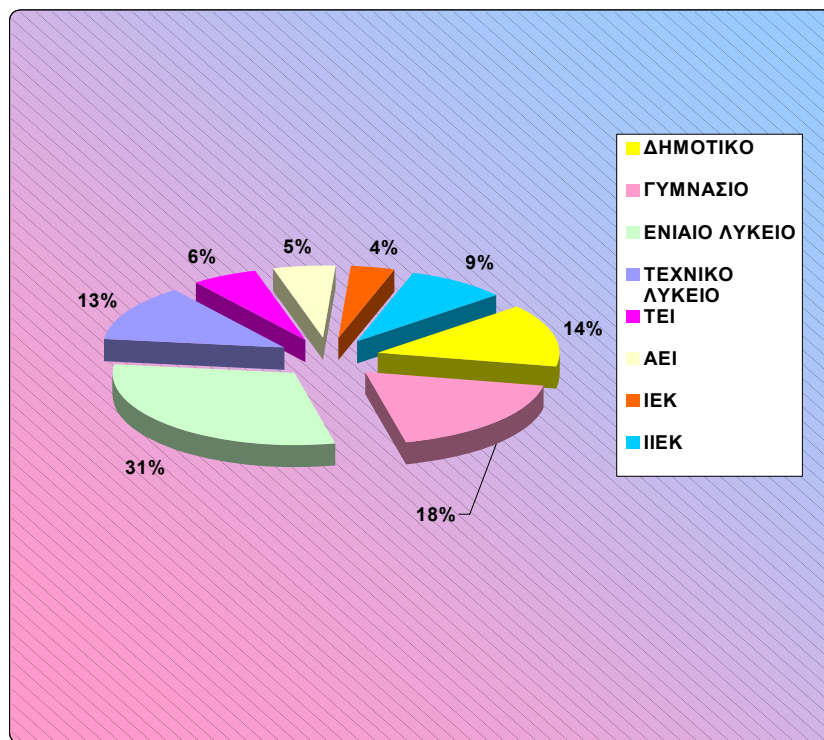
Στην περίπτωση των μητέρων, φαίνεται ότι υπάρχει ένα πολύ χαμηλό ποσοστό (μόλις 18%), το οποίο προχώρησε την εκπαίδευσή του παραπέρα από το λύκειο (βλ. Διάγραμμα 2.).

Διάγραμμα 4.4.1.2. Παιδεία Μητρός

3. Παιδεία Πατρός:

Το επόμενο στοιχείο που βρέθηκε ήταν ότι, μόλις το 24% των πατέρων έχουν λάβει παιδεία, η οποία να ξεπερνάει τα όρια της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης (βλ Διάγραμμα 4.4.1.3.)

Διάγραμμα 4.4.1.3. Παιδεία Πατρός

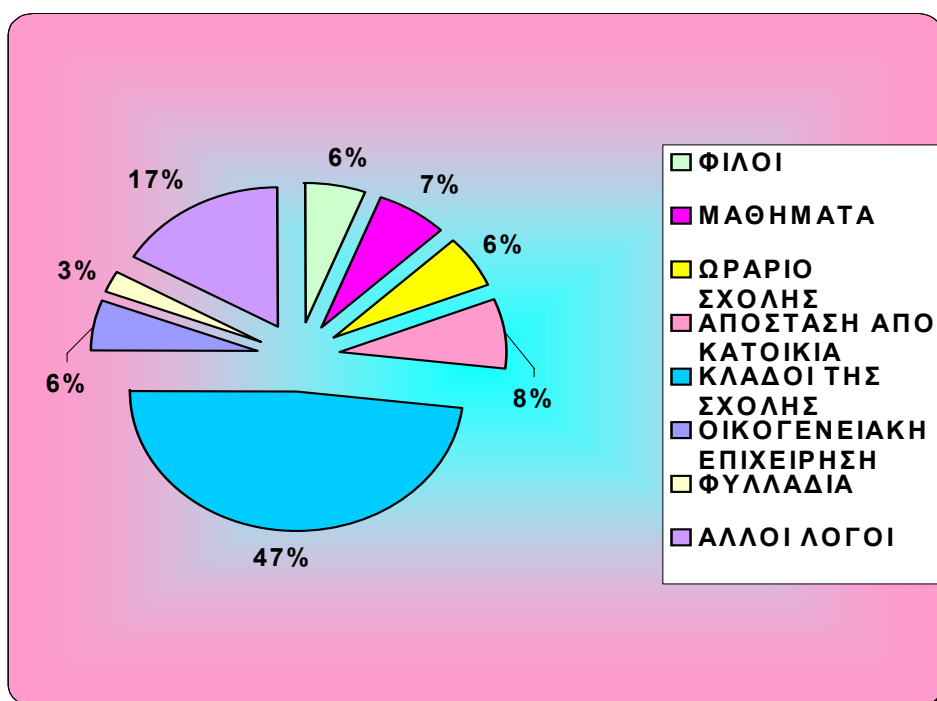
4. Λόγοι Επιλογής της Σιβιτανιδείου:

Όσο αφορά στους λόγους επιλογής της Σιβιτανιδείου από τα παιδιά, θα πρέπει πρώτα να πούμε ότι η ερώτηση που έδινε τους έδινε την δυνατότητα να δώσουν πάνω από μία απαντήσεις. Και για αυτό βλέπουμε στον Πίνακα 4.4.1.1., να βγαίνουν στο σύνολο παραπάνω απαντήσεις, από ότι ερωτώμενοι. Παρόλα αυτά, από το τελικό αποτέλεσμα (βλ. Διάγραμμα.4, σελ.4) βλέπουμε ότι το 47% των ερωτηθέντων προτιμήσανε να φοιτήσουνε στη σχολή εξαιτίας της ποικιλίας των κλάδων που προσφέρει ενώ, με ποσοστό 17% υπήρχαν και κάποιοι άλλοι λόγοι προτίμησης, οι οποίοι δεν ήταν ανάμεσα στις επιλογές που τους δόθηκαν στο ερωτηματολόγιο. Τρίτος δημοφιλέστερος λόγος είναι η απόσταση από τον τόπο κατοικίας, όπου βλέπουμε να φτάνει το 8% του συνόλου.

Ελάχιστη δε σημασία, σε αυτή την περίπτωση, δείχνουν να παίζουν οι υπόλοιποι λόγοι:

- Προτροπή από φίλους (6%)
- Πρόγραμμα μαθημάτων (7%)
- Το ωράριο της Σχολής (6%)
- Μετέπειτα ενασχόληση με την οικογενειακή επιχείρηση (6%)
- Τα ενημερωτικά φυλλάδια (3%)

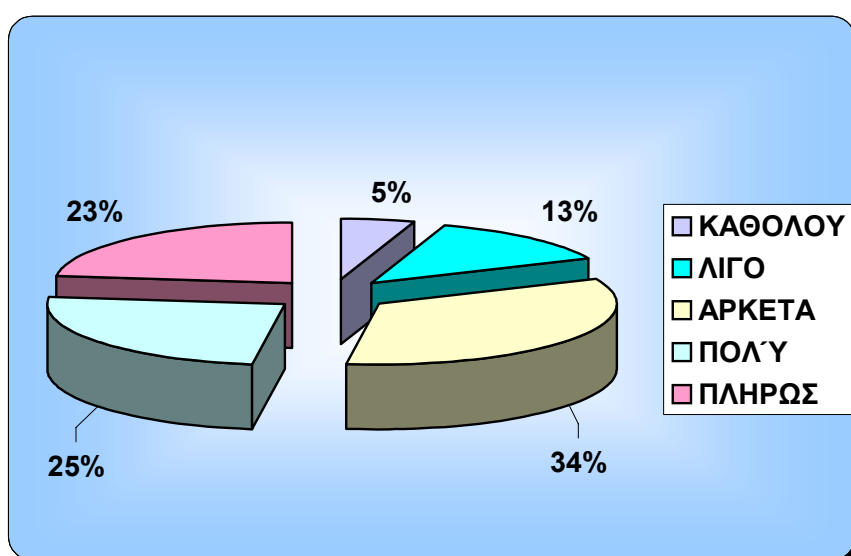
Πίνακας 4.4.1.1. ΛΟΓΟΙ ΕΠΙΛΟΓΗΣ ΤΗΣ ΣΙΒΙΤΑΝΙΔΕΙΟΥ	
ΦΙΛΟΙ	19
ΜΑΘΗΜΑΤΑ	22
ΩΡΑΡΙΟ ΣΧΟΛΗΣ	19
ΑΠΟΣΤΑΣΗ ΑΠΟ ΚΑΤΟΙΚΙΑ	26
ΚΛΑΔΟΙ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ	154
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΠΙΧ/ΣΗ	19
ΦΥΛΛΑΔΙΑ	8
ΑΛΛΟΙ ΛΟΓΟΙ	53

Διάγραμμα 4.4.1.4. Λόγοι Επιλογής της Σιβιτανιδείου

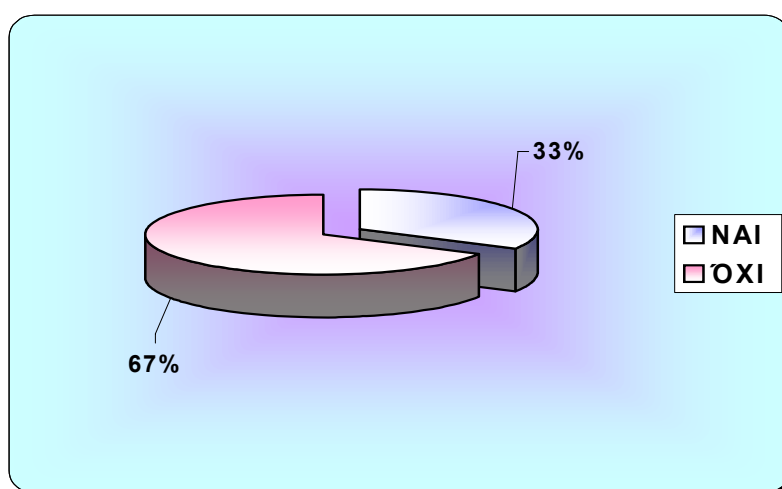
5. Πόσο Ενδιαφέρον είναι ο Κλάδος Επιλογής:

Στην ερώτηση για το κατά πόσο ο κλάδος που επέλεξαν ανταποκρίνεται στα ενδιαφέροντά τους, βλέπουμε ότι παρουσιάζεται μια ποικιλομορφία στις απαντήσεις (βλ. Διάγραμμα 4.4.1.5.). Μόλις το 18% των ερωτώμενων απάντησε ότι ο κλάδος τον οποίο παρακολουθούσε δεν τον ενδιέφερε καθόλου (5%), ή τον ενδιέφερε ελάχιστα (13%). Η δημοφιλέστερη απάντηση σε αυτή τη περίπτωση ήταν, ότι ο κλάδος που είχε επιλεγεί ανταποκρινόταν αρκετά στα ενδιαφέροντα του μαθητή με 34% ενώ, το 25% απάντησε ότι βρήκε τον κλάδο της επιλογής του πολύ ενδιαφέρον. Το υπόλοιπο 23% αυτών, απάντησε ότι είχε μείνει απόλυτα ικανοποιημένο από την επιλογή του.

Διάγραμμα 4.4.1.5. Επιλογή Κλάδου & Ενδιαφέρον

6. Σχολή & Ελλείψεις:

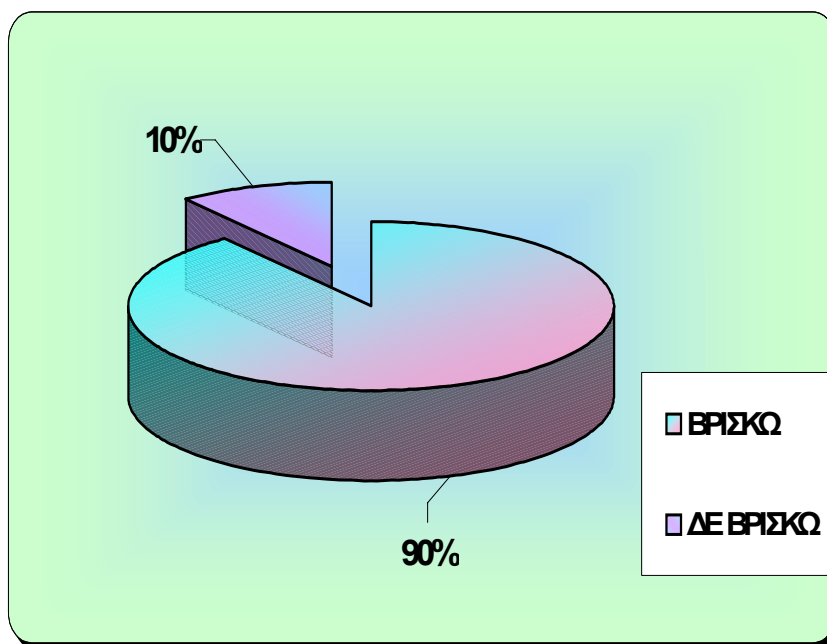

Διάγραμμα 4.4.1.6. Ελλείψεις Σχολής

Όταν, οι μαθητές κλήθηκαν να απαντήσουν στο κατά πόσο πιστεύουν ότι η Σιβιτανίδειος έχει ελλείψεις, κυρίως πάνω σε θέματα εξοπλισμού εργαστηρίων και ενημερωμένων βιβλίων (βλ. Διάγραμμα 4.4.1.6., σελ.80). Το 67% απάντησε αρνητικά έναντι του 33% που έδωσε θετική απάντηση. Μάλιστα, η πιο δημοφιλής απάντηση αυτών που απάντησαν θετικά στο θέμα των ελλείψεων, ήταν η αποχή μηχανημάτων νέας τεχνολογίας (16%) και βιβλίων ενημερωμένων πάνω στις τελευταίες εξελίξεις του κλάδου (12%).

7. Βιβλιοθήκη & Βιβλία:

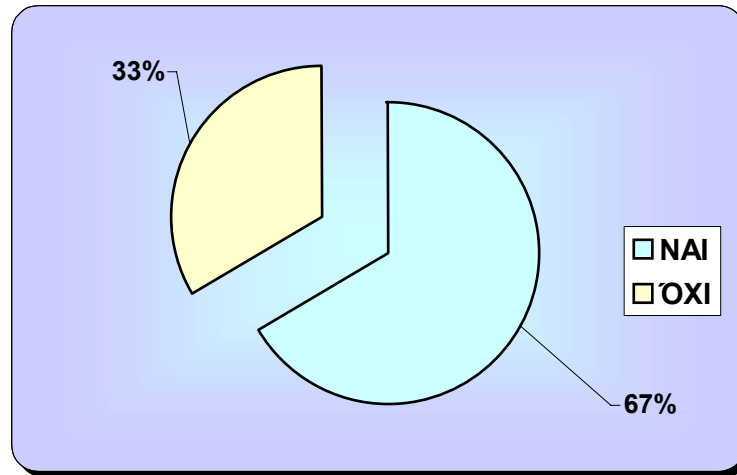
Στο θέμα που αφορούσε στο πόσο εύκολα μπορεί να βρει κάποιος βιβλία, τα οποία θα μπορούσαν να του προσφέρουν έξτρα γνώσεις πάνω στον τομέα του, μόλις το 10% απάντησε αρνητικά ενώ, το 90% ήταν θετικό (βλ. Διάγραμμα 4.4.1.7.). Αν και σε αυτή τη περίπτωση, το αποτέλεσμα δε μπορούσε να θεωρηθεί τελείως αξιόπιστο καθώς, έπειτα από επιτόπια έρευνα που έγινε μέσα στα τμήματα, όπου μοιράστηκε το ερωτηματολόγιο, υπήρχε ένας ικανός αριθμός ερωτηθέντων που δεν ήξεραν την ύπαρξη της βιβλιοθήκης και χρειάστηκε να ρωτήσουν συμμαθητές ή την υποφαινόμενη πάνω σε αυτό το θέμα.

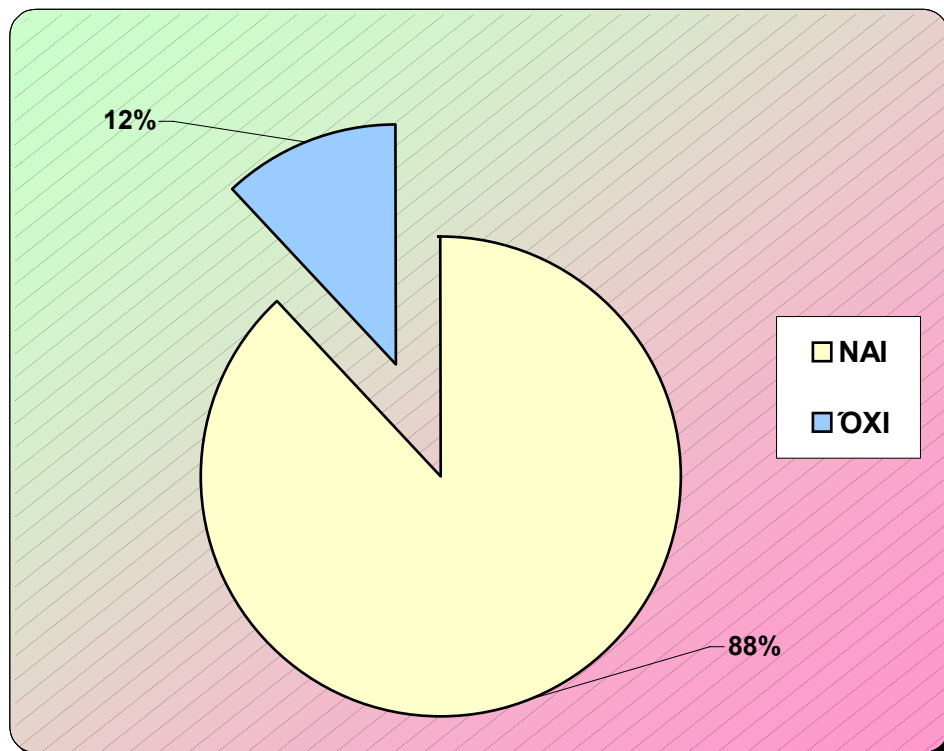
Διάγραμμα 4.4.1.7. Βιβλιοθήκη & Βιβλία

8. Προσφορά Γνώσεων – Σπουδές & Επαγγελματική Αποκατάσταση:

Στη συνέχεια, βλέπουμε ότι παρόλο που το 33% των μαθητών δεν θεωρούν ικανοποιητικές τις γνώσεις που λαμβάνουν στη Σχολή (βλ. Διάγραμμα.4.4.1.8.), το 88% των ερωτηθέντων πιστεύουν ότι οι σπουδές τους θα τους βοηθήσουν στην μελλοντική τους αναζήτηση για δουλειά (βλ. Διάγραμμα 4.4.1.9.).

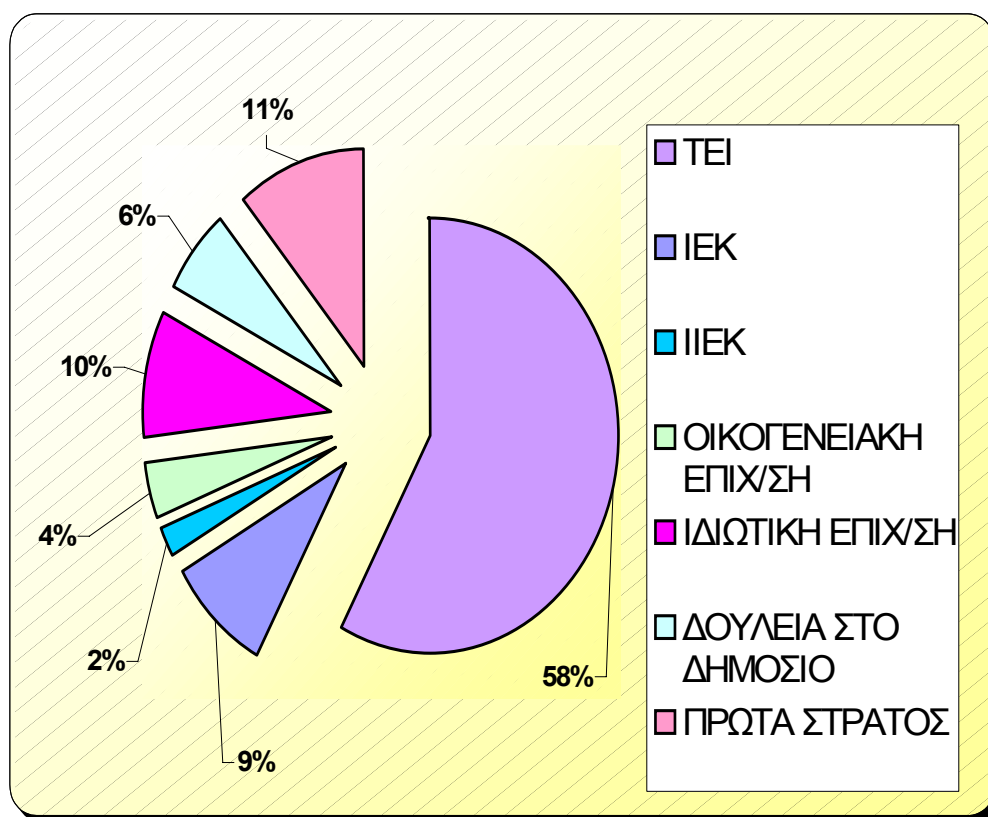
Διάγραμμα 4.4.1.8. Προσφορά Γνώσεων

Διάγραμμα 4.4.1.9. Επαγγελματική Αποκατάσταση & Σπουδές

9. Συνέχιση Σπουδών:

Στην ερώτηση πολλαπλής επιλογής για το τι σκέφτονται να κάνουν μετά την αποφοίτησή τους από τη Σιβιτανίδειο, το 58% απάντησε ότι θέλει να συνεχίσει τις σπουδές του σε κάποιο ΤΕΙ, 11% απάντησε ότι θέλει να διεκπεραιώσει τις στρατιωτικές του υποχρεώσεις και έπειτα να ψάξει για κάποια δουλειά, 10% ότι θα προσπαθήσει να πιάσει δουλειά σε κάποια ιδιωτική επιχείρηση, 9% ότι θα ήθελε να συνεχίσει τις σπουδές του σε κάποιο ΙΕΚ, 6% ότι θα επιδιώξει να πιάσει δουλειά σε κάποια δημόσια υπηρεσία, 4% ότι θα ασχοληθεί με την οικογενειακή επιχείρηση και τέλος ένα 2% πιστεύει ότι θα συνεχίσει τις σπουδές του σε ένα ιδιωτικό ΙΕΚ (βλ. Διάγραμμα 4.4.1.10.).

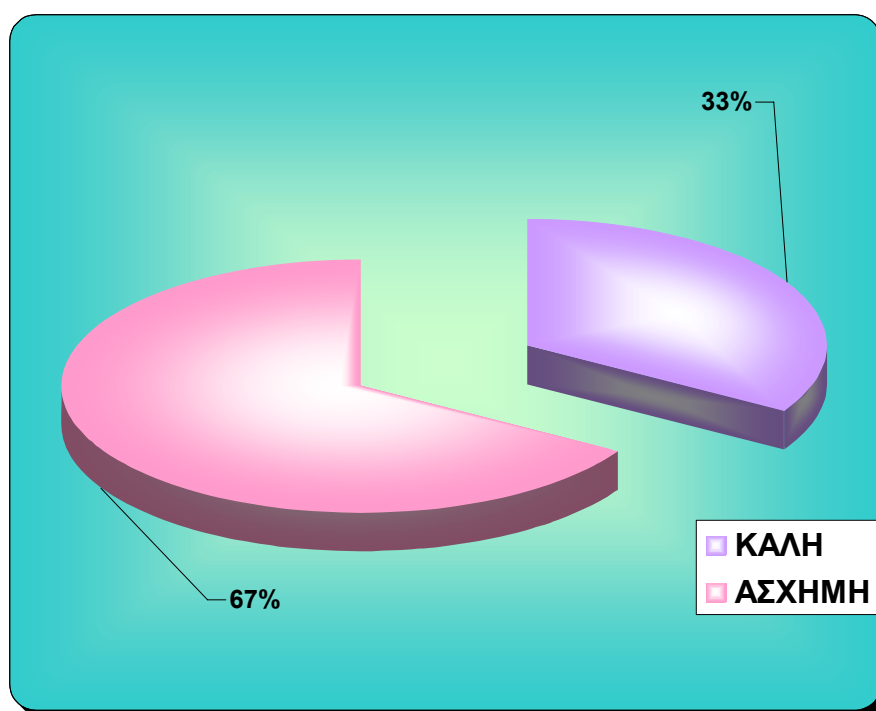
Διάγραμμα 4.4.1.10. Συνέχιση Σπουδών

Επίσης, ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζουν τα αποτελέσματα που προέκυψαν από την ανάλυση των απαντήσεων που δόθηκαν σε τρεις ερωτήσεις, οι οποίες αφορούν τη σχέση που υπάρχει ανάμεσα στους μαθητές και τους καθηγητές τους, καθώς και τις ελλείψεις που υπάρχουν σε αυτή τη σχέση, για το αν γνωρίζουν ότι η σχολή προσφέρει κάποιες υπηρεσίες οι οποίες μπορούν να τους φανούν χρήσιμες στη

μελλοντική τους αναζήτηση για εύρεση εργασίας και τέλος το αν ξέρουν κάποια πράγματα για την ιστορία της Σχολής στην οποία μαθητεύουν.

10. Σχέσεις Μαθητών & Καθηγητών:

Στη πρώτη ερώτηση βλέπουμε ότι μόλις το 33% των ερωτηθέντων πιστεύουν ότι οι σχέσεις με τους καθηγητές τους είναι οι καλύτερες δυνατές, ενώ το υπόλοιπο 67% θεωρεί ότι υπάρχουν πολλές ελλείψεις (βλ. Διάγραμμα 4.4.1.11.).

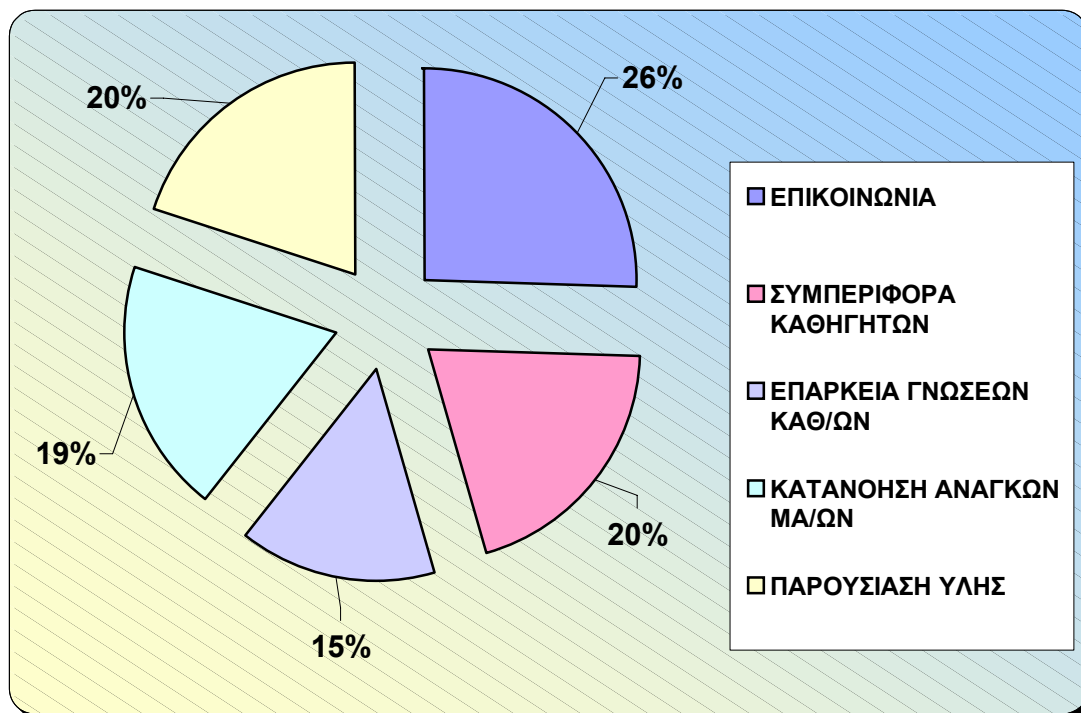

Διάγραμμα 4.4.1.11. Συνεργασία Μαθητών- Καθηγητών

11. Ελλείψεις στις Σχέσεις Καθηγητών & Μαθητών:

Όσο αφορά τώρα στις ελλείψεις που υπάρχουν στις σχέσεις αυτές, η ερώτηση έδινε τη δυνατότητα στους μαθητές, που επέλεξαν να απαντήσουν σε αυτή, και που αποτελούν το 67% του συνόλου των ερωτηθέντων, να δώσουν πάνω από μια απάντηση, αν το επιθυμούσαν. Έτσι προέκυψε ότι, το 26% θεωρεί την έλλειψη επικοινωνίας μεταξύ των δυο πλευρών ως βασικό λόγο για την ανάπτυξη μη «υγιών» σχέσεων, το 20% πιστεύει ότι το πρόβλημα δημιουργείται από τον τρόπο με τον οποίο συμπεριφέρονται οι καθηγητές στους μαθητές, ένα ακόμα 20% αποδοκιμάζει τον τρόπο με τον οποίο ο καθηγητής παρουσιάζει την ύλη, 19% θεωρεί την έλλειψη κατανόησης των αναγκών των μαθητών ως βασικό παράγοντα για τις δυσχερείς αυτές

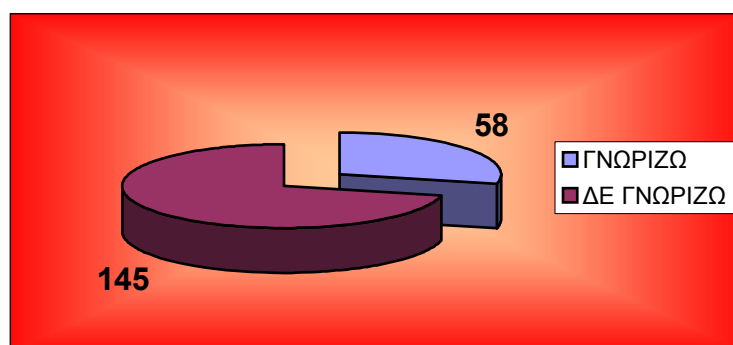
σχέσεις και τέλος 15% αμφισβητεί την επάρκεια γνώσεων ορισμένων καθηγητών (βλ. Διάγραμμα 4.4.1.12.).

Διάγραμμα 4.4.1.12. Ελλείψεις στη Συνεργασία Καθηγητών & Μαθητών

12. Γνώσεις Μαθητών Πάνω στην Ιστορία της Σιβιτανιδείου:

Το κομμάτι που αφορά στις γνώσεις των μαθητών πάνω στο ιστορικό κομμάτι της Σχολής, μπορεί κανείς να δει (βλ. Διάγραμμα 4.4.1.13.) ότι το 71,43% δεν γνωρίζει κάτι για την ιστορία της, ενώ το υπόλοιπο 28,57% που ισχυρίζεται ότι ξέρει κάποια πράγματα, στη πραγματικότητα ένα πολύ μικρότερο κομμάτι αυτών (γύρω στο 10%) γνωρίζει κάτι παραπάνω, εκτός του ονόματος των ιδρυτών της Σιβιτανιδείου και του έτους ιδρύσεώς της.

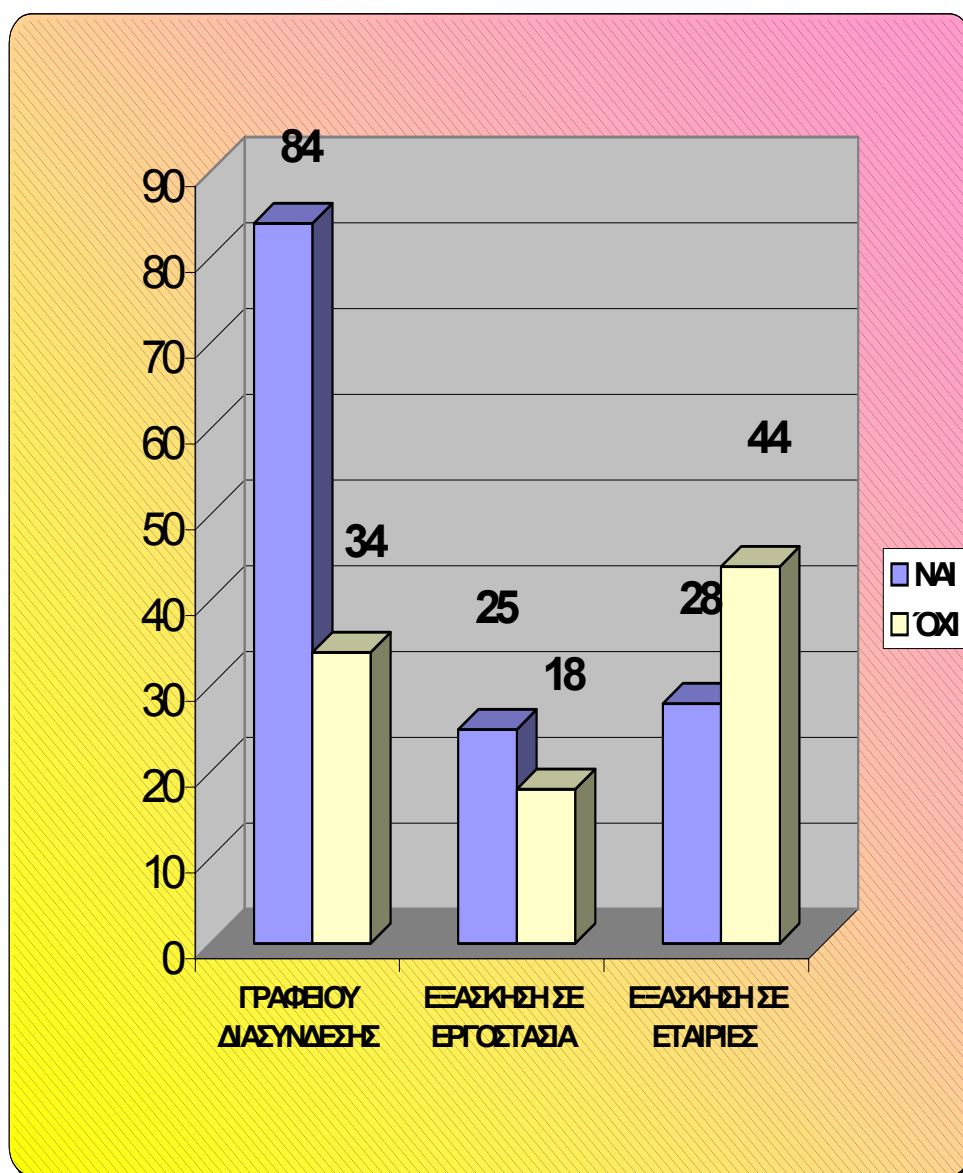

Διάγραμμα 4.4.1.13. Ιστορία της Σιβιτανιδείου

13. Γνώση για Ύπαρξη Μέριμνας από τη Σιβιτανίδειο:

Τελευταίο αλλά όχι λιγότερο σημαντικό συμπέρασμα είναι αυτό που προέκυψε από τα αποτελέσματα των αναλύσεων της ερώτησης που αφορούσε το αν οι μαθητές ήξεραν την ύπαρξη κάποιας μέριμνας από τη Σχολή, προκειμένου να μπορέσουν να βρουν ευκολότερα κάποια θέση εργασίας στο μέλλον.

Στο θέμα αυτό, μπορεί να δει κανείς (Βλ. Διάγραμμα 4.4.1.14.) ότι μόλις οι 84 στους 203 γνωρίζουν την ύπαρξή του γραφείου διασύνδεσης, 25 ξέρουν την δυνατότητα πρακτικής εξάσκησης σε εργοστάσια και μόλις 28 γνωρίζουν την δυνατότητα πρακτικής άσκησης σε εταιρίες.

Διάγραμμα 4.4.1.14. Γνώση Ύπαρξης Μέριμνας

4.5 ΕΛΕΓΧΟΙ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ & ΠΙΝΑΚΕΣ ΔΙΠΛΗΣ ΕΙΣΟΔΟΥ

4.5.1 ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ

Η πραγματοποίηση Ελέγχου Υποθέσεων X^2 , αφορά τη μέτρηση του βαθμού εξάρτησης δύο μεταβλητών X και Ψ δηλαδή, γίνεται για να εξακριβώσουμε την ένταση της συνάφειάς τους, η οποία (ένταση) μπορεί να έχει είτε θετικές, είτε αρνητικές τιμές. Αυτό σημαίνει ότι αντίστοιχα, οι X και Ψ συσχετίζονται μεταξύ τους ή όχι.

Η διατύπωση κάθε Ελέγχου Υποθέσεων περιλαμβάνει την μηδενική (H_0) και την εναλλακτική υπόθεση (H_A). Σε περίπτωση που ισχύει:

- η H_0 , τότε οι μεταβλητές X και Ψ είναι ανεξάρτητες μεταξύ τους.
- Η H_A , τότε οι μεταβλητές X και Ψ δεν είναι ανεξάρτητες μεταξύ τους.

Η τιμή του X^2 συγκρίνεται με τη πιθανότητα παρατήρησης της τιμής P-value και ανάλογα οδηγούμαστε στα παρακάτω συμπεράσματα:

- P-value $>0,1 \rightarrow$ Αποδεχόμαστε την H_0 . Δηλαδή οι X και Ψ είναι Ανεξάρτητες μεταβλητές.
- P-value $<0,1 \rightarrow$ Αποδεχόμαστε την H_A . Δηλαδή οι μεταβλητές X και Ψ συσχετίζονται με επίπεδο Στατιστικής Σημαντικότητας 90%.
- P-value $<0,05 \rightarrow$ Αποδεχόμαστε την H_A . Οι μεταβλητές X και Ψ συσχετίζονται με επίπεδο Στατιστικής Σημαντικότητας 95%.
- P-value $<0,01 \rightarrow$ Αποδεχόμαστε την H_A . Οι μεταβλητές X και Ψ συσχετίζονται με επίπεδο Στατιστικής Σημαντικότητας 99%.

4.5.2. ΕΛΕΓΧΟΙ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΙΝΑΚΕΣ ΔΙΠΛΗΣ ΕΙΣΟΔΟΥ

1. Φύλο και Επιλογή ΤΕΙ μετά την Αποφοίτηση από Σ.Δ.Σ.Τ.Ε:

Σε αυτή τη περίπτωση το $P\text{-Value} = 0,0745 < 0,1$, που σημαίνει ότι οι δύο αυτές μεταβλητές συσχετίζονται μεταξύ τους με **Επίπεδο Στατιστικής Σημαντικότητας 90%**.

Στον πίνακα που ακολουθεί, βλέπουμε ότι το 49,26% των αντρών που συμμετείχαν στην έρευνα θα συνεχίσουν τις σπουδές τους σε κάποιο Τ.Ε.Ι.. Το ίδιο πιστεύει και το 25,62% των γυναικών

Πίνακας 4.5.2.1			
ΣΥΝΕΧΙΣΗ ΣΠΟΥΔΩΝ ΣΕ Τ.Ε.Ι			
ΦΥΛΟ	Όχι	Ναι	ΣΥΝΟΛΟ ΓΡΑΜΜΩΝ
ΓΥΝΑΙΚΕΣ	10 4,93%	52 25,62%	62 30,54%
ΑΝΤΡΕΣ	41 20,20%	100 49,26%	141 69,46%
ΣΥΝΟΛΟ ΣΤΗΛΩΝ	51 25,12%	152 74,88%	203 100,00%

2. Φύλο και Επιλογή Ι.Ε.Κ μετά την Αποφοίτηση από Σ.Δ.Σ.Τ.Ε:

Εδώ, το $P\text{-Value} = 0,0947 < 0,1$, που σημαίνει ότι οι δύο αυτές μεταβλητές συσχετίζονται μεταξύ τους με **Επίπεδο Στατιστικής Σημαντικότητας 90%**.

Όπως μπορεί να δει κανείς και στον Πίνακα 4.5.2.2., μόλις το 5,42% των γυναικών θεωρεί ως επιλογή την συνέχιση των σπουδών τους σε κάποιο Δημόσιο Ι.Ε.Κ. Εξίσου μικρό είναι και το ποσοστό των αντρών (5,92%), που επιλέγει να συνεχίσει σε κάποιο Ι.Ε.Κ.

Πίνακας 4.5.2.2. ΣΥΝΕΧΙΣΗ ΣΠΟΥΔΩΝ ΣΕ Ι.Ε.Κ			
ΦΥΛΟ	ΟΧΙ	ΝΑΙ	ΣΥΝΟΛΟ ΓΡΑΜΜΩΝ
ΓΥΝΑΙΚΕΣ	51 25,21%	11 5,42%	62 30,54%
ΑΝΤΡΕΣ	129 63,55%	12 5,92%	141 69,46%
ΣΥΝΟΛΟ ΣΤΗΛΩΝ	180 88,67%	23 11,33%	203 100,00%

3. Ηλικία και Ενδιαφέρον για κάποια Ειδικότητα (ως λόγος επιλογής της Σ.Δ.Σ.Τ.Ε):

Σε αυτό το σημείο θα πρέπει να πούμε ότι στο ερωτηματολόγιο υπήρχαν τρία (3) ηλικιακά γκρουπ. Στο πρώτο, ανήκουν τα άτομα δεκαεπτά (17) έως είκοσι (20) ετών, στο δεύτερο αυτοί που είναι από είκοσι (20) έως εικοσιπέντε (25) χρονών και στο τρίτο, αυτοί που είναι άνω των εικοσιπέντε (25).

Έτσι, συνεχίζοντας με το αν και κατά πόσο οι δύο, υπό μελέτη μεταβλητές, X= Ηλικία και Ψ= Ενδιαφέρον για κάποια Ειδικότητα, συσχετίζονται, βρήκαμε ότι το **P-Value= 0,0018< 0,01**, που σημαίνει ότι οι δύο αυτές μεταβλητές συσχετίζονται μεταξύ τους με **Επίπεδο Στατιστικής Σημαντικότητας 99%**.

Στον πίνακα 4.5.2.3 βλέπουμε ότι το 76,35% των ερωτηθέντων απάντησε ότι οι ειδικότητες που έχει η Σιβιτανίδειος, είναι ο λόγος που επέλεξαν να μαθητεύσουν σε αυτή τη Σχολή. Από αυτούς, το 67% ανήκε στο πρώτο ηλικιακό γκρούπ, το 8,87% στο δεύτερο και το 0,49% στο τρίτο.

Πίνακας 4.5.2.3. ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΓΙΑ ΚΑΠΟΙΑ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ			
ΗΛΙΚΙΑ	ΌΧΙ	ΝΑΙ	ΣΥΝΟΛΟ ΓΡΑΜΜΩΝ
17-20 ΕΤΩΝ	32 15,76%	136 67,00%	168 82,76%
20-25 ΕΤΩΝ	16 7,88%	18 8,87%	34 16,75%
>25 ΕΤΩΝ	0 0,00%	1 0,49%	1 0,49%
ΣΥΝΟΛΟ ΣΤΗΛΩΝ	48 23,65%	155 76,35%	203 100,00%

4. Ηλικία και Γνώσεις της Ιστορίας της Σ.Δ.Σ.Τ.Ε:

Εδώ, το **P-Value= 0,0081 < 0,01**, που σημαίνει ότι στις δύο αυτές μεταβλητές (X= Ηλικία και Ψ= Γνώσεις της Ιστορίας της Σ.Δ.Σ.Τ.Ε) υπάρχει συσχέτιση μεταξύ τους με **Επίπεδο Στατιστικής Σημαντικότητας 99%**.

Βλέποντας τον Πίνακα 4.5.2.4, μπορεί κανείς να δει ότι, μόλις το 28,57% των ερωτούμενων ξέρει κάτι για την ιστορία της Σχολής. Από αυτό το ποσοστό, το 20,20% προέρχεται από το πρώτο ηλικιακό γκρούπ (17-20 ετών), το 7,88% από τα άτομα 20-25 ετών και το 0,49% από τα άτομα ηλικίας «άνω των 25 ετών».

Πίνακας 4.5.2.4 ΓΝΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ Σ.Δ.Σ.Τ.Ε			
ΗΛΙΚΙΑ	Όχι	Ναι	ΣΥΝΟΛΟ ΓΡΑΜΜΩΝ
17-20 ΕΤΩΝ	127 62,56%	41 20,20%	168 82,76%
20-25 ΕΤΩΝ	18 8,87%	16 7,88%	34 16,75%
>25 ΕΤΩΝ	0 0,00%	1 0,49%	1 0,49%
ΣΥΝΟΛΟ ΣΤΗΛΩΝ	145 71,43%	58 28,57%	203 100,00%

5. Φύλο και Επιλογή της Σ.Δ.Σ.Τ.Ε για Συνέχιση της Οικογενειακής Επιχείρησης:

Σε αυτή την ανάλυση, το **P-Value= 0,0840 < 0,1**, που σημαίνει ότι στις δύο αυτές μεταβλητές (X= Φύλο και Ψ= Επιλογή της Σ.Δ.Σ.Τ.Ε για συνέχιση της Οικογενειακής Επιχείρησης) υπάρχει συσχέτιση μεταξύ τους με **Επίπεδο Στατιστικής Σημαντικότητας 90%**.

Στον Πίνακα 4.5.2.5, βλέπουμε ότι το 9,36% των ερωτηθέντων επέλεξαν να σπουδάσουν στην Σιβιτανίδειο για αυτό το λόγο. Μάλιστα, μόλις το 0,99% των γυναικών είπε «Ναι» ενώ, την ίδια απάντηση έδωσε και το 8,37% των αντρών.

Πίνακας 4.5.2.5 ΦΥΛΟ ΚΑΙ ΕΠΙΛΟΓΗ ΤΗΣ Σ.Δ.Σ.Τ.Ε ΓΙΑ ΣΥΝΕΧΙΣΗ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ			
ΦΥΛΟ	Όχι	Ναι	ΣΥΝΟΛΟ ΓΡΑΜΜΩΝ
ΓΥΝΑΙΚΕΣ	60 29,56%	2 0,99%	62 30,54%
ΑΝΤΡΕΣ	124 61,08%	17 8,37%	141 69,46%
ΣΥΝΟΛΟ ΣΤΗΛΩΝ	184 90,64%	19 9,36%	203 100,00%

6. Ηλικία και Επιλογή της Σχολής για Συνέχιση της Οικογενειακής Επιχείρησης:

Σε αυτή τη περίπτωση, το **P-Value= 0,0001 < 0,01**, που σημαίνει ότι στις δύο αυτές μεταβλητές (X= Ηλικία και Ψ= Επιλογή της Σ.Δ.Σ.Τ.Ε για Συνέχιση της Οικογενειακής Επιχείρησης) υπάρχει συσχέτιση μεταξύ τους με **Επίπεδο Στατιστικής Σημαντικότητας 99%**.

Στον Πίνακα 4.5.2.6. μπορούμε να δούμε ότι, μόλις το 9,36% των ερωτηθέντων απάντησε «Ναι» σε αυτή την ερώτηση. Από αυτούς το 4,43% ανήκουν στο πρώτο ηλικιακό γκρουπ, το 4,93% στο δεύτερο και 0% στο τρίτο.

Πίνακας 4.5.2.6. ΗΛΙΚΙΑ & ΕΠΙΛΟΓΗ ΤΗΣ Σ.Δ.Σ.Τ.Ε ΓΙΑ ΣΥΝΕΧΙΣΗ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ			
ΗΛΙΚΙΑ	Όχι	Ναι	ΣΥΝΟΛΟ ΓΡΑΜΜΩΝ
17-20 ΕΤΩΝ	159 78,33%	9 4,43%	168 82,76%
20-25 ΕΤΩΝ	14 11,82%	10 4,93%	34 16,75%
>25 ΕΤΩΝ	1 0,49%	0 0,00%	1 0,49%
ΣΥΝΟΛΟ ΣΤΗΛΩΝ	184 90,64%	19 9,36%	203 100,00%

7. Φύλο και Άσχημη Συμπεριφορά Καθηγητών απέναντι στους Μαθητές:

Εδώ, το $P\text{-Value} = 0,0974 < 0,1$, που σημαίνει ότι στις δύο αυτές μεταβλητές ($X = \text{Φύλο}$ και $\Psi = \text{Άσχημη Συμπεριφορά των Καθηγητών Απέναντι στους Μαθητές}$) υπάρχει συσχέτιση μεταξύ τους με **Επίπεδο Στατιστικής Σημαντικότητας 90%**.

Στον Πίνακα 4.5.2.7., βλέπουμε ότι το 18,23% των ερωτηθέντων θεωρούν ότι αυτός είναι ένας από τους πιθανούς λόγους που υπάρχουν ελλείψεις στη σχέση Μαθητών- Καθηγητών στη Σιβιτανίδειο. Από αυτούς, το 7,88% είναι γυναίκες και το 10,34% είναι άντρες.

Πίνακας 4.5.2.7			
ΦΥΛΟ & ΑΣΧΗΜΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΤΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ			
ΦΥΛΟ	Όχι	Ναι	ΣΥΝΟΛΟ ΓΡΑΜΜΩΝ
ΓΥΝΑΙΚΕΣ	46 22,66%	16 7,88%	62 30,54%
ΑΝΤΡΕΣ	120 59,11%	21 10,34%	141 69,46%
ΣΥΝΟΛΟ ΣΤΗΛΩΝ	166 81,77%	37 18,23%	203 100,00%

8. Φύλο και Επιλογή Σ.Δ.Σ.Τ.Ε Λόγω Επιρροής των Φίλων:

Σε αυτή την ανάλυση, το $P\text{-Value} = 0,0319 < 0,05$, που σημαίνει ότι στις δύο αυτές μεταβλητές ($X = \text{Φύλο}$ και $\Psi = \text{Επιλογή της Σ.Δ.Σ.Τ.Ε Λόγω Φίλων}$) υπάρχει συσχέτιση μεταξύ τους με **Επίπεδο Στατιστικής Σημαντικότητας 95%**.

Στον Πίνακα 4.5.2.8, βλέπουμε ότι το 8,87% των ερωτούμενων απάντησε θετικά σε αυτή την ερώτηση. Από αυτό το ποσοστό, το 4,93% ήταν γυναίκες και το 3,94% άντρες.

Πίνακας 4.5.2.8. ΦΥΛΟ & ΕΠΙΛΟΓΗ ΤΗΣ Σ.Δ.Σ.Τ.Ε ΛΟΓΩ ΦΙΛΩΝ			
ΦΥΛΟ	Όχι	Ναι	ΣΥΝΟΛΟ ΓΡΑΜΜΩΝ
ΓΥΝΑΙΚΕΣ	52 25,62%	10 4,93%	62 30,54%
ΑΝΤΡΕΣ	133 65,52%	8 3,94%	141 69,46%
ΣΥΝΟΛΟ ΣΤΗΛΩΝ	185 91,13%	18 8,87%	203 100,00%

9. Φύλο και Επιλογή της Σ.Δ.Σ.Τ.Ε Λόγω Ωραρίου:

Σε αυτή την περίπτωση, το $P\text{-Value} = 0,0840 < 0,1$, που σημαίνει ότι στις δύο αυτές μεταβλητές (X = Φύλο και Ψ = Επιλογή της Σ.Δ.Σ.Τ.Ε Λόγω Ωραρίου) υπάρχει συσχέτιση μεταξύ τους με **Επίπεδο Στατιστικής Σημαντικότητας 90%**.

Στον Πίνακα 4.5.2.9., μπορεί κανείς να δει ότι, μόλις το 0,99% των γυναικών απάντησε «Ναι» σε αυτή την ερώτηση ενώ, την ίδια απάντηση έδωσε ένα πολύ μικρό ποσοστό των αντρών (8,37%).

Πίνακας 4.5.2.9. ΦΥΛΟ & ΕΠΙΛΟΓΗ ΤΗΣ Σ.Δ.Σ.Τ.Ε ΛΟΓΩ ΩΡΑΡΙΟΥ			
ΦΥΛΟ	Όχι	Ναι	ΣΥΝΟΛΟ ΓΡΑΜΜΩΝ
ΓΥΝΑΙΚΕΣ	60 29,56%	2 0,99%	62 30,54%
ΑΝΤΡΕΣ	124 61,08%	17 8,37%	141 69,46%
ΣΥΝΟΛΟ ΣΤΗΛΩΝ	184 90,64%	19 9,36%	203 100,00%

10. Φύλο και Επιλογή Στρατού μετά την Σ.Δ.Σ.Τ.Ε:

Εδώ, το $P\text{-Value} = 0,0003 < 0,01$, που σημαίνει ότι στις δύο αυτές μεταβλητές (X = Ηλικία και Ψ = Επιλογή του Στρατού μετά από τη Σ.Δ.Σ.Τ.Ε.) υπάρχει συσχέτιση μεταξύ τους με **Επίπεδο Στατιστικής Σημαντικότητας 99%**.

Μελετώντας τον Πίνακα 4.5.2.10., μπορεί κανείς να δει ότι, μόνο το 14,29%, από το συνολικό 69,46%, των αντρών που ρωτήθηκαν απάντησε θετικά σε αυτή την ερώτηση.

Πίνακας 4.5.2.10.			
ΦΥΛΟ & ΕΠΙΛΟΓΗ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΜΕΤΑ ΤΗ Σ.Δ.Σ.Τ.Ε			
ΦΥΛΟ	Όχι	Ναι	ΣΥΝΟΛΟ ΓΡΑΜΜΩΝ
ΓΥΝΑΙΚΕΣ	62 30,54%	0 0,00%	62 30,54%
ΑΝΤΡΕΣ	112 55,17%	29 14,29%	141 69,46%
ΣΥΝΟΛΟ ΣΤΗΛΩΝ	174 85,71%	29 14,29%	203 100,00%

11. Επιλογή της Σ.Δ.Σ.Τ.Ε Λόγω Ωραρίου και Γνώση για Ύπαρξη Βιβλιοθήκης:

Εδώ, το $P\text{-Value} = 0,0449 < 0,05$, που σημαίνει ότι στις δύο αυτές μεταβλητές (X = Επιλογή της Σ.Δ.Σ.Τ.Ε Λόγω Ωραρίου και Ψ = Γνώση για Ύπαρξη Βιβλιοθήκης) υπάρχει συσχέτιση μεταξύ τους με **Επίπεδο Στατιστικής Σημαντικότητας 95%**.

Στον Πίνακα 4.5.2.11. βλέπουμε ότι, το 82,76%, από το 90,64%, των μαθητών που δεν επέλεξαν τη Σ.Δ.Σ.Τ.Ε λόγω ωραρίου, ξέρουν για την ύπαρξη της Βιβλιοθήκης στη Σχολή.

Ενώ, το 2,46%, από το 9,36%, που επέλεξε την Σ.Δ.Σ.Τ.Ε λόγω της διευκόλυνσης που του παρείχε το ωράριο των Τ.Ε.Ε της, δεν ξέρει για την ύπαρξη της βιβλιοθήκης της Σιβιτανιδείου.

Πίνακας 4.5.2.11. ΩΡΑΡΙΟ & ΓΝΩΣΗ ΓΙΑ ΎΠΑΡΞΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΣΤΗ ΣΧΟΛΗ			
ΩΡΑΡΙΟ ΣΧΟΛΗΣ ΥΠΑΡΞΗ ΒΙΒΛΙΟ/ΗΣ	Όχι	Ναι	ΣΥΝΟΛΟ ΓΡΑΜΜΩΝ
Οχι	16 7,88%	168 82,76%	184 90,64%
Ναι	5 2,46%	14 6,90%	19 9,36%
ΣΥΝΟΛΟ ΣΤΗΛΩΝ	21 10,34%	182 89,66%	203 100,00%

12. Φύλο και Ελλείψεις στην Παρουσίαση της Ύλης από τους Καθηγητές:

Σε αυτή τη τελευταία περίπτωση, το **P-Value= 0,0080 < 0,01**, που σημαίνει ότι στις δύο αυτές μεταβλητές (X= Φύλο και Ψ= Ελλείψεις στον Τρόπο Παρουσίασης της Ύλης από τους Καθηγητές) υπάρχει συσχέτιση μεταξύ τους με **Επίπεδο Στατιστικής Σημαντικότητας 99%**.

Στον Πίνακα 4.5.2.12., μπορεί κανείς να δει ότι, μόλις το 16,26% του συνόλου απαντάει θετικά σε αυτή την ερώτηση. Από αυτό, το 8,37% είναι γυναίκες και το 7,88% είναι άντρες.

Πίνακας 4.5.2.12. ΦΥΛΟ & ΕΛΛΕΙΨΕΙΣ ΣΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΗΣ ΎΛΗΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ			
ΦΥΛΟ	Όχι	Ναι	ΣΥΝΟΛΟ ΓΡΑΜΜΩΝ
ΓΥΝΑΙΚΕΣ	45 22,17%	17 8,37%	62 30,54%
ΑΝΤΡΕΣ	115 61,58%	16 7,88%	141 69,46%
ΣΥΝΟΛΟ ΣΤΗΛΩΝ	170 83,74%	33 16,26%	203 100,00%

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5^ο

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

5.1 ΣΥΝΤΟΜΗ ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ (ΘΕΩΡΗΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΙΟΥ)

Τα αποτελέσματα που προέκυψαν, μετά από την ολοκλήρωση του θεωρητικού κομματιού αυτής της μελέτης, ήταν ότι το Ελληνικό Εκπαιδευτικό Σύστημα, τουλάχιστον ως προς το θέμα της Μέσης Τεχνικής και Επαγγελματικής Εκπαίδευσης, έχει αρκετές ελλείψεις σε σχέση, με τα ανάλογα συστήματα των άλλων χωρών. Όμως, θα πρέπει να ληφθεί σοβαρά υπόψη το γεγονός ότι, η Ελλάδα είναι μια χώρα με αρκετά «μικρή» ιστορία πάνω σε αυτό το θέμα ενώ, οι περισσότερες από τις ανεπτυγμένες χώρες της Ε.Ε.

Παρόλα αυτά, πρέπει να αναγνωριστεί το ότι έχουν γίνει πολύ σημαντικά βήματα, από τη πλευρά του Κράτους, για την αναδόμηση και τον εκσυγχρονισμό της συγκεκριμένης αυτής βαθμίδας εκπαίδευσης καθώς, δεν βγαίνουν μόνο όλο και περισσότερο ενημερωμένα, Ωρολόγια Προγράμματα και βιβλία και αλλάζει και ο τρόπος με τον οποίο περνάνε οι υπάρχουσες και νέες γνώσεις στον μαθητή (χρήση οπτικοακουστικών μέσων, καλύτερος και πιο σύγχρονος εξοπλισμός εργαστηρίων κ.α).

Ακόμα και ειδικότητες, οι οποίες διδάσκονται εδώ και πολλά χρόνια μέσα στα πλαίσια της Τ.Ε.Ε. στη χώρα μας, δεν παραμένουν στάσιμες, αλλά εμπλουτίζονται από καινούριες γνώσεις, βιβλία, εφαρμογή νέων τεχνολογιών, όπως οι Ηλεκτρονικοί Υπολογιστές και καινούρια αυτόματα μηχανήματα, σε ειδικότητες όπου η χρήση τους, πλέον, απαιτείται για να υπάρξουν τα επιθυμητά αποτελέσματα στον τομέα της παραγωγής.

Ένα, επίσης σημαντικό, συμπέρασμα που προέκυψε μέσα από αυτή την έρευνα, είναι και το ότι η Σιβιτανίδειος Δημόσια Σχολή Τεχνών και Επαγγελμάτων, ακολουθεί, όσο το δυνατόν περισσότερο, τις επιταγές του ξέφρενου ρυθμού ανάπτυξης που κυριαρχεί στα σημερινά δρώμενα. Εφαρμόζοντας, σε αρκετά μεγάλο βαθμό, τις οδηγίες που υπάρχουν μέσα στα Ωρολόγια Προγράμματα, εξοπλίζοντας τα εργαστήρια της με μηχανήματα τελευταίας τεχνολογίας και χρησιμοποιώντας σύγχρονα προγράμματα επεξεργασίας στην εφαρμογή των Η/Υ, όταν αυτό απαιτείται από τις εκάστοτε ειδικότητες που «φιλοξενεί».

5.2 ΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΩΝ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΙΟΥ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μέσω αυτού του κομματιού θα δούμε μια εκτενέστερη αναφορά στα αποτελέσματα που προέκυψαν από την έρευνα και την ανάλυση των ερωτηματολογίων.

Αρχίζοντας τον σχολιασμό από το δεύτερο και τρίτο αποτέλεσμα αφού, το πρώτο δικαιολογήθηκε από την αναφορά που έγινε στη δειγματοληψία, βλέπουμε ότι τα περισσότερα από τα παιδιά που ρωτήθηκαν προέρχονταν από οικογένειες, όπου και οι δυο γονείς δεν έχουν τελειώσει καμία ανώτερη ή ανώτατη βαθμίδα εκπαίδευσης. Όπως φαίνεται και στον Πίνακα 5.2.1., μόλις οι 37 από τις 203 μητέρες προχώρησαν την εκπαίδευσή τους παραπέρα από το λύκειο ενώ, εξίσου χαμηλό είναι και το ποσοστό (μόλις οι 84) των οποίων η παιδεία ξεπερνάει τα όρια της γυμνασιακής εκπαίδευσης.

Πίνακας 5.2.1. ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΜΗΤΡΟΣ	
ΔΗΜΟΤΙΚΟ	29
ΓΥΜΝΑΣΙΟ	56
ΕΝΙΑΙΟ ΛΥΚΕΙΟ	74
ΤΕΧΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ	7
ΤΕΙ	7
ΑΕΙ	14
ΙΕΚ	10
ΙΙΕΚ	6

Πίνακας 5.2.2. ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΠΑΤΡΟΣ	
ΔΗΜΟΤΙΚΟ	29
ΓΥΜΝΑΣΙΟ	37
ΕΝΙΑΙΟ ΛΥΚΕΙΟ	62
ΤΕΧΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ	26
ΤΕΙ	12
ΑΕΙ	11
ΙΕΚ	8
ΙΙΕΚ	18

Όσο αφορά στη περίπτωση της εκπαίδευσης των πατέρων, στον Πίνακα 5.2.2. φαίνεται πως μόλις οι 49 στους 203 έχουν λάβει ανώτερη ή ανώτατη μόρφωση ενώ, μόλις οι 88 στους 203 έχει τελειώσει το λύκειο.

Ο παραπάνω λόγος, σε συνάρτηση με το ότι δεν υπάρχει σχεδόν καθόλου οικονομική συνεισφορά της γυναίκας στο σπίτι (πάνω από το 50% δηλώσαν ότι ασχολούνται με τα οικιακά) και ο άλλος γονιός δηλώνει ότι είναι ελεύθερος επαγγελματίας (χωρίς σταθερό εισόδημα δηλαδή), πράγμα που έχει ως συνέπεια να υπάρχουν περιορισμένοι οικονομικοί πόροι μέσα σε μια οικογένεια που αποτελείται από 4 άτομα ως μέσο όρο, ίσως να αποτελεί και ένα πιθανό λόγο για τον οποίο τα παιδιά αυτά επιλέγουν να ακολουθήσουν την τεχνική κατεύθυνση.

Συνεχίζοντας, θα αναφερθούμε και στο θέμα των κριτηρίων επιλογής της Σιβιτανίδειου. Στον Πίνακα 5.2.3., μπορούμε να δούμε ότι, για το 47% των ερωτηθέντων ο κύριος λόγος επιλογής της Σχολής αυτής ήταν η ποικιλία των κλάδων που προσφέρει ενώ, η απόσταση από τον τόπο κατοικίας, είναι μόλις ο τρίτος δημοφιλέστερος λόγος (8% του συνόλου). Η απάντηση αυτή ήταν και μία από τις επικρατέστερες ανάμεσα στους μαθητές των οποίων ο μόνιμος τόπος κατοικίας είναι είτε στη Καλλιθέα (η περιοχή όπου στεγάζεται η Σιβιτανίδειος), είτε σε περιοχές που είναι κοντά σε αυτή της σχολής, όπως η Νέα Σμύρνη, ο Νέος Κόσμος, ο Άγιος Δημήτριος (Μπραχάμι) και το Κουκάκι.

Πίνακας 5.2.3. ΛΟΓΟΙ ΕΠΙΛΟΓΗΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ	
ΦΙΛΟΙ	19
ΜΑΘΗΜΑΤΑ	22
ΩΡΑΡΙΟ ΣΧΟΛΗΣ	19
ΑΠΟΣΤΑΣΗ ΑΠΟ ΚΑΤΟΙΚΙΑ	26
ΚΛΑΔΟΙ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ	154
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ	19
ΦΥΛΛΑΔΙΑ	8
ΑΛΛΟΙ ΛΟΓΟΙ	53

Έτσι, μέσα και από αυτό το κομμάτι είδαμε ότι η σχολή αυτή προτιμάται κυρίως για τις ειδικότητες που προσφέρει και όχι τόσο για το πόσο κοντά στο τόπο διαμονής των υποψήφιων μαθητών είναι. Αυτό αποδεικνύεται και από το γεγονός ότι υπάρχουν άτομα τα οποία ζουν σε μακρινές περιοχές, ή ακόμα και σε άλλους νομούς (20 στους 203 ερωτηθέντες είναι από άλλο νομό), και παρόλα αυτά έρχονται από μακριά για να φοιτήσουν στη Σιβιτανίδειο.

Επίσης, θα πρέπει να αναφερθούμε και στο γεγονός ότι, ένα πολύ μικρό ποσοστό των ερωτηθέντων πιστεύει ότι ο κλάδος τον οποίο παρακολουθούσε δεν τον ενδιέφερε καθόλου (5%), ή τον ενδιέφερε ελάχιστα (13%). Όμως, όπως φαίνεται και

στον Πίνακα 5.2.4., οι περισσότεροι από τους μαθητές πιστεύουν ότι ο κλάδος που επέλεξαν ανταποκρίνεται στα ενδιαφέροντά τους σε έναν αρκετά ικανοποιητικό βαθμό.

Πίνακας 5.2.4. ΚΛΑΔΟΙ & ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ	
ΚΑΘΟΛΟΥ	10
ΛΙΓΟ	27
ΑΡΚΕΤΑ	69
ΠΟΛΥ	50
ΠΛΗΡΩΣ	47

Αυτό, οφείλεται κυρίως στο ότι υπάρχουν αρκετές ειδικότητες στη σχολή οι οποίες είναι πλήρως και κατάλληλα εξοπλισμένες με τα μηχανήματα που αφορούν στον κλάδο και επιπλέον οι μαθητές είναι εφοδιασμένοι με τα κατάλληλα βιβλία. Υπάρχουν, όμως και κάποιες άλλες (ειδικότητες), οι οποίες χρειάζεται να έχουν πιο καινούρια μηχανήματα, ώστε να μπορούν οι απόφοιτοι αυτών των κλάδων να αντεπεξέλθουν στις απαιτήσεις της αγοράς εργασίας όταν αποφοιτήσουν από τη Σιβιτανίδειο. Πάνω σε αυτό το θέμα γίνονται προσπάθειες σταδιακής αντικατάστασης αυτών των μηχανημάτων και έτσι, θα μπορούν όλοι οι κλάδοι να είναι σωστά εξοπλισμένοι.

Ένα από τα πιο ενδιαφέροντα συμπεράσματα που προέκυψαν είναι το θέμα της βιβλιοθήκης. Στην ερώτηση που αφορούσε στο πόσο εύκολα μπορεί να βρει κάποιος βιβλία, τα οποία θα μπορούσαν να του προσφέρουν έξτρα γνώσεις πάνω στον τομέα του, η συντριπτική πλειοψηφία (το 90%) θεωρεί ότι μπορεί να βρει τα βιβλία που χρειάζεται. Όμως, το αποτέλεσμα αυτό δε θα μπορούσε να θεωρηθεί τελείως αξιόπιστο καθώς, μέσα από την επιτόπια έρευνα που έγινε μέσα στα τμήματα, όπου μοιράστηκε το ερωτηματολόγιο, υπήρχε ένας αρκετά μεγάλος αριθμός ερωτηθέντων που δεν ήξεραν καν την ύπαρξη της βιβλιοθήκης. Αυτός ο αριθμός των μαθητών (οι περισσότεροι φοιτούσαν στα απογευματινά τμήματα), χρειάστηκε να ρωτήσουν συμμαθητές ή την υποφαινόμενη πάνω σε αυτό το θέμα.

Το γεγονός ότι το ποσοστό αυτό προέρχεται κυρίως από το 4^ο και 5^ο ΤΕΕ της Σιβιτανιδείου, τα οποία και λειτουργούν απογευματινές ώρες και οι μαθητές είναι άτομα που προέρχονται κυρίως από τη δεύτερη κατηγορία ηλικιών (20-25 ετών), έχει να κάνει περισσότερο με τον λόγο για τον οποίο προτίμησαν αυτό το ωράριο. Στην

συγκεκριμένη περίπτωση τα άτομα αυτά επέλεξαν τα απογευματινά μαθήματα για να μπορούν να εργάζονται τα πρωινά.

Έπειτα από συζήτηση που έγινε με μερικούς από τους υπεύθυνους της Σχολής [Κος Κοτονιάς (αναπληρωτής Γενικός Διευθυντής ΣΔΣΤΕ), Κα Νάγια (Προϊσταμένη όλων των γραμματειών) και κα Μαυριανού (Υπεύθυνη της βιβλιοθήκης για τα πρωινά ωράρια της Σχολής)], έγινε κατανοητό ότι το να γνωρίζουν οι μαθητές των Τ.Ε.Ε την ύπαρξη της Βιβλιοθήκης, είναι καθαρά στα χέρια των διευθυντών και των καθηγητών και όχι θέμα της γενικής διεύθυνσης. Η τελευταία μάλιστα, περιορίζει τον ρόλο της στο να δώσει στους υπευθύνους κάθε σχολείου μια ολοκληρωμένη ενημέρωση, που συντάσσει κάποια από τις υπευθύνους της βιβλιοθήκης και αφορά στο τι είδους βιβλία υπάρχουν, εκείνη τη περίοδο, στο δυναμικό της και τις ώρες που οι μαθητές μπορούν να την επισκεφτούν για να βρουν κάποιες παραπάνω πληροφορίες και να δανειστούν κάποιο βιβλίο. Ώρες οι οποίες ικανοποιούν και την απογευματινή βάρδια αφού, συμπίπτουν με το ωράριό λειτουργίας της Σχολής.

Όμως, δεν είναι μόνο αυτός ο λόγος της άγνοιας των παιδιών, που μαθητεύουν στη συγκεκριμένη Σχολή, πάνω στο θέμα της βιβλιοθήκης. Έπειτα από μια σύντομη συζήτηση, με μία από της υπευθύνους της βιβλιοθήκης (κα Μαυριανού), έγινε κατανοητό ότι είναι μεγάλος και ο αριθμός των μαθητών, που δείχνουν να μην ενδιαφέρονται καν για την ύπαρξη του συγκεκριμένου χώρου στη Σιβιτανίδειο.

Σε αυτό το σημείο θα πρέπει να αναφέρουμε και ότι, το μεγαλύτερο μέρος της επισκεψιμότητας της βιβλιοθήκης από μαθητές της Σ.Δ.Σ.Τ.Ε, προέρχεται από κλάδους που φοιτούν και γυναίκες, όπως αυτοί της Βρεφοκομίας, της Οικονομίας διοίκησης και των Γραφικών Τεχνών. Ενώ, από τους κλάδους που υπερισχύει το αντρικό στοιχείο, μόνο εκείνος των Ηλεκτρολόγων- Μηχανολόγων φαίνεται ότι την επισκέπτεται πιο συχνά (τη βιβλιοθήκη), για να τη συμβουλευτεί ή να χρησιμοποιήσει κάποιο από τα οπτικοακουστικά μέσα που διαθέτει.

Εξίσου σημαντικό θέμα είναι και η σχέση των μαθητών με τους καθηγητές τους. Εδώ καταλαβαίνουμε, από τα αποτελέσματα που προέκυψαν μέσω της ανάλυσης των απαντήσεων που δόθηκαν στις ερωτήσεις, που αφορούσαν αυτό το κομμάτι, ότι υπάρχουν αρκετές ελλείψεις στη σχέση καθηγητή-μαθητή. Σε αυτή τη περίπτωση, ένα πολύ μικρό ποσοστό (33%) των ερωτηθέντων πιστεύουν ότι η σχέση αυτή είναι καλή (βλ. Πίνακα 5.2.5.).

Πίνακας 5.2.5. ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ & ΜΑΘΗΤΩΝ	
ΚΑΛΗ	68
ΑΣΧΗΜΗ	135

Όσο αφορά τώρα στα είδη των ελλείψεων που υπάρχουν στη σχέση αυτή, η ερώτηση έδινε τη δυνατότητα στους μαθητές, να δώσουν πάνω από μια απάντηση, σε περίπτωση που αυτοί το επιθυμούσαν. Έτσι, μέσα από τις απαντήσεις τους μπορεί κανείς να καταλάβει ότι αυτή η σχέση υστερεί σε θέματα επικοινωνίας, που είναι για τους μαθητές και ο βασικός λόγος για την απουσία «υγιών σχέσεων» μεταξύ των δύο αυτών πλευρών.

Οι μαθητές πιστεύουν ότι οι καθηγητές δεν έχουν σωστή συμπεριφορά απέναντί τους και ότι υπάρχει έλλειψη κατανόησης των αναγκών τους. Πράγμα ανησυχητικό, αν συλλογιστεί κανείς ότι για να θεωρηθεί ένας καθηγητής επιτυχημένος, δεν επαρκούν μόνο οι γνώσεις του στο αντικείμενο που διδάσκει (Κωνσταντινόπουλος, 2001:36; Careé, 1995:50).

Ο μεγαλύτερος κριτής ενός δάσκαλου ή καθηγητή, είναι η σχέση αλληλοεκτίμησης, κατανόησης και σεβασμού που έχει αναπτυχθεί ανάμεσα σε αυτόν και τους μαθητές του. Όμως, για να επιτευχθεί κάτι τέτοιο, πρέπει οι δεύτεροι να είναι δεκτικοί στις γνώσεις που τους προσφέρουν οι πρώτοι, των οποίων ευθύνη είναι να καταλαβαίνουν τον τρόπο με τον οποίο, οι μαθητές, κατανοούν και αφομοιώνουν καλύτερα την ύλη του μαθήματος (Ρήγας, 1999:19).

Φτάνοντας τώρα στις απαντήσεις που δόθηκαν και έχουν σχέση με τον τρόπο παρουσίασης της ύλης και την επάρκεια γνώσεων ορισμένων καθηγητών, είναι πολύ δύσκολο να θεωρηθούν αντικειμενικές, μιας και μπορεί να υπάρχει μια σωρεία λόγων, τουλάχιστον στο θέμα της παρουσίασης, που να εμποδίζουν τη δουλειά των καθηγητών να γίνει σωστά.

Δυο από αυτούς τους λόγους μπορεί να είναι και η έλλειψη μηχανημάτων νέας τεχνολογίας και βιβλίων ενημερωμένων πάνω στις τελευταίες εξελίξεις του κλάδου, όπως υποστήριξε το 16% και το 12% των ερωτώμενων μαθητών αντίστοιχα. Θα πρέπει να λάβει υπόψη του κανείς ότι τα μέσα που έχει ένας καθηγητής στη διάθεσή του, για να κάνει την ύλη όσο το δυνατόν πιο κατανοητή και επιθυμητή για τους μαθητές, παίζουν μεγάλο ρόλο, ειδικά όταν η ύλη έχει να κάνει με θέματα πρακτικής όπως στη περίπτωση της τεχνικής εκπαίδευσης (Alexander, Bartlett, et all, 2001).

Στο κομμάτι που αφορά στις γνώσεις των μαθητών πάνω στο ιστορικό κομμάτι της Σχολής, μπορεί κανείς να δει στον Πίνακα 5.2.6. ότι, το 71% δεν γνωρίζει κάτι για την ιστορία της, ενώ το υπόλοιπο 29% που ισχυρίζεται ότι ξέρει κάποια πράγματα, στη πραγματικότητα ένα πολύ μικρότερο κομμάτι αυτών (γύρω στο 10%) γνωρίζει κάτι παραπάνω, εκτός του ονόματος των ιδρυτών της Σιβιτανιδείου και του έτους ιδρύσεώς της.

Πίνακας 5.2.6. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ	
ΓΝΩΡΙΖΩ	58
ΔΕ ΓΝΩΡΙΖΩ	145

Ένα επίσης σημαντικό συμπέρασμα, είναι αυτό που προέκυψε από τα αποτελέσματα της ανάλυσης της ερώτησης, που αφορούσε στο αν οι μαθητές ήξεραν την ύπαρξη κάποιας μέριμνας από τη Σχολή. Όπως φάνηκε και παραπάνω (Βλ. Διάγραμμα 4.4.1.14.), μόλις οι 84 στους 203 γνωρίζουν την ύπαρξή του γραφείου διασύνδεσης, οι 25 ξέρουν για τη δυνατότητα πρακτικής εξάσκησης σε εργοστάσια ενώ, οι 28 είναι γνώστες της δυνατότητας που υπάρχει για πρακτική άσκηση σε εταιρίες. Βέβαια, σε αυτό συμβάλει και το γεγονός ότι ορισμένοι μόνο κλάδοι έχουν τη δυνατότητα πρακτικής σε εργοστάσια και εταιρίες και αυτό γίνεται μόνο έπειτα από συνεννόηση της Σχολής με διάφορες εταιρίες.

Φτάνοντας σε αυτό το σημείο, στον σχολιασμό των αποτελεσμάτων που προέκυψαν από τις προαναφερθείσες συσχετίσεις (Κεφ.4) μεταξύ δύο διαφορετικών μεταβλητών, θα πρέπει να πούμε ότι οι συσχετίσεις αυτές είναι οι μόνες που προέκυψαν. Όλες οι υπόλοιπες μεταβλητές αντιστοιχήθηκαν και μελετήθηκαν ανά δύο, αλλά δεν προέκυψε καμία συσχέτιση.

Μέσα από αυτή την μελέτη καταλήξαμε στο συμπέρασμα, πως η ηλικία δεν παίζει κάποιον σημαντικό ρόλο στο αν οι μαθητές της Σ.Δ.Σ.Τ.Ε γνωρίζουν κάτι από την ιστορία της Σχολής στην οποία φοίτησαν για τρία χρόνια. Μάλιστα, αυτοί που έχουν τη μεγαλύτερη άγνοια πάνω στο θέμα, είναι τα άτομα ηλικίας δεκαεπτά (17) έως είκοσι (20) χρονών, οι οποίοι καταλαμβάνουν το 62,56% του συνολικού ποσοστού των ερωτηθέντων.

Σε αυτή τη περίπτωση, την ευθύνη την έχει η ίδια η σχολή αφού, κανένας δεν έχει ενημερώσει, έστω και συνοπτικά, τα παιδιά για την ιστορική εξέλιξη της σχολής και τον ρόλο που διαδραμάτισε, έμμεσα, στην οικονομική ανάπτυξη της χώρας μας.

Επιπλέον, δεν υπάρχει και στη βιβλιοθήκη της Σχολής κανένα άλλο βιβλίο που να αναφέρεται στην Σιβιτανίδειο, πλην εκείνου που είχε συγγράψει ο Α. Ηλιάδης για την ίδρυση και το καταστατικό της Σχολής.

Στη συνέχεια της μελέτης είδαμε ότι, το μεγαλύτερο μέρος των ερωτούμενων δεν επέλεξαν τη Σ.Δ.Σ.Τ.Ε για να ακολουθήσουν κάποιο κλάδο ώστε, μετά από την αποφοίτησή τους από τη Σχολή, να απορροφηθούν σε κάποια οικογενειακή επιχείρηση. Παρατήρηση πολύ σημαντική γιατί μέσα από αυτή μπορούμε να συμπεράνουμε ότι μεγάλο μέρος των μαθητών της Σιβιτανιδείου, δεν έρχονται να παρακολουθήσουν τα μαθήματα των διάφορων Τ.Ε.Ε της, έχοντας ως γνώμονα μια σίγουρη και άμεση επαγγελματική αποκατάσταση μετά τη λήξη των σπουδών τους.

Ούτε και η ηλικία του μαθητή παίζει ρόλο στην παραπάνω υπόθεση αφού, το 90,64% των ερωτηθέντων, αποφάνθηκε ότι δεν επέλεξαν να φοιτήσουν στην Σιβιτανίδειο για να απορροφηθούν αργότερα στην οικογενειακή επιχείρηση, αν και εφόσον αυτή υπάρχει. Σε αυτό το αποτέλεσμα πρωτοστατούν, πάλι, τα νεώτερα σε ηλικία άτομα καθώς, το 78,33% που απάντησαν αρνητικά, ανήκαν στο πρώτο ηλικιακό γκρουπ.

Όσο αφορά τώρα, στο αν και κατά πόσο, το φύλο του ερωτώμενου παίζει κάποιο ρόλο στην άποψη ότι η έλλειψη «υγιούς σχέσης», μεταξύ των μαθητών και των καθηγητών, οφείλεται στον τρόπο που συμπεριφέρονται οι δεύτεροι στους πρώτους, είδαμε ότι δεν παίζει κάποιο ιδιαίτερο ρόλο. Μάλιστα, σε αυτή την ερώτηση το 81.77% του πληθυσμού απάντησε αρνητικά.

Μέσα από αυτή την απάντηση, λοιπόν, μπορούμε να υποθέσουμε ότι στη Σιβιτανίδειο υπάρχει κατανόηση και σεβασμός προς τη προσωπικότητα του μαθητή, προϋπόθεση απαραίτητη ώστε, να μπορεί το μάθημα να διαμορφώνεται κατάλληλα και να γίνεται η καλύτερη δυνατή μετάδοση των γνώσεων από τον καθηγητή προς τον μαθητή.

Τελειώνοντας τη μελέτη αυτή, από τη πλευρά της σχέσης καθηγητή-μαθητή και τις τυχόν ελλείψεις που μπορεί να υπάρχουν σε αυτή, είδαμε ότι το 83,73% των ερωτηθέντων, δεν θεωρεί ότι υπάρχουν ιδιαίτερες ελλείψεις στον τρόπο με τον οποίο γίνεται η παρουσίαση της ύλης κατά τη διάρκεια του μαθήματος.

Το σημαντικό σε αυτή τη περίπτωση είναι, ότι το μεγαλύτερο μέρος αυτών που απάντησε αρνητικά σε αυτή την ερώτηση είναι αγόρια (61,53%). Αυτή η απάντηση είναι σημαντική, από την άποψη ότι υπάρχουν ειδικότητες στη Σιβιτανίδειο, όπως αυτές των Ψυκτικών, της Επιλοποίας και των Μηχανικών

Αυτοκινήτων, στις οποίες είναι απαραίτητο να γίνει με σωστό τρόπο η παρουσίαση της ύλης έτσι ώστε, να γίνει κατανοητή από τους μαθητές και να υπάρχουν τα επιθυμητά αποτελέσματα.

Αναφερόμενοι στην επιλογή της Σ.Δ.Σ.Τ.Ε, λόγω της επιρροής των φίλων, και τον ρόλο που παίζει το φύλο του ατόμου στην περίπτωση αυτή είδαμε ότι, το 91,13% απάντησε αρνητικά σε αυτή την ερώτηση και μάλιστα, το 25,62% ήταν γυναίκες (ο πληθυσμός των ερωτώμενων γυναικών έφτανε το 30,54%). Μέσα από αυτή την απάντηση, μπορούμε να συμπεράνουμε ότι η Σιβιτανίδειος είναι μια Σχολή, η οποία είναι ευρέως γνωστή, στην χώρα μας, και όσοι φοιτούν σε αυτή το έχουν επιλέξει για άλλο λόγο από αυτό της προτροπής από κάποιον γνωστό ή φίλο.

Μελετώντας, στη συνέχεια, το αν και κατά πόσο το νεαρό της ηλικίας ενός μαθητή, παίζει ρόλο στο ότι επιλέγει να φοιτήσει στη συγκεκριμένη Σχολή εξαιτίας των ειδικοτήτων που στεγάζει, είδαμε ότι υπάρχει άμεση σχέση. Συγκεκριμένα, τα άτομα ηλικίας από δεκαεπτά έως είκοσι ετών, αποτελούν το μεγαλύτερο μέρος τους πληθυσμού που επέλεξε να δώσει θετική απάντηση σε αυτή την ερώτηση.

Αφήνοντας τη μελέτη επάνω στους λόγους επιλογής της Σιβιτανιδείου, τέθηκε, ως υπόθεση, και η περίπτωση το φύλο του μαθητή να παίζει κάποιο ρόλο στην επιλογή της Σ.Δ.Σ.Τ.Ε λόγω των ωραρίων που έχουν τα Τ.Ε.Ε. της. Όμως, όπως είδαμε, αυτό Δε παίζει κανένα ρόλο καθώς, το 90,64% έδωσε αρνητική απάντηση στο αν επέλεξε να έρθει στη Σχολή αυτή για τον συγκεκριμένο λόγο. Συγκεκριμένα, το 29,56% των κοριτσιών που ερωτήθηκαν, θεωρεί ότι τα ωράρια δεν παίζουν κάποιο συγκεκριμένο ρόλο.

Μέσα λοιπόν από αυτό το αποτέλεσμα, μπορεί κανείς να συμπεράνει ότι, η Σιβιτανίδειος ακολουθεί τις εξελίξεις και τις ανάγκες της αγοράς εργασίας, μιας και ένας μεγάλος αριθμός νέων παιδιών, επιλέγουν να φοιτήσουν σε κάποια από τις ειδικότητες που στεγάζει και δεν λαμβάνει υπόψη κάποια από τις άλλες παραμέτρους, όπως το ωράριο της σχολής. Πράγμα πολύ σημαντικό, αν σκεφτεί κανείς ότι οι σπουδές του κάθε ανθρώπου, είναι το κύριο μέσο που θα του εξασφαλίσει την επαγγελματική του αποκατάσταση και ότι το σχολείο είναι ο φορέας αυτών των γνώσεων και ο υπεύθυνος για την εγκυρότητα των γνώσεων που δίνει στους μαθητές του.

Συνεχίζοντας την μελέτη, θελήσαμε να δούμε το αν και κατά πόσο το φύλο του μαθητή, παίζει ρόλο στο να πάει στρατό, αμέσως μετά τη λήξη των σπουδών του και όχι να βρει κάποια δουλειά, ή να συνεχίσει τις σπουδές του. Αν και σε αυτή την

ερώτηση, περιμέναμε ότι οι περισσότεροι άντρες θα απαντούσαν καταφατικά, βρεθήκαμε προ εκπλήξεως, μιας και το μεγαλύτερο ποσοστό των ερωτώμενων αντρών (55,17%) [Από 69,46% που είναι συνολικά το ποσοστό των αντρών] έδωσε αρνητική απάντηση. Μάλιστα, οι περισσότεροι είπαν πως επιθυμούσαν να ότι επιθυμεί να συνεχίσει τις σπουδές τους σε κάποιο Τ.Ε.Ι.

Έτσι, έχοντας βρει πως το 74,88% των ερωτηθέντων (25,62% γυναίκες και το 49,26% άντρες) επιθυμεί να συνεχίσει τις σπουδές του σε κάποιο Τ.Ε.Ι, μπορούμε να υποθέσουμε πως, αυτό το ποσοστό θεωρεί ότι οι γνώσεις που έλαβε από τη μαθητεία του στη Σιβιτανίδειο, επαρκεί για να διεκδικήσει μία θέση στην Ανώτερη Εκπαίδευση.

Ως παράπλευρο αποτέλεσμα της παραπάνω μελέτης, είναι και το γεγονός ότι, λίγοι είναι αυτοί που ενδιαφέρονται να συνεχίσουν τις σπουδές τους σε κάποιο δημόσιο Ινστιτούτο Επαγγελματικής Κατάρτισης. για την ακρίβεια, μόλις το 11,33% των ερωτηθέντων θεώρησε ότι θα μπορούσε να συνεχίσει τις σπουδές του σε τέτοιο Ι.Ε.Κ.

Τελειώνοντας τον σχολιασμό των αποτελεσμάτων, θα αναφερθούμε σε κάτι, όχι λιγότερο σημαντικό από αυτά που παρουσιάστηκαν παραπάνω. Θέλοντας να δούμε, το κατά πόσο το ωράριο του Τ.Ε.Ε, στο οποίο φοιτούσαν οι ερωτώμενοι, έπαιζε ρόλο στο αν γνώριζαν την ύπαρξη βιβλιοθήκης στη Σχολή, ανακαλύψαμε, ότι αυτό, δηλαδή το ωράριο, δεν παίζει κανένα ρόλο. Για την ακρίβεια, μόνο στο 6,90% των μαθητών, στους οποίους μοιράστηκε το ερωτηματολόγιο, βρέθηκε πως υπάρχει περίπτωση, λόγω ωραρίου, να ήξεραν ότι η Σ.Δ.Σ.Τ.Ε διαθέτει βιβλιοθήκη.

5.3. ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Όμως, υπάρχουν πολλά ακόμα να γίνουν, προκειμένου η Σ.Δ.Σ.Τ.Ε να γίνει ένα Ίδρυμα υπολογίσιμο από τους ομοίους του στο εξωτερικό. Δεν πρέπει να λησμονούμε ότι, πλέον υπάρχει παγκοσμιοποίηση της αγοράς και ο ανταγωνισμός που έχει δημιουργηθεί, έχει επεκταθεί και πέρα από τα σύνορα της κάθε χώρας. Τα σύνορα των χωρών έχουν ανοίξει και η ελεύθερη διακίνηση, ιδεών και ανθρώπων, είναι πλέον πραγματικότητα. Μόνο εκείνος που μπορεί να παρακολουθήσει τις εξελίξεις και να συμμετάσχει σε αυτές ενεργά, μπορεί να αντέξει τον αγώνα της επιβίωσης.

5.4 ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Όπως ειπώθηκε και στον Επίλογο, είναι αναγκαίο η Σιβιτανίδειος να κάνει αλλαγές σε αρκετούς τομείς, για καταστεί δυνατό να γίνει ανταγωνίσιμη στα πλαίσια της Ε.Ε. Μία από αυτές τις αλλαγές, θα μπορούσε να είναι και ο τρόπος με τον οποίο γίνεται η πρακτική εκπαίδευση των μαθητών. Δηλαδή να πάψει, πλέον, να περιορίζεται σε απλή εφαρμογή μέσα στα εργαστήρια, για τον μεγαλύτερο αριθμό των ειδικοτήτων, που στεγάζονται σε αυτή.

Κάτι τέτοιο θα μπορούσε να επιτευχθεί, εάν υπάρξει μία ρύθμιση, είτε από το Υπουργείο Παιδείας, σε συνεργασία με το Υπουργείο Εργασίας, είτε από την ίδια τη Σχολή, έπειτα από συνεννόηση με διάφορες επιχειρήσεις. Σκοπός αυτής της κίνησης θα είναι να επιτραπεί, σε όλους τους μαθητές, ανεξάρτητα από την ειδικότητα που έχουν επιλέξει, να εφαρμόζουν τις γνώσεις που λαβαίνουν, εντός της Σχολής, και σε πραγματικούς εργασιακούς χώρους.

Επίσης, θα μπορούσε να γίνει μια καλύτερη ενημέρωση των μαθητών, τουλάχιστον αυτών της τελευταίας τάξης του Β΄ Κύκλου, πάνω στο θέμα της ύπαρξης Γραφείου Διασύνδεσης μέσα στη Σχολή. Μέχρι τώρα, οι μαθητές μπορούσαν να πληροφορηθούν για την ύπαρξη και τις δραστηριότητές του, είτε μέσα από την ηλεκτρονική σελίδα της Σιβιτανιδείου, είτε από κάποιο ενημερωτικό φυλλάδιο που τους δίδεται κατά την εγγραφή τους σε αυτή.

Το ότι πρέπει να γίνει κάτι παραπάνω σε αυτό το ζήτημα δε σημαίνει ότι, το ήδη υπάρχον σύστημα δεν είναι ικανοποιητικό. Επειδή, όμως, για ορισμένες ειδικότητες, όπως οι Σχεδιαστές Τεχνικών Έργων, όπου η προσφορά εργασίας υπερβαίνει τη ζήτηση του εργατικού δυναμικού, θα ήταν καλό να κανονίζεται μια συνάντηση των μαθητών με τους υπεύθυνους του Γραφείου. Σκοπός αυτής της συνάντησης, θα είναι να βοηθηθούν οι μαθητές να ακολουθήσουν το δρόμο προς την επαγγελματική αποκατάσταση που τους ταιριάζει καλύτερα, βασιζόμενοι στα προσωπικά ενδιαφέροντα και τις ικανότητες τους.

Επίσης, θα ήταν καλό, να δίδονται στους μαθητές εργασίες, ομαδικές (Thelen, 1967: Κουτρούμπα, 2002:223), οι οποίες θα ωθούν τα παιδιά να ψάξουν στην βιβλιοθήκη για να βρουν τις κατάλληλες πληροφορίες. Κάτι τέτοιο, θα προωθούσε το ομαδικό πνεύμα και την κοινωνική συνείδηση των μαθητών (Massialas-Cox, 1966: Κουτρούμπα 2002:223) και, παράλληλα, θα βοηθούσε πολύ στο να έρχονται σε επαφή με γνώσεις, που μπορεί να μην τις αποκτούσαν μόνο μέσα

από τις καθημερινές παραδώσεις, με αποτέλεσμα να αυξάνουν τις γνωστικές τους ικανότητες (Κουτρούμπα, 2002:223: Sharan-Sharan, 1976: Sharan, 1980:241-271).

Τέλος, μία καλή ενέργεια θα ήταν να προστεθούν και ειδικότητες που έχουν σχέση με τον τουρισμό, στους τομείς της Σιβιτανιδείου, έστω και σε πειραματικό στάδιο αφού, η Σ.Δ.Σ.Τ.Ε. έχει τη δυνατότητα να τις στεγάσει. Δεν θα πρέπει να ξεχνάμε ότι, πλέον, με την παγκοσμιοποίηση της αγοράς, όλες οι χώρες ανταγωνίζονται σε όλους τους τομείς μάλιστα, ένας από αυτούς είναι και ο τουρισμός.

Η μεγάλη εισροή τουριστών στην Ελλάδα είναι και ο λόγος για τον οποίο, ο τουρισμός να αποτελεί σοβαρό «εργαλείο» για την οικονομική ανάπτυξη σε εθνικό επίπεδο (Αποστολόπουλος-Θεοδοροπούλου,2003). Ένα από τα πλεονεκτήματα είναι και ότι βοηθάει, άμεσα στη βελτίωση του αγροτικού εισοδήματος και έμμεσα, στην εισαγωγή επιπλέον συναλλάγματος στην χώρα μας.

Όμως, όταν γίνεται λόγος για ειδικότητες που έχουν να κάνουν με τον τουρισμό, δεν εννοούμε μόνο τον Μαζικό, αλλά και τις εναλλακτικές μορφές τουρισμού, όπως ο Οικοτουρισμός και ο Αγροτουρισμός. Αν και επιφανικά, η γεωργία και ο τουρισμός φαίνονται απομακρυσμένοι και άσχετοι μεταξύ τους τομείς (Αποστολόπουλος-Γιάγκου,2003:12, Λογοθέτης, 1988: Βαφειάδης, κ.α. 1992: ΕΟΤ/Μανώλογλου, 1993), τα δύο τελευταία αυτά είδη, βοηθούν στην εισροή τουριστών, σε περιοχές που δεν είναι εξίσου γνωστές με άλλες, αλλά έχουν ιδιαίτερο φυσικό κάλος, χωρίς να το καταστρέφουν ή να το υποβιβάζουν, σε αντίθεση με τις περιοχές που «μαστιζονται από τον Μαζικό Τουρισμό.

Ο λόγος,για τον οποίο έγινε αναφορά στο ιδιαίτερο αυτό κομμάτι του τουρισμού, είναι το γεγονός ότι ένα κομμάτι των μαθητών (20/203), που φοιτούν στη Σιβιτανίδειο Σχολή, είναι από πόλεις και νησιά όπως, η Αλεξανδρούπολη, η Άνδρος, η Θεσσαλονίκη, η Σαντορίνη κ.ά.(Βλ. Παράγραφο 5.2, σελ.101). Αν υπήρχε ένα τέτοιο Πρόγραμμα Σπουδών θα ήταν δυνατόν, τα άτομα που προέρχονται από επαρχία, να σπουδάσουν σε αυτό τον τομέα και με το τέλος των σπουδών τους, να εργαστούν πάνω στο αντικείμενο στην πόλη της διαμονής τους. Με μια τέτοια κίνηση θα μπορούσε να αποφευχθεί η ερήμωση της υπαίθρου από τους νέους.

Έτσι, αν εφαρμοστούν οι προαναφερθείσες αλλαγές, τότε η Σιβιτανίδειος Δημόσια Σχολή Τεχνών και Επαγγελματιών, θα έχει τις καλύτερες προϋποθέσεις για να γίνει ανταγωνιστική, μέσα στα «σύνορα» της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να διεκδικήσει, επάξια, μία θέση ανάμεσα στις καλύτερες του τομέα της πανευρωπαϊκά.

ΕΛΛΗΝΟΦΩΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Αντωνίου Δ. (1992), *Οι Απαρχές του Εκπαιδευτικού Σχεδιασμού στο Νεοελληνικό Κράτος: Το σχέδιο της Επιτροπής του 1833*, Αθήνα: Πατάκης.

Αποστολίδης Λ., Δουκάκης Ν. κ.ά. (1998), *Τεχνική Επαγγελματική Εκπαίδευση, Επιμόρφωση – Απασχόληση*, Αθήνα: Γενική Συνομοσπονδία Εργατών Ελλάδος.

Αποστολόπουλος Κ.Δ., Γιάγκου Δ. (2003), *Ήπιες Μορφές Τουρισμού*, Αθήνα.

Αποστολόπουλος Κ.Δ., Θεοδοροπούλου Ε. (2003), *Ήπιες Μορφές Τουρισμού (Συμπληρωματικές Σημειώσεις)*, Αθήνα.

Ασημομύτης Β.Δ., κ.ά. (1979), *Η Οργάνωση του Εκπαιδευτικού Συστήματος του Ελεύθερου Ελληνικού Κράτους: Η Περίοδος Καποδίστρια*. Αθήνα: ΟΕΔΒ.

Ασημομύτης Β.Δ., κ.ά. (1979), *Η Οργάνωση του Εκπαιδευτικού Συστήματος του Ελεύθερου Ελληνικού Κράτους: Η Περίοδος της Αντιβασιλείας- Βασιλείας του Όθωνα*. Αθήνα: ΟΕΔΒ.

Αφενδράς Κ. Γ., Χιουρέας Δ.Π. (1962), *Η Τεχνική και Επαγγελματική Εκπαίδευσις εις την Ελλάδα*, Αθήνα: Αφοί Γιουτή.

Βαφειάδης Γ., κ.ά. (1992), *Αγροτουρισμός και Ισόρροπη Ανάπτυξη (Μελέτες Αγροτικής Οικονομίας)*, Αθήνα: Αγροτική Τράπεζα Ελλάδος.

Βοβολίνης Κ.(1959), *Χατζηκυριάκος Ανδρέας: Η Σιβιτανίδειος*, Αθήνα: Παγκόσμιο Βιογραφικό Λεξικό.

Γεωργιτσογιάννη Ε.(2000), *Παναγής Α. Χαροκόπος: Η ζωή και το έργο του*, Αθήνα: Λιβάνης.

Γκεσούλης Ν. (Πρώην Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων), κομμάτι από τα κύρια σημεία της ομιλίας του στο συνέδριο: *Η Τεχνική Επαγγελματική Εκπαίδευση στην Ευρώπη και οι Ελληνικές Προοπτικές*, Θεσσαλονίκη, 27/7/2003.

Γκλάβας. Ι. Σ. (2002), *Η Τεχνική & Επαγγελματική Εκπαίδευση στην Ελλάδα (1830-1930): Η Σεβαστοπούλειος Εργατική Σχολή*. Αθήνα: Σύλλογος προς Διάδοσιν Ωφελίμων Βιβλίων.

Δενδρινού-Αντωνακάκη Ν. (1959), *Κλασική και Τεχνική Παιδεία*, Αθήνα: Επιστημονικό Βήμα του Διδασκάλου.

Δενδρινού-Αντωνακάκη Ν. (1964), *Η Διάρθρωσις της Τεχνικής Εκπαιδεύσεως εις το Εξωτερικόν: Προτάσεις δια την Ελλάδα*, Αθήνα: ΥΠΕΠΘ.

Δημαράς Αλ. (1990), *Η μεταρρύθμιση που δεν έγινε*, Αθήνα: Ερμής.

Δημητρόπουλος Β., Φακιολάς Π. (1987) *Προσφορά και Ζήτηση Εργατικού Δυναμικού Υψηλής Ποιοτικής Στάθμης*, Αθήνα.

Εγκυκλοπαίδεια «Μαθητική Υδρία» (1986), Βασίλειος Ιερώνυμος Σιβιτανίδης, Αθήνα: Αξιοτέλης & ΣΙΑ.

ΕΟΤ/Μανώλογλου Ε. (1993), *Εγχειρίδιο Αγροτουρισμού (Direction I' Training; Altur Programme)*, Αθήνα: Ελληνικός Οργανισμός Τουρισμού.

Ευαγγελόπουλος Σ. (1989), *Ιστορία της Νεοελληνικής Εκπαίδευσης: Οργάνωση και Διοίκηση της Εκπαίδευσης*, Τεύχος Α', Αθήνα: Δανιά.

Ευαγγελόπουλος Σ. (1998), *Ελληνική Εκπαίδευση: Αρχαιότητα- Ελληνιστική και Ελληνορωμαϊκή Εποχή- Βυζάντιο- Τουρκοκρατία- 19^{ος} Αιώνας*, Αθήνα: Ελληνικά Γράμματα.

Ευταξίας Α. (1907), *Η Διαβάθμιση της Γενικής Παιδείας: Η Μέση Εκπαίδευση εν Ελλάδι*, Αθήνα.

Ζολώτας, Ξ. (1926), *Η Ελλάς εις το στάδιον της εκβιομηχανίσεως*, Αθήνα.

Ζολώτας Ξ. (1947), *Ανασυγκρότησις και Τεχνική Μόρφωσις*, Αθήνα: Βήμα,.

Ηλιάδης Α. {Τμηματάρχης Επαγγελματικής Εκπαίδευσης} (1926), *Δημιουργία Τεχνικής εκπαιδεύσεως εν Ελλάδι : Σιβιτανίδειος Κληρονομία*, Αθήνα:Εθνικό Τυπογραφείο.

Ηλιάδης Ν.Η., *Οι Επιπτώσεις των Ραγδαίων Τεχνολογικών Μεταβολών στην Εργασία, την Εκπαίδευση και την Επαγγελματική Κατάρτιση*, Αθήνα: Λύχνος.

Ηλιάδης Ν.Η (1995), *Συνεχιζόμενη Επαγγελματική Κατάρτιση στην Ελλάδα:Εθνική Έκθεση*, Αθήνα: Εθνικό Ινστιτούτο Εργασίας.

Ιμβριώτη Ρ. (1980), *Παιδεία και Κοινωνία*, Αθήνα: Εκδόσεις Σύγχρονη Εποχή.

Κούκου Ε. (1972), *Ο Καποδίστριας και η Παιδεία (1827-1832): Τα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα της Αιγίνης*, Τόμ. Β', Αθήνα.

Κουτρούμπα Κ. (2002), *Ειδική Διδακτική: Στο Γνωστικό Αντικείμενο της Οικιακής Οικονομίας* (Πανεπιστημιακές Παραδόσεις), Αθήνα.

Κωνσταντινόπουλος Β.Λ. (2001), *Η Μεθοδολογία της Διδασκαλίας*, Αθήνα.

Λαγός Π. (Προϊστάμενος Τμήματος Τεχνικής Επαγγελματικής του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων), από την περίληψη της ομιλίας του στο Συνέδριο: *Η Τεχνική Επαγγελματική Εκπαίδευση στην Ευρώπη*, Θεσσαλονίκη, 26-27/7/2003.

Λούκος Χ. (1988), *Η Αντιπολίτευση κατά του Ιω. Καποδίστρια: 1828-1831*, Αθήνα: Θεμέλιο.

Μπελιά. Ε.(1999), *Διαδρομή μιας Εκατονταετίας: 1899-1999*, Αθήνα: Σύλλογος προς Διάδοσιν Ωφέλιμων Βιβλίων,.

Παλαιοκρασάς Σ., κ.α (1998), *Αξιολόγηση της Εκπαίδευσης: Ευρωπαϊκές Τάσεις και Πρόταση για Ένα Πλαίσιο Ελληνικής Πολιτικής*, Αθήνα: ΙΩΝ.

Παναγιωτοπούλου Ι.(1993), *Η Γεωγραφία των Εκπαιδευτικών Διαφοροποιήσεων: Η Μέση Επαγγελματική Εκπαίδευση στη Μεταπολεμική Ελλάδα*, Αθήνα.

Παπαγεωργίου Στ. (1997), *Έλληνες Ευεργέτες: Άξιοι Εθνικής Ευγνωμοσύνης*, Αθήνα: Παπαζήσης.

Παπάζογλου, Χρ. (2000), *Η Καλλιθέα του Χτες και του Σήμερα*. Καλλιθέα: Δήμος Καλλιθέας.

Παπανούτσος Ε. (1981), *Απομνημονεύματα*, Αθήνα: Φιλιππότης.

Παυλίδης Ι.Ι. (1902), *Περί Τεχνικής Εκπαιδύσεως και της Εφαρμογής αυτής εν Ελλάδι*, Αθήνα.

Ρήγας Αντ. Αθ. (1999), *Θεμελιώδη Προβλήματα της Διδακτικής*, τόμος Α΄, Αθήνα.

Ρηγίνος Μ. (1995), *Μορφές Παιδικής Εργασίας στη Βιομηχανία και τη Βιοτεχνία: 1870-1940*, Αθήνα: ΙΑΕΝ.

Σπήλιος Α. (1972), *Η Ελλάδα του Καποδίστρια*, Τόμος Β΄, Αθήνα.

Τσιλτικλής Χ. (1987), *Η Παιδαγωγική Επανάσταση των Νεώτερων Χρόνων σαν Προάγγελος της Τεχνικής Εκπαίδευσης*, Αθήνα: Λύχνος.

Φίλου Στ. (1984), *Το χρονικό ενός θεσμού*, Αθήνα: Βιβλία για Όλους.

Φυλλάδιο «ΔΗΜΟΣΙΑ ΤΕΧΝΙΚΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ: Ωρολόγια Προγράμματα Ημερησίων Τ.Ε.Ε 2002-2003» (2002). Αθήνα: ΟΕΔΒ.

ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Alexander W.M., Bartlett E.J., et all (Fall 2001), Testing in a Computer Technology Course: An Investigation of Equivalency in Performance Between Online and Paper and Pencil Methods, *Journal of Career and Technical Education*, Vol.18, No.1., USA.

Barak M. (Fall 2002), Learning Good Electronics or Coping With Challenging Tasks The Priorities of Excellent Students, *Journal of Technology Education*, Vol.14, No.1., USA.

Camp G.W., Doolittle E.P. (Fall 1999), Constructivism: The Career and Technical Education Perspective, *Journal of Vocational and Technical Education*, Vol.16, No.1., Virginia: Virginia Polytechnic Institute and State University.

Caré C. (1995), What is to be Learned in School?. Στο: Desforges Ch. (Ed), *An Introduction to Teaching*, Oxford.

Dewey J. (1916), *Democracy and Education*, New York: The Macmillan Company.

Massialas B., Cox B. (1966), *Inquiry in Social Studies*, New York.

Mills C.T. (1925), *Technical Education: Its Development and Aims*, London: Edward Arnold & Co.

Rasinen A. (Fall 2003), An Analysis of the Technology Education Curriculum of Six Countries, *Journal of Technology Education*, Vol.15, No.1.

Sharan S. (1980), Cooperative Learning in Small Groups: Recent Methods and Effects on Achievement, Attitudes and Ethnic Relations, *Review of Educational Research*, Vol.50.

Sharan S., Sharan Y. (1976), *Small-Group Teaching: Englewood Cliffs*, New Jersey: Educational Technology Publications.

Smith B.N. (Fall 1999), A Tribute to the Visionaries, Prime Movers and Pioneers of Vocational Education, 1892 to 1917, *Journal of Vocational and Technical Education*, Vol.16, No.1., USA.

Thelen H.A. (1967), *Classroom Grouping for Teachability*, New York.

Zolotas X. (1960), *Economic Development and Technical Education*. Athens: Christou and Son.

Wirth, A. G. (1972). Education in the technological society: The vocational-liberal studies controversy in the early twentieth century. Scranton, PA: Intext Educational Publishers.

ΠΗΓΕΣ

1. ΠΡΟΦΟΡΙΚΕΣ

1. Συνέντευξη με ερωτηματολόγιο από τον κο Παγιάτη Αναστάσιο, Διευθυντή Διοικητικού Προσωπικού της Σιβιτανιδείου Δημόσιας Σχολής Τεχνών & Επαγγελμαμάτων (Ιούνιος 2000).
2. Σύντομη προσωπική συνέντευξη με τον κο Κοτονιά, Αναπληρωτή Γενικό Διευθυντή της Σιβιτανιδείου Δημόσιας Σχολής Τεχνών & Επαγγελμαμάτων.
3. Σύντομη προσωπική συνέντευξη με την κα Μαυριανού Ιωάννα, Υπεύθυνη της βιβλιοθήκης της Σιβιτανιδείου για τη πρωινή βάρδια.

2. ΓΡΑΠΤΕΣ

2.1 ΕΠΙΣΗΜΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ:

1. ΦΕΚ. 173/τ. Α'/1983, Ν. 1404/ 1983, *«Δομή και λειτουργία των Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων»*.
2. ΦΕΚ 79/τ.Α/7-5-85, Π.Δ.217/85: *«Ωρολόγια και Αναλυτικά Προγράμματα των Ημερήσιων και Εσπερινών Τεχνικών και Επαγγελματικών Λυκείων της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης»*.
3. ΦΕΚ 317/12-7-1992, *«Προσθήκη Τμημάτων στο 1^ο και 2^ο ΤΕΛ της Σιβιτανιδείου Σχολής»* Κοινή Απόφαση των Υπουργών Οικονομικών & Εθνικής Παιδείας & Θρησκευμάτων.
4. ΦΕΚ 375/9-6-1992, Κοινή Απόφαση των Υπουργών Οικονομικών & Εθνικής Παιδείας & Θρησκευμάτων.
5. Ν. 2009/1992: *«Εθνικό Σύστημα Επαγγελματικής Εκπαίδευσης & Κατάρτισης»*.
6. ΦΕΚ 440/13-5-94, Κοινή Απόφαση των Υπουργών Οικονομικών & Εθνικής Παιδείας & Θρησκευμάτων.
7. ΦΕΚ 106/τ. Α'/5-6-1996, Π.Δ 137/1996: *«Τροποποίηση και Συμπλήρωση των Ωρολογίων και Αναλυτικών Προγραμμάτων των Τεχνικών –Επαγγελματικών Λυκείων της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης»*.

8. ΦΕΚ 206/3-9-98, Ν.2640/98: *«Δευτεροβάθμια Τεχνική και Επαγγελματική Εκπαίδευση και άλλες Διατάξεις».*
9. ΦΕΚ 1817/29-9-1999.
10. ΦΕΚ 1066/30-8-2000.
11. ΦΕΚ 880/τ.Β΄/9-7-2001.
12. ΦΕΚ 1167/ τ. Β΄ / 7-9-2001.
13. ΦΕΚ 55/τ.Α΄/21-3-2002, Π.Δ.73/02: *« Επαγγελματικά Δικαιώματα και Καθορισμός Όρων και Προϋποθέσεων Χορήγησης Άδειας Ασκήσεως Επαγγέλματος των Ειδικοτήτων: Α) Τεχνικού Συντήρησης Έργων Τέχνης ΙΕΚ Επιπέδου Μεταδευτεροβάθμιας Επαγγελματικής Κατάρτισης και Β) Τεχνίτης Συντήρησης Έργων Τέχνης Αποφοίτησης Τ.Ε.Ε Α΄ και Β΄ Κύκλου».*
14. ΦΕΚ 257/τ. Α΄/5-11-2003, Π.Δ. 301/03: *«Επαγγελματικά Δικαιώματα Κατόχων Διπλώματος του Οργανισμού Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης (ΟΕΕΚ), Επιπέδου Μεταδευτεροβάθμιας Επαγγελματικής Κατάρτισης της Ειδικότητας Σχεδιαστής Μέσω Συστημάτων Ηλεκτρονικών Υπολογιστών του Τομέα Δικτύων».*
15. ΦΕΚ 533/τ. Β΄/ 5-5-2003.
16. ΦΕΚ 1129/τ. Β΄/11-8-2003.

2.2 ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ:

1. *Η Αιγιναία*, αριθμ. Ζ΄,1831.

2.3 ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ:

1. <http://find.in.gr/results.page?data=cache:hnet.teipir.gr/Department/history.htm+ΣΙΒΙΤΑΝΙΔΕΙΟΣ>.
2. <http://www.tee.gr/htm>.
3. <http://www.land.salzburg.at/htblha/cyber/ITALY.HTM>.
4. <http://www.land.salzburg.at/htblha/cyber/IRELAND.HTM>

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑ

ΧΑΡΟΚΟΠΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΤΜΗΜΑ ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΛΟΓΙΑΣ

Η ΜΕΣΗ ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΣΤΗ ΚΑΛΛΙΘΕΑ:
Η ΣΙΒΙΤΑΝΙΔΕΙΟΣ ΔΗΜΟΣΙΑ ΣΧΟΛΗ ΤΕΧΝΩΝ ΚΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ.

ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΜΑΘΗΤΩΝ

1. Όνομα και επώνυμο (Προαιρετικό):

.....

2. Φύλο:

Άνδρας ☐

Γυναίκα ☐

3. Ηλικία:

17-20 ετών ☐

20-25 ετών ☐

Άνω των 25 ετών ☐

4. Τόπος τωρινής κατοικίας (περιοχή):

.....

5. Σε ποιον κλάδο σπουδάζετε; (ολόκληρο το όνομα):

.....

6. Προηγούμενο Εκπαιδευτικό Ίδρυμα στο οποίο μαθητεύσατε πριν έρθετε στη Σιβιτανίδειο (όνομα και περιοχή):

.....

7. Αριθμός μελών της οικογενείας:

2-3 ☐

3-4	☐
4-5	☐
πάνω από 5	☐

8. Πόσα παιδιά υπάρχουν στην οικογένεια;

1-2	☐
2-3	☐
πάνω από 3	☐

9. Βαθμίδα εκπαίδευσης που τελείωσαν οι γονείς:

	Πατέρας		Μητέρα
Απόφοιτος Δημοτικού	☐	1	☐
Απόφοιτος Γυμνασίου	☐	2	☐
Απόφοιτος Ενιαίου Λυκείου	☐	3	☐
Απόφοιτος Τεχνικού Λυκείου	☐	4	☐
Απόφοιτος ΤΕΙ	☐	5	☐
Απόφοιτος ΑΕΙ	☐	6	☐
Απόφοιτος Ιδιωτικής Σχολής	☐	7	☐
Απόφοιτος Δημόσιας Σχολής	☐	8	☐

10. Επαγγελματική Απασχόληση πατέρα:

Πωλητής	☐	1
Εργοδηγός	☐	2
Ειδικευμένος εργάτης	☐	3
Αγρότης	☐	4
Συνταξιούχος	☐	5
Άνεργος	☐	6
Ιδιωτικός Υπάλληλος	☐	7
Δημόσιος Υπάλληλος	☐	8
Εκπαιδευτικός	☐	9

Ελεύθερος Επαγγελματίας	☐	10
Επιχειρηματίας	☐	11
Κληρικός	☐	12

11. Επαγγελματική Απασχόληση Μητέρας:

Εκπαιδευτικός	☐	1
Πωλήτρια	☐	2
Εργοδηγός	☐	3
Ειδικευμένη εργάτρια	☐	4
Αγρότισσα	☐	5
Συνταξιούχος	☐	6
Άνεργη	☐	7
Ιδιωτική Υπάλληλος	☐	8
Δημόσια Υπάλληλος	☐	9
Ελεύθερη Επαγγελματίας	☐	10
Επιχειρηματίας	☐	11
Οικιακά	☐	12

12. Ποιοι είναι οι λόγοι για τους οποίους επιλέξατε να έρθετε σε αυτή τη Σχολή

(Πάνω από 1 απάντηση) :

Προτροπή από φίλους	☐	1
Πρόγραμμα μαθημάτων	☐	2
Διευκόλυνση λόγω ωραρίου	☐	3
Μικρή απόσταση από τόπο κατοικίας	☐	4
Ενδιαφέρον για κάποιον από τους κλάδους	☐	5
Συνέχιση της οικογενειακής επιχείρησης	☐	6
Παρακίνηση από τα ενημερωτικά φυλλάδια	☐	7
Άλλοι λόγοι	☐	8

13. Πιστεύετε ότι ο τομέας ο οποίος διαλέξατε ανταποκρίνεται, τελικά, στα ενδιαφέροντά σας;

Καθόλου	☐	1
Λίγο	☐	2
Αρκετά	☐	3
Πολύ	☐	4
Με Ικανοποιεί Πλήρως	☐	5

14. Κατά την προσωπική σας άποψη η Σχολή σας προσφέρει τις κατάλληλες γνώσεις ώστε να μπορείτε αργότερα να μπειτε στην αγορά εργασίας;

Ναι ☐ Όχι ☐

15. Αν «Όχι», Επισημάνετε που βρίσκονται αυτές οι ελλείψεις:

Μηχανήματα Παλαιάς Τεχνολογίας	☐	1
Βιβλία μη ενημερωμένα με τις τελευταίες εξελίξεις του κλάδου	☐	2
Δεν πραγματοποιείται αρκετή πρακτική άσκηση στα εργαστήρια της Σχολής	☐	3
Η βιβλιοθήκη δεν είναι «εξοπλισμένη» με αρκετό «Υλικό»	☐	4

16. Πιστεύετε ότι η συνεργασία σας με τους καθηγητές είναι η καλύτερη δυνατή;

Ναι ☐ Όχι ☐

17. Αν «Όχι» που νομίζετε ότι υστερεί αυτή η συνεργασία: (Πάνω από 1 απαντήσεις)

Επικοινωνία	☐	1
Συμπεριφορά του καθηγητή προς τους μαθητές	☐	2
Επάρκεια γνώσεων του καθηγητή	☐	3
Τρόπος παρουσίασης της ύλης από τον καθηγητή	☐	4

18. Γνωρίζετε κάτι για την Ιστορία της Σχολής;

Ναι ☐ Όχι ☐

19. Αν «Ναι», τι γνωρίζετε γι αυτή:

.....

.....

.....

.....

.....

20. Κατά τη γνώμη σας η Βιβλιοθήκη της Σχολής σας είναι εφοδιασμένη με τα «σωστά» βιβλία; Μπορείτε να βρείτε βοηθήματα πάνω στην ύλη που διδάσκεστε;

Ναι ☐ Όχι ☐

21. Αν «Όχι», Τότε που πιστεύετε εσείς ότι υπάρχουν ελλείψεις, όσο αφορά σε αυτά που προσφέρει η Βιβλιοθήκη της Σχολής στους μαθητές:

.....

.....

.....

22. Το είδος των Σπουδών που κάνετε σε αυτή τη Σχολή, πιστεύετε ότι έχει να κάνει με κάποια άμεση επαγγελματική αποκατάσταση στο κοντινό μέλλον;

Ναι ☐ Όχι ☐

23. Ποια η γνώμη σας για τις προοπτικές που θα υπάρξουν για σας μετά από την ολοκλήρωση των σπουδών σας στη Σιβιτανίδειο;

Συνέχιση των σπουδών μου σε κάποιο Τ.Ε.Ι	☐ 1
Συνέχιση των σπουδών μου σε κάποιο Ι.Ε.Κ	☐ 2
Συνέχιση των σπουδών μου σε κάποιο Ιδιωτικό Ι.Ε.Κ	☐ 3
Θα απασχοληθώ στην οικογενειακή επιχείρηση	☐ 4
Θα ψάξω για δουλειά σε κάποια Ιδιωτική επιχείρηση	☐ 5

Θα ψάξω για δουλειά στο Δημόσιο

☐ 6

Θα διεκπεραιώσω τις στρατιωτικές υποχρεώσεις μου

☐ 7

πρώτα και μετά θα ψάξω για δουλειά

24. Υπάρχει μέριμνα από τη Σχολή όσο αφορά στο μεταβατικό στάδιο μεταξύ της αποκτήσεως του πτυχίου και της ένταξής σας στην αγορά εργασίας;

Ναι ☐

Όχι ☐

25. Αν «Ναι», τότε πείτε τι είδους μέριμνα υπάρχει από τη Σχολή:

Ύπαρξη Γραφείου Διασύνδεσης

☐ 1

Ικανότητα πρακτικής εξάσκησης σε εργοστάσια

☐ 2

Ικανότητα πρακτικής άσκησης σε εταιρείες & επιχειρήσεις

☐ 3

26. Αν «Όχι», τότε που, κατά την γνώμη σας υστερεί η Σχολή;

Ύπαρξη Γραφείου Διασύνδεσης

☐ 1

Ικανότητα πρακτικής εξάσκησης σε εργοστάσια

☐ 2

Ικανότητα πρακτικής άσκησης σε εταιρείες & επιχειρήσεις

☐ 3

ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΓΙΑ ΤΗ ΣΙΒΙΤΑΝΙΔΕΙΟ ΣΧΟΛΗ (2000)

Συνέντευξη του: Παγιάτης Αναστάσιος

Επάγγελμα/Ειδικότητα Πτυχιούχος Π.Σ.Π.Ε.

Θέση στη Σχολή: Διευθυντής Διοικητικών Υπηρεσιών.

Ερωτήσεις:

1. Πόσους μαθητές είχε η Σχολή όταν πρωτολειτούργησε;

Όταν πρωτολειτούργησε η Σχολή, είχε ένα περιορισμένο αριθμό μαθητών. Γύρω στους 150. Εκείνο όμως, που πρέπει να τονισθεί, ήταν ότι την εποχή που λειτούργησε (1929-1930) δεν υπήρχε άλλη σχολή με την οργάνωση που είχε αυτή και ακόμη, οι μαθητές της ήταν εσώκλειστοι.

2. Τι είναι οι Κύκλοι Σπουδών;

Η σημερινή οργάνωση της Μέσης Τεχνικής Εκπαίδευσης, δίδεται από τα ΤΕΕ (Τεχνικά επαγγελματικά Εκπαιδευτήρια). Η εκπαίδευση στα Τ.Ε.Ε δίδεται σε δύο Κύκλους Σπουδών. Στον πρώτο Κύκλο η φοίτηση είναι διετής και εγγράφονται απόφοιτοι του γυμνασίου και όσοι δεν επιθυμούν να συνεχίσουν την εκπαίδευσή τους στο Ενιαίο Λύκειο. Στο δεύτερο κύκλο, η φοίτηση είναι μονοετής και εγγράφονται οι απόφοιτοι του Πρώτου Κύκλου Σπουδών των ΤΕΕ κατόπιν εξετάσεων.

3. Ποια Χρονολογία η σχολή εντάχθηκε στο ΥΠΕΠΘ;

Το 1959

4. Με ποια διάταξη έγινε αυτή η ένταξη και σε ποιο ΦΕΚ δημοσιεύθηκε;

Η Σχολή εντάχθηκε στο ΥΠΕΠΘ με το Νομοθετικό Διάταγμα 3973/4-9-59 (ΦΕΚ 187/ τ. Α' /7-9-59), σύμφωνα με το οποίο υπήχθησαν στην αρμοδιότητα του ΥΠΕΠΘ οι, πάσης ειδικότητας, Επαγγελματικές Σχολές, μεταξύ των οποίων ήταν τότε και η Σιβιτανίδειος Σχολή.

5. Παρακαλούμε να αναφέρετε ορισμένους διακεκριμένους απόφοιτους της Σιβιτανιδείου;

Συγκεκριμένα ονόματα Δε γνωρίζω. Ξέρω όμως, ότι οι απόφοιτοι της Σχολής διέπρεψαν στην βιομηχανία, ως βιομηχανικά στελέχη, και στη βιοτεχνία της χώρας, ως βιοτεχνικά στελέχη. Χαρακτηριστικό της προσφοράς του ιδρύματος στον Τεχνικό Τομέα είναι ότι, σε όλη την Ελλάδα υπάρχουν στελέχη βιομηχανιών και βιοτεχνιών, που έχουν αποφοιτήσει από τη Σιβιτανίδειο Σχολή.

6. Ποια άτομα έπαιξαν σημαντικό ρόλο κατά τη διάρκεια λειτουργίας της Σχολής από την ίδρυσή της έως σήμερα;

Καταρχήν, σημαντικό ρόλο έπαιξαν οι ιδρυτές της Σχολής, οι οποίοι και καθόρισαν το βασικό πλαίσιο λειτουργίας της. Μετά, οι κατά καιρούς Γενικοί Διευθυντές, οι οποίοι με την εργατικότητα και το ζήλο τους, ανέδειξαν τη Σχολή σε ένα από τα κορυφαία Εκπαιδευτικά Ιδρύματα της χώρας αφού, μέχρι το 1978, περιελάμβανε και Ανωτέρα Τεχνική Σχολή, η οποία τότε ήταν εντεταγμένη στα Κ.Α.Τ.Ε.Ε. Από τους εκπαιδευτικούς, αναφέρω χαρακτηριστικά τον Χατζηδάκη, ο οποίος υπήρξε, κατά τη δεκαετία του 60, Διευθυντής Εκπαιδευτικής Μονάδος και του οποία τα διδάγματα και τον τρόπο διοίκησης, ακολούθησαν πολλοί νεώτεροι εκπαιδευτικοί της Σχολής, που έτυχε να βρίσκονται υπό τη διοίκησή του.

7. Λειτουργεί ακόμα το οικοτροφείο της Σχολής; Αν όχι, πότε καταργήθηκε;

Το οικοτροφείο της Σχολής δεν λειτουργεί από το 1974.

8. Ποια είναι, κατά τη γνώμη σας, η προσφορά της Σιβιτανιδείου στην Ελλάδα;

Η προσφορά της Σιβιτανιδείου Σχολής υπήρξε ανεκτίμητη για την Ελλάδα. Σε μία εποχή, που η βιομηχανία και η βιοτεχνία της χώρας ευρίσκετο στα «σπάργανα», και ειδικά τα χρόνια του μεσοπολέμου και τα πρώτα χρόνια μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, που η ανάγκη για επαγγελματικά και επιστημονικά στελέχη ήταν άκρως πιεστική, η Σχολή ήρθε να καλύψει αυτό το κενό. Χωρίς τη προσφορά της Σιβιτανιδείου, είναι ζήτημα αν, σήμερα, θα μπορούσαμε να μιλήσουμε στην Ελλάδα για προοδευμένη βιοτεχνία και βιομηχανία.

9. Σημερινά προβλήματα της Σχολής:

Το σημερινό πρόβλημα της Σχολής, είναι αυτό του εκσυγχρονισμού. Βασικός της σκοπός, είναι να βγάξει στελέχη με σύγχρονες γνώσεις και σε αυτό καταβάλλει πολλές προσπάθειες σήμερα. Ήδη, εκτός των 5 ΤΕΕΕ που λειτουργούν στη σχολή, λειτουργεί ακόμη, ένα Ενιαίο Λύκειο, ένα ΙΕΚ και ένα Κ.Ε.Κ, τα οποία παρέχουν Τεχνική Εκπαίδευση, πέρα της Δευτεροβαθμίου.

10. Προοπτικές για το μέλλον- Προτάσεις για προσαρμογή στα σύγχρονα δεδομένα:

Αν η Σχολή κερδίσει τη μάχη του εκσυγχρονισμού, θα έχει μία λαμπρή προοπτική για το μέλλον. Τα σημάδια ότι θα κερδισθεί η μάχη, είναι ενθαρρυντικά. Ήδη, στη Σχολή λειτουργούν πολλές σύγχρονες ειδικότητες και αναμένεται, στο μέλλον, να λειτουργήσουν και άλλες.

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

{ Της 2 Ιουλίου 1926 }

ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΕΝ

**Εις το υπ' αριθ. 223 φύλλ. Της Εφ. Της Κυβερνήσεως
Της 7 Ιουλίου 1926**

« Περί ιδρύσεως Σιβιτανιδείου Σχολής Τεχνών και Επαγγελμάτων »

Περὶ ἰδρύσεως Σιβιτανίδειου Σχολῆς Τεχνῶν καὶ Ἑπαγγελμάτων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάξομεν.

Ἄρθρον 1.

1. Εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ Βασιλείου Σιβιτανίδου, διὰ τῆς ἀπὸ 12 Ἰουνίου 1917 ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἰδιογράφου διαθήκης αὐτοῦ, τεθέντος σκοποῦ καὶ συμφώνως πρὸς τὰς ἐν τῇ αὐτῇ διαθήκῃ διατυπούμενας βουλήσεις τοῦ διαθέτου, ἰδρύεται Τεχνικὴ Σχολὴ (χειροτεχνίας, βιομηχανίας καὶ ἐν γένει τεχνῶν καὶ ἐπαγγελμάτων) σκοπὸν ἔχουσα τὴν παροχὴν μετῆς καὶ κατωτέρας βιομηχανικῆς, τεχνικῆς καὶ ἐν γένει ἐπαγγελματικῆς μόρφώσεως.

2. Ἡ Σχολὴ αὕτη φέρουσα τὴν ὀνομασίαν «Σχολὴ Τεχνῶν καὶ Ἑπαγγελμάτων» ἔχει τὴν ἑδρὰν αὐτῆς ἐν Ἀθήναις καὶ ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα καὶ ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας.

Ἄρθρον 2.

2. Ἡ Σχολὴ αὕτη, ἀποτελοῦσα αὐτοτελὲς νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου, διοικεῖται ὑπὸ 15 μελοῦς Συμβουλίου ἀποτελουμένου 1) ἐκ τοῦ ἐκαστοτε Μητροπολίτου Ἀθηνῶν, 2) τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, 3) τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου, τῶν τριῶν τούτων ὀριζομένων ἐκ τῆς διαθήκης Σιβιτανίδου, 4) δύο τακτικῶν καθηγητῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβείου Πολυτεχνείου, ἐκλεγμένων ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τούτου μετὰ τῶν ἐχόντων εἰδικότητα περὶ τὴν ἐπαγγελματικὴν ἐκπαίδευσιν, 5) ἐνὸς τακτικοῦ καθηγητοῦ τῆς Σχολῆς τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ὀριζομένου ὑπὸ τῆς συγκλήτου, 6) ἐνὸς τακτικοῦ καθηγητοῦ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, ἐκλεγομένου ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου αὐτῆς, 7) δύο μελῶν τοῦ ἐν Ἀθήναις συνδέσμου Βιομηχανῶν καὶ Βιοτεχνῶν ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ, 8) τῶν δύο ἐκαστοτε Προέδρων τῶν ἐπαγγελματικῶν καὶ Βιοτεχνικῶν Ἐπιμελητηρίων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἢ ἐτέρων μελῶν τῶν ὀριζομένων ὑπὸ τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τούτων, 9) τοῦ ἐκαστοτε Προέδρου τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος ἢ ἐτέρου μέλους ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ, 10) ἐνὸς τῶν Ἐπιθεωρητῶν τῆς Βιομηχανίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας, ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ 11) δύο ἐτέρων προσώπων ἱκανῶν λόγῳ μόρφώσεως καὶ πείρας ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τριετὴ θητεία, μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς ἀνακλήσεως αὐτῶν. Τοῦ Συμβουλίου τούτου μετέχει, ἄνευ ψήφου, καὶ ὁ ἐκαστοτε Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς ἐκτελὼν χρεὴ εἰσηγητοῦ αὐτοῦ.

2. Τοῦ Συμβουλίου τούτου προεδρεύει ὁ Μητροπολίτης Ἀθηνῶν, τούτου δὲ καλυομένου, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τούτου καλυομένου ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος, μετὰ τὴν δὲ ὁμοιοβάθμων ὁ κατὰ βαθμὸν ἀρχαιότερος ἐκ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων μελῶν τοῦ Συμβουλίου.

3. 'Η σύνθεσις τοῦ ὡς ἄνω Συμβουλίου γίνεται δι' Ὑπουργικῆς πράξεως, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἐν τῇ ὁποίᾳ ὀρίζονται κατὰ τὰ ἀνωτέρω καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ τῶν τακτικῶν μελῶν διὰ μόνην τὴν περίπτωσιν κωλύματος μέλλοντος νὰ ἐπιφέρει ἀπουσίαν αὐτῶν πλέον τῶν τριῶν μηνῶν.

Ἀναπληρωταὶ τῶν μὲν δημοσίων ὑπάλληλων ὀρίζονται ὁμοῦ βῆθαι ὑπάλληλοι τῶν αὐτῶν ὑπηρεσιῶν, τῶν δὲ λοιπῶν οἱ ὡς τοιοῦτοι ὀριζόμενοι ὑπὸ τῶν Συμβουλίων τῶν οἰκείων ὁργανισμῶν.

4. Ἡ θητεία τῶν μὲν τριῶν πρώτων μελῶν τοῦ Συμβουλίου εἶναι διαρκής, τῶν δὲ ἀρετῶν τοιούτων τριετής καὶ ἐφ' ὅσον πάντα ταῦτα διατηροῦσι τὴν ὀριζομένην εἰδικὴν ιδιότητά των.

5. Τὰ αἰρετὰ μέλη ληξάντος τῆς θητείας των δύνανται νὰ ἐπαναλειγῶσιν.

6. Ἐν περιπτώσει ἀπογῆς ἢ ὑποσδήποτε ἀπουσίας ἐκ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συμβουλίου τινὸς τῶν τακτικῶν αὐτοῦ μελῶν πέραν τοῦ ἑξαμήνου, ἀντικαθίσταται τοῦτο διὰ τοῦ ἀντιστοίχου ἀναπληρωματικοῦ μέλους, καθισταμένου τοῦτου τακτικοῦ καὶ ὀριζομένου τοῦ ἀντιστοίχου αὐτοῦ ἀναπληρωματικοῦ, κατὰ τὰ ὡς ἄνω ὀριζόμενα.

Ἡ θητεία τῶν, ὡς ἄνω, ὀριζομένων μελῶν διαρκεῖ διὰ τὸ μέχρι τῆς λήξεως τῆς τριετοῦς θητείας τοῦ ἀντικαθισταμένου μέλους χρονικὴν διάστημα. Αἱ, ὡς ἄνω, διατάξεις περὶ ἀντικαταστάσεως δὲν ἰσχύουσι διὰ τὰ ἐκ τῆς διαθήκης ὀριζόμενα τακτικά μέλη τοῦ Συμβουλίου.

7. Τὸ Συμβούλιον, συνεδριάζον, θεωρεῖται εὐρισκόμενον ἐν ἀπκρίτῃ ἐφ' ὅσον τὰ παρόντα μέλη εἶναι πλείονα τῶν ἀπόντων, αἱ δὲ ἀποφάσεις αὐτοῦ λαμβάνονται κατ' ἀπόλυτον πλειονοψηρίαν τῶν παρόντων μελῶν.

Ἐν ἰσοψηρίᾳ, κρατεῖ ἡ γνώμη μετ' ἧς συντάσσεται ὁ πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 3.

Ἐπιτρέπεται ὅπως τὸ Συμβούλιον δι' ἀποφάσεώς του ἐκχωρῇ μέρος τῆς δικαιοδοσίας του εἰς τριμελῆ ἐπιτροπὴν ἐκλεγομένην ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ, ἐν οἷς δέον νὰ συμπεριλαμβάνηται ἀπαραιτήτως καὶ ὁ διευθυντὴς τῆς Σχολῆς.

Ἄρθρον 4.

1. Τὸ Συμβούλιον τῆς Σχολῆς, ἀπὸ τῆς συγκροτήσεώς του καὶ ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν τῶν ὀρισθησομένων δι' ὑπουργικῶν πράξεων, ὑποχρεοῦται νὰ καταρτίσῃ καὶ ὑποβάλλῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας σχέδιον περὶ ὁργανισμοῦ καὶ λειτουργίας τῆς Σχολῆς.

2. Ὁ ὁργανισμὸς οὗτος ἐγκρίνεται διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 5.

1. Ἀπασχ. ἢ καταλειρωθεῖσα, κατὰ τὴν ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος ἀναγερομένην διαθήκην, περιουσία καὶ αἱ πρόσοδοι αὐτῆς, ἐκκαθαρίζονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας κλπ. καὶ συμφώνως τῇ σχετικῇ καιμένῃ νομοθεσίᾳ, μεταβιβάζονται καὶ περιέρχονται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος εἰς τὸ νομικὸν πρόσωπον τῆς Σχολῆς.

Ὡσχύτως, τὰ ὑπὲρ Σχολῶν Ἑπαγγελεμάτων καὶ Τεχνῶν καταλειφθέντα κληροδοτήματα, κληρονομίαι, δωρεαὶ κλπ. διατίθεται δι' ὃν σκοπὸν κατελείφθησαν, καταργουμένης γενικῶς πάσης ἀντιθέτου διατάξεως.

2. Ἡ διοικήσις καὶ διαχειρίσις τῆς περιουσίας ταύτης καὶ τῶν εἰσοδημάτων αὐτῆς ἀνήκει εἰς τὸ, κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος, Συμβούλιον τῆς Σχολῆς, ὁ τρόπος δὲ τῆς διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς περιουσίας ταύτης, ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια σχετικῇ, ὁρισθῆσεται διὰ τοῦ, κατὰ τὸ ἄρθρον 4, προβλεπομένου Διατάγματος.

Ἄρθρον 6.

1. Ἐπιτρέπεται ὅπως τὸ Συμβούλιον, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων αὐτοῦ καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ κτιρίου τῆς Σχολῆς καὶ τὴν ἐν γένει ἐγκατάστασιν αὐτῆς, καταρτίσῃ τριμελῆ ἐπιτροπὴν ἀποτελεσθεῖσαν ἐκ τῶν μᾶλλον καταλλήλων καὶ εἰδικῶν προσώπων καὶ ἀναθέσῃ εἰς αὐτὴν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μεριμνήσῃ περὶ τῆς ἀμέσους ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων τούτων.

2. Εἰς τὴν, ὡς ἄνω, ἐκτελεστικὴν ἐπιτροπὴν παρέχεται ἀνάλογος ἀποζημίωσις, ὁριζομένη ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου εἰς βάρος τῆς περιουσίας τῆς Σχολῆς.

Ἄρθρον 7.

1. Τὸ Συμβούλιον τῆς Σχολῆς, ἅμα τῇ συγκροτήσῃ αὐτοῦ καὶ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἐν ἄρθρῳ 4 προβλεπομένου Διατάγματος, δύναται νὰ ἐκλέξῃ καὶ δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ ὑποχρεωτικῆς διὰ τὸν Ἰπουργὸν νὰ προτείνῃ τὸ κατάλληλον καὶ κεκτημένον τὰ, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, προσόντα πρόσωπον πρὸς διορισμὸν αὐτοῦ ὡς Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς.

2. Διευθυντῆς τῆς Σχολῆς διορίζεται ἐπὶ βαθμῶ καὶ μισθῶ Ἀρσπαγίτου διὰ τὴν θέσιν ταύτην ἔχων ἀποδεδειγμένην ἐπιστημονικὴν ἱκανότητα συνδυαζομένην πρὸς ἀνάλογον εἰδικὴν κατάρτισιν καὶ διοικητικὴν πεῖραν.

3. Τὸ Συμβούλιον δύναται ἐπίσης, πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἐν ἄρθρῳ 4 προβλεπομένου διατάγματος, νὰ ἀποφασίσῃ τὴν δαπάνη τῆς Σχολῆς ἀποστολῇ τοῦ Διευθυντοῦ τούτου εἰς μίαν ἢ πλείονας ξένας Χώρας ἐν αἷς ἔχει τὰ μέγιστα ἀναπτυχθῆ ἢ ἐπαγγελματικὴ ἐκπαίδευσις, ἵνα οὗτος ἀσχοληθῇ εἰδικῶς περὶ τὰ ἀφορῶντα ἀπὸ πάσης ἀπόψεως τὴν ἐκπαίδευσιν ταύτην καὶ ἰδιαίτερώς μελετήσῃ τὰ τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ λειτουργίας ὁμοειδῶν καὶ ὁμοταγῶν πρὸς τὴν σχολὴν ταύτην ἰδρυμάτων.

4. Ἡ δὲ διαρκεία τῆς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ παραμονῆς τοῦ Διευθυντοῦ, ἢ ὑπὲρ τὰς τακτικὰς αὐτοῦ ἀποδοχὰς χορηγητέα διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἀνάλογος ἀποζημίωσις, αἱ ὑπ' αὐτοῦ ἀναλαμβάνονται ὑποχρεώσεις, ὡς καὶ αἱ ὑπὸ τούτου παρεχόμεναι ἐγγυήσεις διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων καὶ ὑποχρεώσεων του, ὁρισθῆσονται ἐν εἰδικῇ συμβάσει συναπτομένη μετὰ τοῦ τούτου καὶ τῆς Διοικήσεως τῆς Σχολῆς καὶ κυρουμένη διὰ διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ἰπουργοῦ Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας.

5. Εἰς τὴν περίπτωσιν διορισμοῦ Διευθυντοῦ, κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁριζόμενα, ἢ Ἐθνικῇ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ὑποχρεοῦται, ὅπως καὶ πρὸ τῆς καταρτίσεως τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Σχολῆς θέτῃ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Συμβουλίου αὐτῆς καὶ ἐπὶ ἀποδείξει τοῦ Προέδρου τούτου, τὰ ἀναγκαζοῦντα χρηματικὰ ποσὰ ἐκ τῶν πρὸ αὐτῆς καταθέσεων τῆς περιουσίας Σιβιτανίδου διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου, πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων μεταβάσεως καὶ ἐπανόδου τοῦ Διευθυντοῦ εἰς Ἑσπερίαν καθὼς καὶ τῶν ἀποδοχῶν αὐτοῦ.

Άρθρον 8.

Επίσης, επιτρέπεται όπως το αυτό Συμβούλιον μετακαλή ες αλλοδαπής επί συμβάσεσιν ειδικόν διδαχτικόν προσωπικόν απαιτούμενον δια τήν Σχολήν.

Άρθρον 9.

Διά Διατάγματος εκδιδόμενου, προτάσει του Υπουργού της Γεωργίας, Εμπορίου και Βιομηχανίας, ορίζεται Κυβερνητικός αντιπρόσωπος παρά τῇ Σχολῇ ἐκ τῶν ἐπὶ βαθμῷ Διευθυντοῦ ἢ Τμηματάρχου ὑπαλλήλων τῆς ἀρμοδίας υπηρεσίας τοῦ αὐτοῦ Υπουργείου, ὅστις δικαιοῦται νὰ παρίσταται εἰς τὰς συνεδρίας τοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς.

Άρθρον 10.

Ἀπαντα τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου υπέχουσιν εὐθύναν δημοσίων ὑπολόγων, ὅσον ἀφορᾷ τὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας καὶ τῶν πόρων τῆς σχολῆς.

Άρθρον 11.

1. Ὁ ἐτήσιος προϋπολογισμὸς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς σχολῆς κατὰ τὴν ὁρισθησομένην προθεσμίαν ἐν τῷ, κατὰ τὸ ἄρθρον 4, προβλεπομένῳ Διατάγματι, καταρτίζομενος ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου αὐτῆς, ὑποβάλλεται εἰς τὸ Υπουργεῖον Γεωργίας, Εμπορίου καὶ Βιομηχανίας, διὰ τὴν ὅσον ἀφορᾷ μόνον τὴν νόμῳ κατάρτισιν αὐτοῦ κυρώσιν.

2. Ὁ Υπουργὸς τῆς Γεωργίας, Εμπορίου καὶ Βιομηχανίας ὑφείλει εἴτε νὰ κυρώσῃ, τοῦτον, εἴτε, εἰς συντρέχει περίπτωση, μὴ κατὰ τὸν νόμον καταρτίσεως αὐτοῦ, νὰ ἐπιστρέψῃ αὐτὸν μὴ κεκυρωμένον πρὸς ἐκ νέου σύνταξιν καὶ ὑποβολήν. Ἡ προθεσμία τῆς διαδικασίας ταύτης ὀρίζεται μηνιαία ἀπὸ τῆς ἀρχικῆς ὑποβολῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἥς ἀκπράκτου παρερχομένης, καθίσταται οὗτος ἐκτελεστός.

Άρθρον 12.

1. Ὁ ἐλεγχὸς τοῦ ἀπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ τῶν ἐξόδων ἐκάστης κατ' ἔτος ληγουμένης χρήσεως ἐνέργειται ὑπὸ ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης, 1) ἐξ ἐνὸς Διευθυντοῦ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τοῦ Δημοσίου Λογιστικῆς τοῦ Υπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ὀριζομένου ὑπὸ τούτου, καὶ 2) ἐκ δύο ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῆς Κεντρικῆς υπηρεσίας τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὀριζομένων κατ' ἔτος ὑπὸ τῆς Διοικήσεως ταύτης.

2. Εἰς ἑκάστον τῶν ἀποτελούντων τὴν ἀνω ἐξελεγκτικὴν Ἐπιτροπὴν μελῶν παρέχεται εἰς βάρος τῆς περιουσίας τῆς Σχολῆς καθ' ἑκάστον ἐλεγχόν ἀνάλογος ἀποζημίωσις, ὀριζομένη ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ Υπουργοῦ τῆς Γεωργίας κλπ.

Μετὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ ὡς ἀνω ἐλέγχου ἢ ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς, συντάσσει καὶ ὑποβάλλει ἐπὶ τούτου λεπτομερῇ ἐκθεσὶν εἰς τὸ ἀρμόδιον Υπουργεῖον.

Άρθρον 13.

1. Τὸ διδαχτικόν, διοικητικόν καὶ υπηρεσιακόν προσωπικόν τῆς σχολῆς δύναται νὰ εἴναι ταχτικόν ἢ ἐκτακτόν, εἴτε μόνιμον εἴτε προσωρινόν, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ εἴτε ἐπὶ ἐπιμισθίῳ καὶ ἐπὶ ἡμερομισθίῳ.

2. Τοῦ προσωπικοῦ τούτου, τὸ μὲν μόνιμον διορίζεται ἢ ἀπολύεται διὰ Διατάγματος, ἀποφάσει τοῦ Συμβουλίου τῆς σχολῆς, ὑποχρεωτικῇ διὰ τὸν ἀρμόδιον Ὑπουργόν, τὸ δὲ προσωρινὸν διὰ πράξεως τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ ἐκδιδομένης ἐπὶ ὁμοίᾳ, ὡς ἄνω, ἀποφάσει, πλὴν τοῦ ἡμερομισθοῦ ἐργατικοῦ προσωπικοῦ διοριζομένου ἢ ἀπολυομένου διὰ πράξεως τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς.

3. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν τῇ Σχολῇ ἐδρῶν καὶ θέσεων ὡς καὶ τὰ προσόντα διορισμοῦ καὶ προαγωγῆς τοῦ προσωπικοῦ πρὸς πλήρωσιν αὐτῶν ὁρισθῆσονται διὰ τοῦ ἐν ἄρθρῳ 4 προβλεπομένου διατάγματος. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡσαύτως Διατάγματος ὁρισθῆσονται καὶ οἱ βαθμοὶ μετὰ τῶν ἀντιστοίχων μισθῶν τοῦ εἰς τὰς, ὡς ἄνω, ἐδρας καὶ θέσεις διοριζομένου προσωπικοῦ, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διὰ τοὺς δημοσίους πολιτικούς ὑπαλλήλους ἰσχυοῦσης βαθμολογικῆς καὶ μισθολογικῆς κλίμακος, ἐπιτρεπομένης ὅμως τῆς εἰς αὐτὸ παροχῆς καὶ προσθέτου ἐπιδόματος.

4. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ μόνιμου προσωπικοῦ τῆς σχολῆς λογίζεται τοιαύτη δημοσίου ὑπαλλήλου, συνεπαγομένη τὰς εἰς τὸν βαθμὸν καὶ μισθὸν ἐκάστου ἀντιστοιχοῦσας ὑποχρεώσεις καὶ δικαιώματα, συμφώνως πρὸς τὰς περὶ δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων διατάξεις.

Ἄρθρον 14.

Ἡ ὑπηρεσία τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης ὑποχρεῖται, ἐκ τῶν εἰς τὴν κυριότητα αὐτῆς περιελθόντων δημοσίων κτημάτων ἐν τῇ περιφερείᾳ Ἀθηνῶν νὰ παραχωρήσῃ, ἄνευ ἀποζημιώσεως, καθ' ὑπόδειξιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς καὶ νὰ μεταβιβάσῃ εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Νομικοῦ προσώπου αὐτῆς τὸ κατάλληλον πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ κτιρίου τῆς Σχολῆς γήπεδον, ἐκτάσεως τοῦλάχιστον 8 χιλιάδων τετραγωνικῶν μέτρων ἢ, τούτου ἀνεφίκτου ὕψους, καὶ μικροτέρως τοιαύτης.

Πᾶσα διάταξις γενικὴ ἢ ἐιδική, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἀντικειμένη εἰς τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα, καταργεῖται.

Τὸ παρὸν Ν. Διάταγμα, ὅστινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, δημοσιευθήσεται καὶ ἐκτελεσθήσεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας, ὑποβληθήσεται δὲ πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν μέλλουσαν νὰ συνέλθῃ Βουλὴν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἰουλίῳ 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

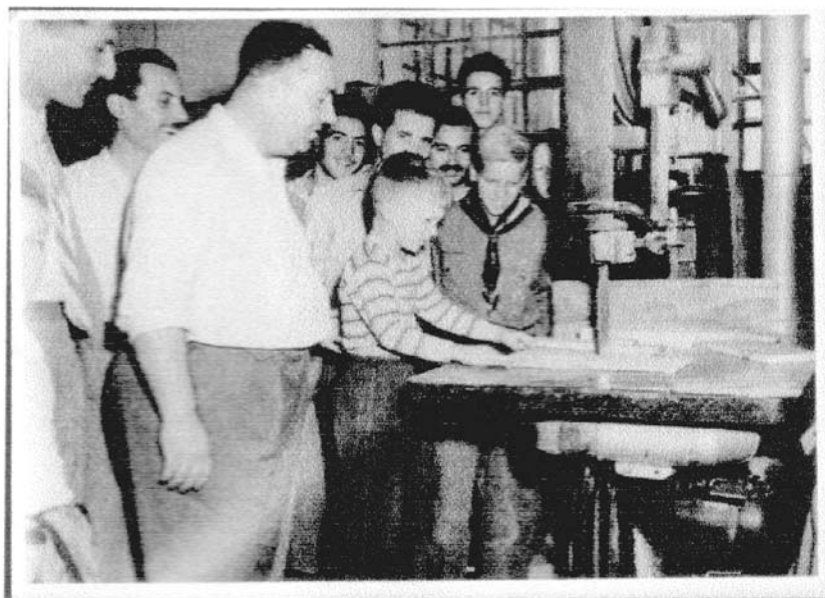
Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

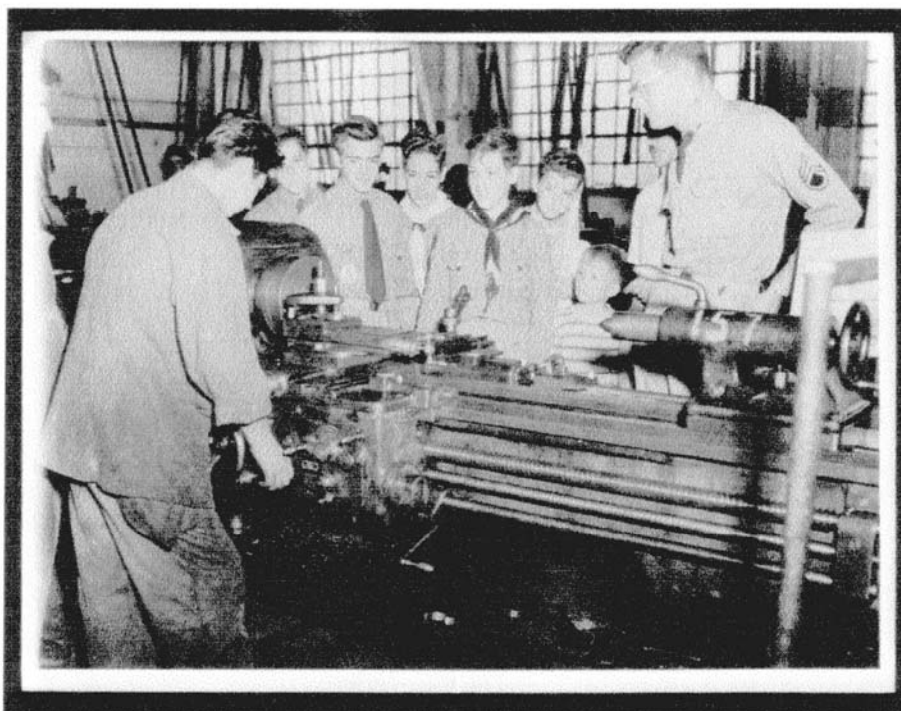
**Α. Ροῦφος, Γ. Σπυρίδωνος, Δ. Τανταλίδης, Δ. Ταβουλάρης,
Γ. Χαριτάκης, Χ. Τσερούλης, Ν. Μπότσης, Β. Μάλλιος.**

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ

Επίσκεψη στη Σιβιτανίδειο από μαθητές και πρόσκοπους σε εργαστήρια πρακτικής εξάσκησης .

Συνέχεια της προηγούμενης σελίδας

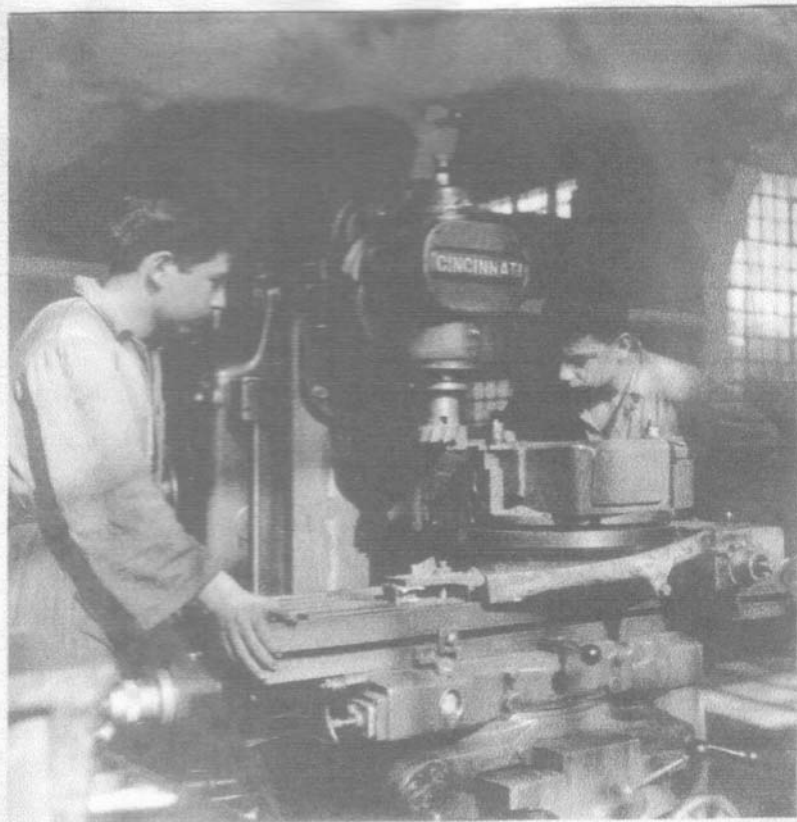
Συγκέντρωση μαθητών στο προαύλιο της Σχολής και κατάθεση στεφάνου

Στιγμιότυπα από την επίσκεψη του βασιλιά Παύλου στη Σιβιτανίδειο Σχολή .
στη πρώτη φωτογραφία φαίνεται το κτίριο της Σχολής όπως ήταν τότε.

Μαθητές εν ώρα μαθήματος στα εργαστήρια της Σχολής

Handwritten signature